

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Epistola Beati Pauli Apostoli ad Romanos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

grauē fecerūt & auditum suū huius populi cor enim incrassatum est
אַתָּעֵבִי לְהַנִּיר לְכַדְעֵמָא הָנָא וְמִשְׁעֵמָהָן אָוֹרָה
 suribus suis & audiant oculis suis videant ne conniverūt & oculis suis
 עַיִנְהָוּן עַמְצָו דָּלָא נְחוֹן בְּעַיִנְהָוּן נְשַׁמְעָוּן בְּאֲדָנְהָוּן
 rotum sit ^{cis} & remittam ad me & cōuertatur corde suo & intelligant
וְנִסְתְּכְלָוּן בְּלִבְרוֹן וְנוֹתָבוּן לְוִתִּיאָוָה שְׁבִוקָה לְהָוָן:
 De redemptio hæc missa est quis gentibus hoc ergo vobis
 כְּבָנָן הַכִּיל הַדָּא דֶּלְעַמָּא אַשְׁתָּרֵה הָנָא פְּרוֹקְנָא דָאַלָּה
 ei auscultant etiam enim ipsi
הַנוּ נִיר וְאֶםְעָן לָהּ:

Deficit 29

anis duobus in ea & fuit domum suo de Paulus sibi & cōduxit
וְאַנְגֵלָה פּוֹלוֹס מִן דִּילָה בִּיתָה וְהָוָא בְּהַרְתָּה שְׁנִין
 & p̄dicans ad eum erant q̄ venientes eos omnes illuc erat & excipiens
וּמִקְבְּלָה הָוָא תָּמִן בְּלִדְהָוָן אַיְלָזָעָדָעָן לְוִתִּהָה: ³¹ וּמִכְרָוּ
 de liberè erat & docens Dei regno de erat
הָוָא עַל מִלְכָוָתָה דָּלָהָא וּמִלְגָה הָוָא עַזְבָּנָלָא עַל
 prohibicibus absque Christo Iesu Dnō nr̄
מִרְן יְשֻׁעָמָה אַדְלָא בְּלִין:

historia corum v̄r̄d hoc est beatorum apostolorum actus finiti sunt

שלט פרנסיס רשליחא טובנאה הנז דין תשעתון:

27 ἐπειδὴν δὲ τὸν καρδίαν τὸν λαὸν τούτους, αὐτὸν τὸν διάβολον πάντας εἶπεν ὁ Θεός τοῖς ἀνθρώποις, αὐτὸν τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐτὸν τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐτὸն τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐτὸν τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐτὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐτὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσον, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσοן, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσοן, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσοן, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσοן, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσοן, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσοן, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσοן, αὐտὸן τὸν διάβολον αἴτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσοן, αὐտὸן τὸν διάβολον αáiτιον τοῦτον, αὐտὸן τὸν καρδίαν σωτῆσοן, αὐտὸן τὸν διάβολον αáiτιοן τοῦτוֹן, αὐתὸן τὸν καρδίαן σωטְהָסָוּן, αַיְלָזָעָדָעָן לְוִתִּהָה:

27 Incrastatum est enim cor populi huius, & auribus grauiter audierunt, & oculos suos compresserunt: ne forte videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligent, & conuertantur, & sanem eos.

28 Notum ergo sit vobis, quoniam Gentibus misum est hoc Salutare Dei, & ipsi audient.

29 Et cum hæc dixisset, exierunt ab eo Iudei, multa habentes inter se quæstionem.

30 Mansit autem biennio toto in suo conducto: & suscepiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum,

31 Prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Domino Iesu Christo cum omni fiducia, sine prohibitione.

שלט פרנסיס רשליחא טובנאה הנז דין תשעתון:

quatuordecim scribimus Christi Iesu & Dei nostri Dn̄ nr̄ In nomine

בְּשֵׁם טָרָן וְאֶלְחָן יְשֻׁעָמָה אַתְּכָבָנָן אַרְבָּהָעָפָר

Christi Iesu Domini nr̄ Apostoli Pauli Epistolas

אַגְּרָהָא דְּפּוֹלוֹס שְׁלִיחָה דְּלוֹתָה וְהַוּמְיָאָה:

קְפָלָאוֹן נָ

caput Romanos quæ ad Apostoli Pauli epistola

dici omnis lectio

& Apostolus vocatus Christi Iesu seruus Paulus

EPISTOLA BEATI

Pauli Apostoli ad Româ-

nos. C. A. P. I.

PAVLVS seruus Iesu Chri-

sti, vocatus Apostolus,

segregatus in Euangeliū

Dei,

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΓΙΣΤΟΛΗ.

Κεφ. Α.

I ΠΑΥΛΟΣ μητέρας Ιησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς Απόστολος, απωλεσμάτως εἰς βασιλεῖαν Σιων,

2 Quod autem promiserat per
 Prophetas suos in Scripturis
 sanctis,
 3 De Filio suo, qui factus
 est ei ex semine David se-
 cundum carnem,
 4 Qui predestinatus est Fi-
 lius Dei in virtute, secundum
 Spiritum sanctificationis, ex
 resurrectione mortuorum
 Iesu Christi Domini nostri,
 5 Per quem accepimus gratia-
 tiam, & Apostolatum ad obe-
 diendum fidei in omnibus
 gentibus pro nomine eius:
 6 In quibus etsi & vos vici-
 cati Iesu Christi:
 7 Omibus qui sunt Romani
 dilectis Dei, vocatis Sanctis,
 Gratia vobis, & pax a Deo
 Patre nostro, & Domino Iesu
 Christo.
 8 Primum quidem gratias
 ago Deo meo per Iesum
 Christum pro omnibus vo-
 bis, quia fides vestra apau-
 xiatur in vniuerso mundo.
 9 Testis enim mihi est Deus,
 qui seruio in spiritu meo in
 Euangeliō Filii eius,
 10 Quid sine intermissione
 memorie vestrificacio sem-
 per in orationibus meis, ob-
 ferans si quomodo tandem
 aliquando prosperum iter ha-
 beam in voluntate Dei, veni-
 endiad vos.
 11 Desidero enim videre vos,
 ut aliquid impetrari vobis
 gratiae spiritus, ad confir-
 mandos vos:
 12 Id est, simul consolari in
 vobis per eam que inuicem
 est fidem vestram atque
 meam.

2 ἐπειδὴ τὸν μὲν αὐτὸν ἐγράψας ἀγίους· 3 ἀλλὰ τὸν διάνοιαν, τὸν
 πορευματὸς Δαυὶδ καὶ σφίκα· 4 τὸ διαθέτειν γένος Σιών ἐν διωκμῇ, καὶ πονηματων, τὸν
 τερψθῆναι Ιησοῦν Χριστὸν πέντε χρόνους· 5 τὸν διάβολον καθέλειν τὸν τελετῶν πονη-
 ματος, τὸν τὸν φύματος ἀντί· 6 τὸν διάβολον καθέλειν τὸν τελετῶν πονηματος, τὸν τελετῶν
 πονηματος θεον, καταπίειν αἰτοις, καθέλειν τὸν καθεῖταν Σιών ταῦτας τὰς μάζας, τὸν τελετῶν
 πονηματος θεον. 7 τὸν διάβολον τὸν τελετῶν πονηματος θεον ταῦτας τὰς μάζας, τὸν τελετῶν
 πονηματος θεον. 8 προστον μὴ τὸν τελετῶν πονηματος θεον ταῦτας τὰς μάζας, τὸν τελετῶν
 πονηματος θεον. 9 μάρτυρες τῷ μονονόμῳ θεῷ, φαστρούλων τον τὸν τελετῶν πονηματος θεον, τὸν τελετῶν
 πονηματος μαρτυρεῖν τὸν τελετῶν πονηματος θεον, 10 πάτερ τὸν τὸν τελετῶν πονηματος θεον, θεόν πονημα-
 τος τὸν τελετῶν πονηματος θεον, θεόν πονηματος τὸν τελετῶν πονηματος θεον. 11 Τετακτεῖται τῷ μονονόμῳ θεῷ, τὸν τελετῶν πο-
 νηματος τὸν τελετῶν πονηματος θεον. 12 τὸν μὲν τὸν τελετῶν πονηματος θεον τὸν τελετῶν πο-
 νηματος τὸν τελετῶν πονηματος θεον.

iciunij secunde feria sexta

דועותת רהין דצומא'

et venirem cupui multis & tēporib⁹ fratres mei ut sciat autē ego velim
עֲבָא אָנָא דָיו רְתַדְעָן אַחִי רְזַבְנֵי צְבָתְרַתְאָה
 mihi esset in vobis ut etiam ad nunc vīque & p̄hibitus sum ad vos
לֹתְכּוֹן וְאֶתְכְּלִיתְרַע מֵא לְהַשָּׁא רָאָה בְּכֻן נְהֹאָה
 & Barbaris Gracis gentibus in reliquis sicut fructus
אַדְשָׁא אַיךְ רְכַשְׂרָכָא דְעַמְכָא : ¹⁴ **יְונִיסָ וּכְרַבְרָא**
 & ita ad fidicādū sum debitor quia hoī omni & stultis sapientibus
חַבְמִיאַס וְסְכָלָא דְלַכְלָנֵשׁ חַבְבָּא אַנְאָה
 enim non euangelizem qui Roma vobis ut etiam suu solicitus
מְתַהְפָּטָא אָנָא דָאָל לְכֹן דְכַרְחּוּמָי אָסְכָּר : ¹⁶ **לֹא נָר**
 Dei est virtus eo quid in Euangelio in ipso ego erubesco
כְּהָתָא אָנָא כָּה בְּאָנוֹגְלָן טַלְדְּהַלְאָה הַוְרָהָלָה
 exsue etiā primū Iudeis ex siue in ipsum qui credūt omnib⁹ ad vias
לְחַיאָדָלְבָּא רְמַהְמֵנָה כְּבָא אַמְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים וְאַמְּנָה
 ex reuelatur in eo Dei etiam Iustitia Aramaic
אַרְמִיא : ¹⁷ **בְּאָנוֹתָה נָר דְאַלְהָה כָּה מְהֹנְלָא טָן**
 viuet fide ex qua iustus scriptum est sicut in fidem fide
הִמְנָוָתָא לְהַיְמָנוֹתָא אַיךְ רְכַתְּבָּא דְכָאָנָא מְן הִמְנָוָתָא נָהָא:
 omnem aduersus exilis de Dei ira enim est reuelata
מְתַנְלָא הַוְרָה דְגָנוֹה דְאַלְהָה מְן שָׁמְאָא עַל כָּלָה
 iniunctitate qui veritate illorū hominis filiorū & impietate corū iniunctitate corū
עַלְהָן וּרוּשְׁהָן דְבִּנְנָשָׁא הַנְּחָן דְקַוְשָׁתָא בְּעַלְהָא
 in ipsi⁹ est reuelata Dei cognitio quia detinent
אַחֲרִין : ¹⁹ **מְטָל דְּרַעְיוֹתָה דְאַלְהָה גַּלְישָׁא חִיבָּהוֹן**
 à Dei enim recondita in eis reuelavit enim Deus
אַלְהָא נָר נְלָלָה בְּהָן : ²⁰ **כִּסְתָּהָה נָר דְאַלְהָה מִן**
 & virtus eius conspicitur per intellectū in creaturis suis mundi fundamentis
 & ratione dulcedo caritatis & sollicitudinē matthoz & huius
 ppterā & in spiritu platione sine ut siue que in eternū & deitas eius
 ואַלְהָותָה דְלָלָעָם דְהַנּוֹן דְלָלָעָם כְּבָרוֹחָה : ²¹ **מְטָל**
 ei & gratias egereūt glorificareūt eū Deum ut & non Deum cognoverūt
 דְרַעְיוֹת לְאַלְהָה וּלְאַיךְ דְלָלָא שְׁבָחוֹה וְאֹדוֹוֹתָה
 quod nō eorū & obtenebratū est & cogitationib⁹ suis inanis factū sunt sed
 אלְאָסְתָּרָקָו בְּמְחַשְּׁבָתָהָן וְאַתְּחָשָׁנָה לְבָהָן רְלָא
 intelligens
מְסִתְבָּלָל :

13. οὐδὲν μὲν δὲ ὑπόμενον ἀγράσιον, ἀλλὰ φύσιον, οὐδὲν παλαιόν τε καὶ νέον αὐτὸν οὐδὲν
 οὐδὲν μέσον, κατὰ τὸν γῆν λατότερον ἔχειν. 14. ἐλεύθερός τοι οὐδὲν διενέπειν
 τοῦτο εἰπεῖν τούτοις. 15. οὐτας τὸν κατ' ἡμέραν συνέβαστον, καὶ οὐδὲν τοὺς εἰς Ρώμην διένειν, εἰς τούτους
 επιτύχησεν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ· διενεμαὶ τῷ δέοντι δέοντες εἰς τοὺς πολίτους, εἰς δεκάριαν τοῦτον τὸν πόλεαν.
 16. οὐ τοῦτο εἰπεῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὐδὲν δέοντες εἰς τοὺς πολίτους, εἰς δεκάριαν τοῦτον τὸν πόλεαν
 πολιτῶν τοῦτον τὸν πόλεαν εἰς αὐτοὺς κατεπέφεστον. 17. διεποστολὴ τῷ δέοντι δέοντες εἰς τοὺς πολίτους
 πολιτῶν τοῦτον τὸν πόλεαν εἰς αὐτοὺς κατεπέφεστον. 18. διεποστολὴ τῷ δέοντι δέοντες εἰς τοὺς πολίτους
 εἰς αὐτοὺς κατεπέφεστον. 19. διεποστολὴ τῷ δέοντι δέοντες εἰς αὐτοὺς διεποστολὴ τῷ δέοντι δέοντες
 εἰς αὐτοὺς κατεπέφεστον. 20. τῷ δέοντι δέοντες αὐτὸν θεοῦ λόγιον τούτους καὶ τούματα τούματα, καὶ θεοῦ λόγιον, τῷ πάλιν δέοντι δέοντες
 διεποστολὴ τῷ δέοντι δέοντες εἰς αὐτοὺς κατεπέφεστον. 21. διεποστολὴ τῷ δέοντι δέοντες αὐτὸν καρδία

22 Dicentes enim se esse
sapientes, stulti facti sunt.

23 Et mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei, in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, & volucrum, & quadrupedum, & serpentum.

24 Propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum, in immunditiam: ut contumelij afficiat corpora sua in semetipisis.

25 Qui commutauerunt
veritatē Dei in mendacium:
& coluerunt, & seruierunt
creatūræ potius quām crea-
tori, qui est benedictus in se-
cula. Amen.

26 Propterè tradidit illos
Deus in passiones ignominie.
Nam fœminæ eorum immu-
tauerunt naturalem vsum, in
eum vsum qui est contra na-
turam.

27 Similiter autem & masculi, relicto naturali visu fœminæ, exarserunt in desiderijs suis in iuicem, masculi in masculos turpitudinem operantes, & mercedem, quā oportuit, eritos sui in lementis recipientes.

28 Et sicut non probauerunt Deum habere in notitia, tamen illos Deus in reprobum sensum: ut faciant ea quae non conuerint:

sibi infantrunt essent quod sapientes apud seipso putantes late
 נִכְבָּרֵן בַּנֶּפֶשׁ הָרְחִמֵּין אָנוֹ שָׁטוֹ לְהַזֵּן :
 insimilitudinem corruptitur qui non Dei gloriam & honorum
 הַיְתָרְשָׁבוֹתָה דָלָה דָלָה מִתְחַבֵּל בְּדִימוֹתָא
 volucrum & in similitudinem qui corruptitur hominis filii impia
 דָלָה וּבְרוֹנָא דִמְתְחַבֵּל וּבְדִימוֹתָא דְפַרְחַתָּא
 hoc propter terrena & reptiliuum pedum & qua
 גְּנַעַת גְּנַילָה וּדְרַחְשָׁא דָרְעָא : ۲۴ מַטֵּל הַנָּא
 vt ignominia afficerent cordis eorum impuras Deas eos mis
 מִבְּאָנוּן אֱלֹהָה לְרִגְוִנְתָא טְמַאתָא דְלְבָהָן דְנַצְעָרָן
 in mandacium Dei veritatem & mutarunt inter se corpora
 חַזְקָעָה : ۲۵ וּחַלְפָו שְׂרוֹדָה דָלָה כְּכֻרְבָּה
 laudes cui sunt earu creatori quam magis creaturis & seculuerunt breuiter
 הַלְלוּ שְׁמָשׁוּ לְבָרִיאָתָם דְלְבָרִיאָה תְשַׁבְּחָן
 amē seculorum in seculi seculorum
 עַלְלָועָם עַלְמָיִן : diej omnis

ignominiz ia dolores Deus eos tradidit hoc prope
 נְאָלָהּ אֲנֹנוּ לְאַבָּא דִצְעָרָא
 מֵלֶל הָאָדָם אֲנֹנוּ אֱלֹהָא לְאַבָּא
 Deus eos tradidit hoc prope
 qui non & in re natura sua usum mutarunt enim secundum
 נְאָלָהּ וְרַחֲמָיו כִּי־הַשְׁחָתָה דְכִינָהִין וּבְמַדָּס רְלָא
 reliquerunt similiter masculi eorum etiam & rursum
 נְאָלָהּ וְרַחֲמָיו כִּי־הַשְׁחָתָה דְכִינָהִין וּבְמַדָּס רְלָא
 in vnum in concupiscentia & exarserunt seminaria nature
 שְׂאָלָה וּכְנָא דְנַקְבָּתָא וְאַשְׁתָּרוֹה בְּגַנְתָּא חַד עַל
 qux insta & retributiones fecerunt pudendum masculos in & modis
 זְוֹבוֹרָא עַל וּבְרָא בְּהַתָּא עֲבָרוֹ וּפּוֹרָעָנָא רַוְק
 quod non & sicut receperunt in semetipso pro errore sui
 לְעַתְּהָרָה בְּקַנְוֹמָה קְבָלוּהָי: 28 וְאַיְדֵי דָלָא
 Deus eos tradidit Deum ut cognoscerent apud fratres
 נְאָלָהּ דְנוֹעָן לְאַלְהָא אֲשָׁלָט אֲנֹנוּ אֱלֹהָא
 oporet quod non id facientes ut essent inanitatis
 נְאָלָהּ וְרַחֲמָיו דְגַהְוָן עֲבָרוֹן מְרָקָדְלָא וְלָא:

& malitia & amarulentia & scortatione iniquitate omni repletetur cum
29 כִּרְמַלְיָה בְּלֹא עֲוֹלָתָה וְנִוְתָּחָה וּמִרְוָתָה וּבִשְׁתָּחָה
& cogitationibus & fraude & furore & exinde & luore & contumelia
ועלובותא וחסנאה וקטלא וחילנא ונבלא ומוחשבתא
Dei & osores & obrestitutione & murmurazione malis

בִּשְׁתָּחָה: 30 וַתִּנְשַׁא וּמְאֵל קְרֵץ וְסִנְיאָן לְאֶלְאָה
ratione carentes malorum inuentores superbi tumidi contumeliosi
מצערנאנ חתריא שבחרנה משבח בישטה חסרו עניא
quibus non est & fœdus certum acquiscunt non qui parentibus suis
dalabrihanon לא מתפיסים: 31 וַיַּקְרִימָא לְתַלְחוֹן
in eis est misericordia nec pax nec charitas nec

ולא חובה ולא שניא ולא רחמא איה בהון: 32 אלין
faciunt isti qui sciret quod eos Dei iudicium norint qui cum
זכר יְדַעַן דִּינָה וְאֱלֹהָה דְּלַאֲלֵין דַּאֲקָהָלִי סֻרְעָן
etiam sed illa faciunt solum non condemnat ad mortem
לְמוֹתָא מְחֻזָּב אֶל הַוָּא בְּלַחְדָּר עַבְדָּן לְהַן אֶלְאָא אוֹ
faciunt qui ista ijs associant se
משותפין לאלין דהלי עבדן
caput

כְּפָרָאוֹן ב

3 cōdemnas hoīs fili 8 in spiritu prolatio tibi non est hoc propter
1 מְטַל הַנָּא לִתְּ לַר מְפַק בְּרוֹחָא אוֹ בְּרַנְשָׁא רְדוֹן
tu condemnas ipse teipsum sociū tuum tu quod cōdemnas enim in eo socium
חברה בְּהַוָּיְר דְּרָאָן אַנְתָּ חַבְּךָ נְפַךָּ הוּ מְחַבָּאתָ
es versans ipse in iisdem es q'cōdemnas enim tu & etiam
ואַיְ אַנְתָּ נִידָּרָא אַנְתָּ בְּהַיְן הַוָּ מְתַחְפָּאתָ
icionij tertix feria sexta

דְּעֻרְבָּתָא לְתַלְתָּא דְּגַטָּא

eos aduersus cum veritate Dei iudicium quod est & cīmus
2 יְדַעַן דִּינָה דְּאֱלֹהָה בְּקוֹשְׁתָא עַל אַלְיָן
homini fili 8 es cogitans ver quid versantur qui in eis
רְבַּחְלִין מְתַחְפָּין: 3 מְנָא דְּרַי מְתַחְשָׁב אַנְתָּ אוֹ בְּרַנְשָׁא
in iisdem tu etiam eum versantur qui in iisdem eos es qui iudicas
דרָאָן אַנְתָּ לְאַיְלִין דְּרַבְּחָלִין מְתַחְפָּכִין כְּדֹא אוֹ אַנְתָּ בְּהַיְן
Dei iudicio a effugies quid tu sis versans
מְתַחְפָּק אַנְתָּ דְּאַתָּתָא תְּעַרְקָטָן דִּינָה דְּאֶלְהָא:

29 πολυριμφόνει πάτην αἰδίνεις, παρέεις, ποτεύεις, πλεύεις, καπέλα μετρίου φέρεις, φόροις, ϕύλαξις, θύλαξις, κακεν-
θίες φύλαξις. 30 καταστάθεις, θεοτυπίας, σύγχρονος, τρέπησταρος, θηλαζόνας, θυμόρεπες κακοφέρων, γενέσιον
ποιοτής. 31 αποκάπτων, αποστέλλων, απορρίπτων, αποστρέψων, αποτελεσμάτων.
32 σύντονες τὸ δικαίωμα τῷ θεῷ
σπουδάζων, ὅποι εἰ σεῖσθαι τα προσελκυόντα μέλιτοι θεατούν εἰσὶν, οὐ μάλιστα ποιοῦσι, διηγεῖται συσθέμενοι τοῖς
φύλαξισι.

Κεφ. β.

1 Διὸς φατεπλόγετος ἔτι, ὃ μὲν θραύπε παῖς ὁ κρίνατος ἐώς τὸν κρίνετον ἐπρεσ, σεαυτὸν κατακρίνετο. Τὰ τοῦτο αὐτὸν
παραποτεῖς φέρνων. 2 οἱ μέσημενοι ἀπὸ τῆς κρίματος θεοῦ έστιν οὐδὲ μηδέποτε διέτησαν ταῖς τοιαύταις παραποτασσαῖς.
3 λογίζεται τὸ τέλον, ὃ μὲν θράψας ὁ κρίνατος τοῖς θεαταῖς τα πρεστώντας, καὶ ποιῶν αὐτὸν, ὃν τὸ σύφιλέν τοι κρίμα τὸ
μετόπι.

5f ij

29 Repletos omni iniquitate, malitia, fornicatione, auaritia, nequitia, plenos inuidia, homicidio, contumelie, dolo, malignitate, suffidores,

30 Detractores, Deo odibiles, contumeliosos, superbos, elatos, inuentores malorum, parentibus non obedientes, insipientes, incompositos,

31 Sine affectione, absque fœdere, sine misericordia.

32 Qui cum iniustiam Dei cognouissent, non intellexerūt, quoniam qui talia agunt, digni sunt morte: non solum qui ea faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus,

C A P. II.

1 P R O P T E R quod inex-
cusabilis es, o homo omnis
qui iudicas. In quo enim iu-
dicas alterum, teipsum con-
demnas. Eadem enim agis
qua iudicas.

2 Scimus enim quoniam iu-
diciūm Dei est secundum ve-
ritatem in eos qui talia a-
gunt.

3 Existimas autem hoc, o
homo qui iudicas eos qui
talia agunt, & facis ea, quia
tu effugies iudicium Dei?

¶ contra spiritus eius longanimitate & extra dulcedinis eius diuinitatis
על שורה ובסימותה ועל מנרת רוחה ועל
quod benignitas tu scis & non es audeas tibi qui deit
תְּהִוֵּב לְךָ מִמֶּרְחָא הַמִּתְּאָלָק : גַּם אֶל אֶמְתָּל קְשֹׁוֹת
duritiam propter te adducit ipsa ad presentem
לְרָא תְּבֻוֹתָא הַמִּתְּאָלָק : גַּם אֶל אֶמְתָּל קְשֹׁוֹת
in diem itz thesaurum tibi es repones resipiscit q[ui] n[on] s[ed]
רְיָא תְּבַא סָמֵס אַנְתָּא לְךָ סִמְתָּא דְּרוֹנוֹא לִיכְמָא
repentis qui Dei iusti iudicij & revelationis
וְלֹא יְלַעֲזָא דְּרוֹנוֹא בָּנָא דָלָדָא : גַּם הוּא רְפָרָע
operis qui in perseverantia ijz opera ipsius scindens
לְשָׁאכָר עֲבֹרוֹה : גַּם אֶל אֶלְיוֹן דְּבָמְטְבָרָנוֹת אֶל עֲבָרָא
datit expertū corruptiōem & non & honorem glorian
את שבורתא וארקו ואלא מתחברותא בעין זרב
acquiescent nec qui calumniatur verd ijs que in eternam viss
אַדְּלָעָלָע : גַּם אַלְּיוֹן דְּעַצְּוֹן וְגַּם כַּתְּפָסִין
iram eis repender acquiescent iniq[uitati] sei
שָׁא אַלְּעַלְּא כַּתְּפָסִין נְפָרוֹעַ אָנוֹן רְנוֹנָא
qui facit hominis filio omni & cruciatim & oppressionem
אַלְּהָדָעָלָע : גַּם אַלְּהָדָעָלָע לְאָרְמָטָא : גַּם תְּשִׁבְחוֹתָא
primū Iudeis bona qui facit omni & pacem obsecans
אַלְּהָדָעָלָע לְאָלָקָרָם וְלְאָרְמָטָא : גַּם תְּשִׁבְחוֹתָא
Deum apud facierum acceptio est enim nos
עַדְא : גַּם אַתְּ כָּבֵב באָפָא לְוִת אַלְּהָא : גַּם
perirent lege sine etiā peccauerūt lege qui fecerūt
לְלִינְדוֹרָלָע נְמוֹסָא חָטוֹא אֶל דָּלָא נְמוֹסָא נְאָבָדָן
non cōdemnabūt lege & peccauerūt quia lege
לְזִוְנְמוֹסָא חָטוֹן נְמוֹסָא נְתָהָרָן : גַּם לא הָזָא
fatores sed Deo coram iusti sunt Legis audito
מְשֻׁחוֹדְנוֹסָא בָּנָיִן קְרָם אַלְּהָא אַלְּא עֲבוֹרוֹה
iustificator ip
צָא פְּרָדָקְיָה
dici omnis
דְּכָלִים

4. ἐπειδὴ τὸν τὸν ἀγενήστητος αὐτὸν, καὶ τὸν μόνοχον, καὶ τὸν μακροδυμίαν καταφρόντη, ἀγενήστητο
τὸν εἰς ματαύρον στάσεις; 5. οὐδὲ τὸν τοκυρότερόν του, καὶ αἰματωντον καρδίαν, γαστρί τον
μέλαν τὸν πλευράς τρόπον, καὶ πτοκαλύψας τὸν μητροκριτικὸν τὸν τροφόν· 6. οὐδὲ λοπούστην τὸν τορόν,
7. τὸν μετανοεῖσθαι τὸν αἰχθόν, διέζαυνε τὸν θυμόν, καὶ τὸν περιστολὴν θειλύτων, τὸν αὐτοῦ
8. τὸν δὲ τὸν εὐθείας, καὶ αποβολῆς τὸν τὴν δημοσίαν ποιημάντος τὸν τὸν αἰτιαρισμόν τον οὐρανόν, 9. τὸν
τερευχεῖα δὲ τὸν ποστούν μηδὲν μέσον ποστούν τὸν κατεπεραζόμενόν τον κακόν, οὐδὲν τὸν αποτύπων τὸν εὐλογόν,
δὲ τὸν ποστούν, καὶ εἰπεῖν ποστού τὸν τὸν γαλαζίου τὸν αἴρασθαι, οὐδὲν τὸν ποστού τον κακόν εἶλαν. 10. τὸν πολυπούλου τὸν ποστού· 11. οὐδὲν δὲ οὐρανὸς τὸν ποστού, οὐδὲν τὸν ποστού τον κακόν εἶλαν
τὸν ποστού τὸν ποστού. 12. οὐδὲν δὲ οὐρανὸς τὸν ποστού, οὐδὲν τὸν ποστού τον κακόν εἶλαν
τὸν ποστού τὸν ποστού. 13. οὐδὲν δὲ οὐρανὸς τὸν ποστού, οὐδὲν τὸν ποστού τον κακόν εἶλαν
τὸν ποστού τὸν ποστού.

secerint natura sua ex eis non est quibus lex Gentes enim si
14 אָנֹ יְהוָה עַמּוֹתָא נִמּוֹסָא לִתְלֹחֵן מִן כִּינְהָן נִעֲרָנָ
fueros sibi ipsi ipsi esset non lex qua cum ipi Legem
נִמּוֹסָא הַנוּ רַכְבָּר נִמּוֹסָא לִתְהֹא לְחֵן לְנִפְשָׁהָה הוּא
Lex in sic scriptu cum Legis opus ostendat & ij

15 וְהַנּוּ בְּחִזְקָן עַבְדָּה דְּנִמּוֹסָא כְּרַתְּחֵב עַל
לְבָחָן וּמְכַהְרָא עַלְיָחֵן תָּרְתָּחָן כְּרַתְּחָבָהָן
quo judicialit in die in vnum unum spiritum depromat aut accusent
מכונן או נפקן רוחה לחודא : בִּימְתָּא דָרָא

Iesu per manus meas Euangeliū secundū hominis filiorū recondita Deus
אלְחָא כְּסִיתָא רַבְנִישָׂא אֵיךְ אָנוּגְלִילִין דָּלִיבְּרוּשָׂע
& requiesceas tu vocaris qui Iudeus verd tu si Cbristi

17 אָנֹ אָנֹתְךָ רִיחָוְרִיא בְּתַקְרָא אָנָת וּמְתָנָה
tu quod noris in Deo tu & gloriari Legi in tu

18 אָנָת עַל נִמּוֹסָא וּמְשַׁבְּחָר אָנָת בְּאַלְהָא : דָּרָע אָנָת
Legi ex es quibus edocutus vilis tu & discernis volitatem ei

צִבְנָה וּפְרֵשׁ אָנָת וּלְתָאֵל הַלְּיָה אָנָת מִן נִמּוֹסָא :
& lux cœorum sis quoddux recipio de & confidis

19 וְאַתְּהָבָלָת עַל נִכְשׁ רַמְבְּרָנָא אָנָת דָּעִירָא וּנוֹהָרָא
mente carentem & eruditore in tenebra qui sunt eorum

20 דָּרְלִין דָּאִתְהָה בְּחַשּׁוֹכָא : וְרוֹאָ דָּחְסִירִי רַעֲנָא
& veritatis scientie informatio tibi & est puerorum & doctor

וּמְלָפָנָא דְּטַלְיָא וְאֵיתָ לְךָ דָּמְמִיא דִּידְעָתָא וּרְשָׁרָא
non teipsum alios es qui docens igitur tu in Lega

21 אָנָת הַכְּלִיל דְּמָלוֹת אָנָת לְאַהֲרָנָא לְנִפְשָׁךְ לְאָ
& dicens es furans tu furentur ut non es & qui predicant es docens

22 מָלָפָא וּמְרַמְּכָרָא אָנָת דָּלָא נְגַבָּן אָנָת גַּנְבָּה : וְאָמָר
idola es qui exceras & tu es mœchans tu mœchatur vt non es

23 אָנָת דָּלָא נְגַבָּן אָנָת נְגַבָּר אָנָת וְאָנָת דְּשָׁאָט אָנָת
es qui glorians & tu Sanctuarij domum es dispiens

מְחַלְּץ אָנָת בֵּית מִקְרָשָׁא : וְאָנָת דְּמִשְׁתָּבָר אָנָת
ignominia afficiens ipse Deum Legem super es q̄ tristigredies in eo in lege

24 נִמּוֹסָא בְּהֵהוּ דְּעָכְרָא אָנָת עַל נִמּוֹסָא לְאֱלֹהָה הוּוּ בְּעֵעָר
es

אָנָת !

14 ὅταν δὲ τὸν τὸν μὴ νόμον ἔχοντας, φύσης τὸν τὸν νόμου πίνει, τὸν τὸν μὴ ἔχοντας, οὐαυτοὺς δὲ τὸν τὸν
15 οὐπέτες εὐθέως ψάται τὸν τὸν τὸν νόμου χραπίδης τὸν τὸν καρδίας αἵσθη, οὐαυτούρητον αἴσθην τὸν τὸν σωτείν-
τον, τὸν μετατὸν ἀγήρων τὸν τὸν λογισμὸν κατηγορεῖται, ἢ καὶ ἀπολογούμενον. 16 ἐν ἡμέρᾳ δὲ ὅτι κρινεῖ ὁ
τὸν τὸν κρυπτὰ τὸν τὸν δρώστας, καὶ τὸν τὸν διαβέβαιον μονον, δέρε Ιησοῦς Χειρον. 17 ἵδη τὸν Ιησοῦς ἐπινομάζει, καὶ
τὸν τὸν ποταμὸν τὸν τὸν ὄφεας, καὶ τὸν τὸν κακόν τὸν τὸν θεῖον, καὶ δεκαπέτης τὸν τὸν φύσιν τὸν τὸν καπ-
ταλύμανος ὃν τὸν τὸν νόμου. 18 τὸν τὸν ποταμὸν τὸν τὸν θεῖον, φαλεῖς τὸν τὸν σπόται, 20 παρδινῶν
αἱρόντων διδάσκαλον γυπτίας, ἔχοντας τὸν τὸν μόρφωσι τὸν τὸν γραπτόν τὸν τὸν διηγείας τὸν τὸν νόμον. 21 ὁ εἰς τὸν
δάσποιν τὸν τὸν προτόποτον, σταύτως τὸν τὸν διδάσκαλον τὸν τὸν καρπότον μὲν καλέσθη, καὶ ἐπέστη. 22 ὁ λέγων μὲν τοιχίνην, μεταχύνεις ὃ
βιβλονομόμονος τὸν τὸν νόμον, μέσουτες τὸν τὸν δάσποιαν. 23 ὁ δὲ τὸν τὸν κακόν τὸν τὸν φύσιν δέρε τὸν τὸν πατέρας

Sf. iiij

AD ROM. II.

510

24 Nomen enim Dei per vos blasphematur inter Gé-
tes, sicut scriptum est.

25 Circuncisio quidem prodest, si Legem obserues: si autem prævaricator legis sis, circuncisio tua præputium facta est,

26 Si igitur præputium iu-
sticias Legis custodias: nonne præputium illius in circunci-
sionem reputabit?

27 Et iudicabit id quod ex
natura est præputium Legem
consummantis, te, qui per lite-
ram & circumcisionem præ-
varicator Legis es?

28 Non enim qui in mani-
festo, Iudeus est, neque que-
in manifesto, in carne, est
circuncisio:

29 Sed qui in abscondito,
Iudeus est, & circuncisio cor-
dis, in spiritu, non litera: cu-
jus laus non ex hominibus,
sed ex Deo est.

C A P . I I L

1 Quid ergo amplius Iu-
deus est? aut que utilitas cir-
cunctionis?

2 Multum per omnem mo-
dum. Primum quidem quia
credita sunt illis eloquia
Dei.

3 Quid enim si quidam il-
lorum non cediderunt? Nun-
quid incredulitas illorum su-
dem Dei euacuat?

24 וְלֹא־עֲמָתָה־תֵּשֶׁב מִן־עַמָּךְ וְלֹא־תִּפְרַח־בְּעַמָּךְ 25 אִם־עַמָּךְ תֵּשְׁבֶּה בְּעַמָּךְ וְלֹא־תִּפְרַח־בְּעַמָּךְ 26 וְלֹא־תְּכַנֵּס אֶל־עַמָּךְ וְלֹא־תִּפְרַח־בְּעַמָּךְ 27 וְלֹא־תְּכַנֵּס אֶל־עַמָּךְ וְלֹא־תִּפְרַח־בְּעַמָּךְ 28 וְלֹא־תְּכַנֵּס אֶל־עַמָּךְ וְלֹא־תִּפְרַח־בְּעַמָּךְ 29 וְלֹא־תְּכַנֵּס אֶל־עַמָּךְ וְלֹא־תִּפְרַח־בְּעַמָּךְ

1 Τί οὖν πάτερας τῆς Ἰσαὰκ; ὃς ἔφειτο τὸν αὐτόν τοις γένεσιν; 2 πατέρας τοῦ εἶπεν τὸν Αβραὰμ; 3 οὐ πάτερας τοῦ Αβραὰμ, εἰ οὐ πάτερας τοῦ Ιακώβ; καὶ τὸν Ιησοῦ;

Kep. γ.

Gentes inter blasphematur ipsu propter vos Dei Cain son
סֵחָר דָּלָה כְּטָלָה כָּוָן הוּא מִתְנְדָר בֵּית עַמָּךְ
fi perfecteris legem si prodest enim circumcisio
לְגַתְּבָה; 25 נָוְרָה־תְּבָנָה מִתְנְדָר אֱנוֹמָה גָּנְבוֹר אָן
si preputium ei suis circumcisio tua Lege à verò tibi trahitur
צְרָדוּתִים נְמוֹסָה נְוֹרָתָה חָותָה לְהַעֲרֻלָה; 26 אָן
nonne Legis mandatum seruet ut preputium re
אַרְנוֹרָה־תְּבָנָה פּוֹקְדָה דְּנוֹמָסָה לְאָרָא
preputium & iudicabit circumcisio ei reputabilius preputium
לְלוֹא מִתְחַשְּׁבָה לְהַנּוֹתָה; 27 וְתוּן עֲרוֹלָה
& Circumcisio qui per Scripturā te Legē perficit natura sua quis
שְׁנָה נְמָרָא נְמוֹסָה; 27 לְךָ דְּכַכְתָּבָה וּבְנוֹרָתָה
Legen super etiops
עַתָּה עַל־נְמוֹסָה;

dici omnis Iesu

dicitur

קָרְנָא וְכָלִיּוֹס

ea non etiam Iudeus ipse est qui in manifesto sit enim
אוֹרְנוֹרָה מִדְבְּרִיא הַיְהּוּדִי אֲפָלָא אִירָא
ille Iudeus est is sed circumcisio in carne qui conser-
שְׁחוֹת בְּכָרְכָא גָּנוֹתָה; 29 אָלָה הוּא יְהּוּדִי אֲנָא
& non in spiritu est qui cordis ea & circumcisio est qui in
שְׁמוֹא וְגַנּוֹתָה אִירָא דְּרָלְבָא הַיְהּוּדִי בְּרוּחָה וְלָא
sed hominis filii ex est non eius gloria illa iste
שְׁנָא אַרְנוֹרָה תְּבָנָה לְאַהֲתָה בְּנֵי אַנְשָׁא אָלָא

caput
קָפְלָאָן ג

utilitas que aut Iudei excellencia igitur est quae
נְאָה וְבַיִלְתְּרָתָה דְּרָהְרוּא אוֹ מְנָא יְהּוּנָה
sermones quod concredit finis primus aliquis in omni multa Circumcisio
שְׁנָה אֲלָה מִדְרָם לְזִקְרָם וְאַתְּהִמְנוּ מִלְוָה;
אֲלָה אָמְנוֹרָה נְרָרָה לְאַהֲתָה בְּרָלָא הַמְּמָנוֹ
socios reddiderunt Dei him
שְׁנָה וְאַלְהָא כְּטָלָה

4 **חָס אִיתּוֹה יְנַר אֶלְהָא שְׁרָא וְלֵב נְשָׂא רְנַל אַרְךְ**
sic ut mendax hominis filius & omnis verax Deus enim est propius sis
 et iudeo iudicent cum & per suis in sermonib. tuis iustus ut sis scriptum est
 caritatem dñe hoa ca in b'ml'r & t'vca c'r d'ni l'r: אן
 iniquus nonquid dicemus quid confirmat Dei iustitia iniquitas nostra vero
 din u'lon canorah d'la'ha makim manu nac'or l'msa ul'

5 **עֲלֵי כָּנְרָה אֶלְהָא מָקִים מַנָּא נָכָר לְמָסָעָל**
sum. loquens ipse hominis filius r'quā ita sua qui venire facit Deus est
 ho al'ha d'mit'as r'vona ar'c br'nesh'or m'pl'l an!

6 **חָס וְאֵן לָא אִבְנָנָא נְרָה אֶלְהָא לְעַלְמָא:** אן
enim si mundum Deus iudicabit quomodo non & si propriis
 cur ipsius ad laudem per misericordiam meū abudat Dei Veritas
 sicut nonquid aut ego iudicor peccator quasi ego igitur
 huc & ego tanquam peccator iudicor,

7 **שְׁרָה דְּאֶלְהָא אֲתִיר בְּדָנוֹתִו הַשְּׁבָרְתָּה לְרָהָלְמָנָא**
8 Et no (sicut blasphemamur,
 & sicut aiunt quid nos dicere) faciamus mala, vt veniat
 bona? quorum damnatio iusta est.

8 **כְּבָל אָנָא אַיְדָתָא מִתְהָרִין אָנָא!** או dl'ma ar'

9 **רְמַנְרָפִין עַלִין אָנָשָׁא אֶבְרָדִין דְּעַבְדָּר בְּיַהְוָה**
mala vt faciamus & nos dicimus & aiunt homines de nobis q. blasphemam
 & de iudeis de punitiuium qui ante excellentiz obtinemus igitue
 scriptu est sicut omnes sunt peccato quod sub Gentibus

10 **רְנַתְּחֵנִי טְבָהָה הַנּוֹן דְּרִנְהָוּ נְטָרָהוּ לְבָנָהָטָא:** מָנָא
ad iustitiam seruitur quoru dammatio bona vt eueniant
 quid qui intelligat neque vnu non etiam iustus quod no est

11 **אַרְמִישׁ תְּהַתְּחֵת חִתְיָה אָנָן כְּלָהָן:** אָרְךְ דְּכְתִיב
& de iudeis de punitiuium qui ante excellentiz obtinemus igitue
 os corum labiis corum sub aspidis & venenum fraudulentz

12 **לְאָלָהָא:** כְּלַחַן אַכְהָרָא וְאַכְתָּלוּ וְלִירְתָּרְבָּרְכָּה
& linguis eorum guttura eoru patetia sepulera vnu non etiam bonum

13 **תְּבָהָא אָפְלָא לְאָחָד:** קְבָרָא פְתִיחָה נְגָרְתָּהוּ וְלְשָׁנָהָזָה
os corum labiis corum sub aspidis & venenum fraudulentz

14 **נְבוֹלָתָנִי וְחַתְּמָא רַאֲסָפָה תְּחִיתָּה סְפָתָהָן:** פְוֹתָהָן
ad effundendu veloci & pedes eorum & felle imprecatio plenū est

15 **מָלָא לְוָתָא וּמָרָתָא:** וְרִגְלָהָוּ קְלִילָן לְמַשָּׁרָה
in vijs eorum & miseria contritio sanguine

16 **דָמָא:** שָׁחָקָא וְרוֹנוֹנָא בָּאָרוֹתָהָוּן

4 **τοῦ θεοῦ τὸν δὲ ὃ τεὸς μηδέπειρος, παῖς δὲ τὸν θεόντων καὶ θεοὺς γέγονται, οποῖς αἱ μηχανῆς εἰ σὲ**
εἰσεργεῖσθαι, καὶ τούτους οὐ τῷ κρίτῃ μηδεπειροῦσι. 5 εἴ δε τὸν αἰτιάνα ἡλέπι, θεοὶ μηχανούσι λαούσιν, οὐ γέμεροι, μὴ
 αἴδηνος εἰ θεοὶ, οὐ ποτὲ τῶν ὄργων εἰπεῖν διάρκειαν εἶναι, 6 μηδὲ θύμον, ἐπει τῶς κριτῆς διέστη τὸν ποτέμανος;

7 **εἰ δέ τοι διέδικτα τὸν θεόν ὃ τῷ έμῷ φύσισματι εἰπεῖσθαι τοι εἰς τὸν δόξαν αὐτοῦ, οὐ ἐπιτρέπει οὐδὲ αἱρετῶν δὲ
 κρίτημα; 8 οὐδὲ μη, καὶ τοὺς βλασφημάνυμενα, καὶ κατὰ τὸν φασὶ λαόντας ἀλλαχθεῖσαν, οὐ ποτέ ματαίον τοι
 γῆπερ εἰσερχεῖσθαι τὸν πρώτον θεόν. 9 οὐσιὰς περιεχόμενα; οὐ ποτέ τοι προπατείματα τὸν Ιερούσαλητον
 τοι διδούσας ποτέ τοι φίλατείσθαι. 10 κατέβας γέργεσται, οὐκ εἴ τοι θεοὶ γένεσθαι, οὐδὲ τοι θεοὶ
 εἰσι, οὐ τοι θεοὶ οὐδὲ θεοί τοι θεοί. 11 ποτέ τοι θεοὶ γένεσθαι, οὐδὲ τοι θεοὶ εἰσι, οὐδὲ τοι θεοὶ
 εἰσι. 12 ποτέ τοι θεοὶ γένεσθαι, οὐδὲ τοι θεοὶ γένεσθαι, οὐ διαποτείσθαι τοι θεοὶ γένεσθαι, οὐδὲ τοι θεοὶ
 εἰσι. 13 τετραπλευρεύοντος δὲ λαρναγέται τοὺς λαόντας αὐτῷ εἰπεῖσθαι τοι θεοὶ γένεσθαι τοι θεοὶ γένεσθαι
 εἰσι. 14 οὐ τοι στόμα δράσας καὶ ποτίσας γέμει. 15 εἰξεῖτε οἱ πόλεις αὐτοῖς, οὐ γέρει αἴμα. 16 ποτέ**

17 Et viam pacis non cognoverunt.
18 Non est timor Dei ante oculos eorum.

19 Scimus autem quoniam quæcumque Lex loquitur; ijs qui in Legi sunt, loquitur; vt omnes obstruantur, & subditus fiat omnis mundus Deo.

20 Quia ex operibus Legis non iustificabit omnis caro coram illo. Per Legem enim cognitio peccati.

21 Nunc autem sine Lege iustitia Dei manifestata est: testificata à Legi & Prophetis.

22 Iustitia autem Dei per fidem Iesu Christi, in omnes & super omnes qui credunt in eum, non enim est distinctione.

23 Omnes enim peccaverunt: & agent gloria Dei.

24 Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redempcionem que est in Christo Iesu:

25 Quem proposuit Deus, propitatem, per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiae suæ, propter remissionem precedentium delictorum.

26 In sustentatione Dei, ad ostensionem iustitiae eius in hoc tempore: ut sit ipse iustus & iustificans eum qui est ex fide Iesu Christi.

non est Dei & timor cognoverunt non pacis 18 רחלתה דאללה לית
הו אושלמא לא ידע: מילא עתון: עתון: עתון: עתון: עתון: עתון:
Deo obnoxius redditur vniuersus & mundus obturato ut videtur
לענין רדנעם אמר נמוסא לאילין דבנמוסא אונן
מרtryum lectio
קניא רסחדא

sunt qui sub Legi ijs Lex quod dicit quod id autem sine
illo coram caro omnis iustificatur non Legis operibus
לענין עכורי רנמוסא לאפורק כל בסר קרתויה
Deo obnoxius redditur vniuersus & mundus obturato ut videtur
לענין רדנעם אמר נמוסא לאילין דבנמוסא אונן
מרtryum lectio
קניא רסחדא

טול פס נטבר ועלמא כל נחביב לאלהה:
לענין רדנעם אמר נמוסא לאילין דבנמוסא אונן
מרtryum lectio
קניא רסחדא

21 השדרין דלא נמוסא
Lege fine vero nunc peccatum innocentiam ipsius
אתה דאללה אתליית ומסחר עליה הוי נמוסא
Iesu illius fidei per manum Dei vero iustitia & propria
לענין רדנעם אמר נמוסא לאילין דבנמוסא אונן
מרtryum lectio
קניא רסחדא

22 נטה רבלחון חטו והסירן מן תשובה
& per redēptionē gratis per gratiam & iustificant
לענין רדנעם אמר נמוסא לאילין דבנמוסא אונן
מרtryum lectio
קניא רסחדא

23 אל לביש אָל עַל כְּלֵנש דמְהִימָּן כְּה לִיתְ נִיר
gloria à Redēstitutione peccaverūt omnes quoniam
לענין רדנעם אמר נמוסא לאילין דבנמוסא אונן
מרtryum lectio
קניא רסחדא

24 ומורוקין בטיבותא מנ ובפרונצי
Deus posuit eum quem ante hunc Christum per Iesum qui
לענין רדנעם אמר נמוסא לאילין דבנמוסא אונן
מרtryum lectio
קניא רסחדא

25 הנץ רקס סמה אלה
initio qua ab peccata nostra propter sanguinis ipsius per fidem propon
לענין רדנעם אמר נמוסא לאילין דבנמוסא אונן
מרtryum lectio
קניא רסחדא

26 נטה רוחב לן אלה במנרת רוחה לתחריות
in iustitia & iustificans iustus sit ut ipse hoc in tempore induit
לענין רדנעם אמר נמוסא לאילין דבנמוסא אונן
מרtryum lectio
קניא רסחדא

27 נטה רוחב לאלהה במנרת רוחה לתחריות
Christi Iesu Domini nři est qui ei dicit
לענין רדנעם אמר נמוסא לאילין דבנמוסא אונן
מרtryum lectio
קניא רסחדא

17 οὐ γένοιται εἰπεῖσθαι τὸν ἔγγειον
δε, ὅταν εἴ τοι σε πάρεσται τοῦτο μόνον καὶ λαλεῖται πάντα τούτα φυγήν, καὶ τοιαύτης γένεται πάντα τούτα
20 διοτι τὸ δέσμον τούτου μὴ δίκαιον θεωρεῖται πάντα σαφές εἰσώποις αὐτοῦ· διότι τούτον θεωρεῖται αὐτοῦ
21 τοῦτο δὲ γέγονεν τούτου δικαιοῦντος τοῦτο πάντα δύστατα, μετοπονθεῖται τοῦτο πάντα πάσαν τοῦτο τούτο
22 δικαιοῦντος δὲ τοῦτο δέσμον Χριστοῦ, εἰς πάντας πάντα τοῦτο πάντα τοῦτο πάντα τοῦτο
23 πάντες τοῦτο μεταστρέψονται τοῦτο δέσμον τοῦτο δέσμον· 24 δικαιοῦντος διορθεῖται τοῦτο πάντα
πάντα τοῦτο μεταστρέψονται τοῦτο δέσμον Χριστοῦ· 25 δέσμον τοῦτο δέσμον, ιασθεῖται τοῦτο πάντα τοῦτο πάντα
εἰς ἐμβέβητο τοῦτο δικαιοῦντος αὐτοῦ, διότι πάντα πάντα τοῦτο πάντα τοῦτο πάντα τοῦτο
δέσμον, πάντες ἐμβέβητο τοῦτο δικαιοῦντος αὐτοῦ ὃ τοῦτο πάντα πάντα, εἰς τοῦτο πάντα πάντα
τοῦτο.

legem per quam sibi oculis est gloriatio ergo vñi
27 **אַיְכָה הַכִּיל שׁוֹבְחָרָא אֶתְבָּטֵל לְהָ בְּאַיָּא נְמוֹסָא**
ergo ratiocinamus fidei per legem sed non operum
דָּעֲבָרָא לְאַלְאָ בְּנְמוֹסָא דְּרִיחַמּוֹתָא: 28 **מִתְּרֻעָנִין הַכִּיל**
Legis per opera & non hominis filius iustificatur quod per fidem

27 Vbi est ergo gloriatio tua?
Exclusa est. Per quam legem?
factorum? Non: sed per legem fidei.
28 Arbitramur enim iustificati hominem per fidem sine
operibus legis.

non & gentium tanum est Iudaeorum Deus enim nonne
29 **לִפְנֵי נִיר אַלְתָּא דְּרוֹרְיָא חֹו בְּלָחָדְרָוּ וְדָעַמְּאָלָא**
qui iustificat Deus est unus quia gentium etiam sane
אין אוֹ דָעַמְּאָ: 30 **מִטְּלָדְרָה הוּא אַלְהָ רְמוֹרָק**
per fidem per ipsam præputium etiam per fidem circumcisionem
גּוֹרְתָּא כְּהַיְמָנוֹתָא אֶפְּרָוְלוֹתָא בְּהַיְמָנוֹתָא:
sed aperte per fidem irritam facimus ipsam legem igitur nunquid
לְמַזְאָה הַכִּיל נְמוֹסָא הָוּ מְבָטְלִין כְּהַיְמָנוֹתָא חָסָאָלָא
conficiimus ipsam Legem

29 An Iudeorum Deus tantum? non & Gentium? Imo
& Gentium.

30 Quoniam quidem unus
est Deus, qui iustificat circumcisionem exinde, & præ-
putium per fidem.

31 Legem ergo destruimus
per fidem? Absit: sed Legem
statuimus.

C A P. IIII.

caput

קְפָלָאוֹן ד'

patrum principi Abraham de dicemus ergo quid
1 **מַנָּא הַכִּיל אַבְרָהָם עַל אַבְרָהָם וַיָּשָׂא אַדְבָּתָה**
iustificatus operibus, ex Abraham tamen si in carne quod invenit
2 **אַלְוּ נִיר אַבְרָהָם טַן עַבְדָא אַזְוֹדָק**
Rashchah b'baro: quid Deum apud non sed gloriatio ei est fuit
3 **הָוָא אַתְּ הַוָּא לְהָ שׁוֹבְחָרָא אַלְאָ וְאַתְּ חַשְׁבָּתָה**
& imputatum est Deo Abraham quod credidit Scriptura ait enim
4 **גִּיר אָמַר כְּהַבָּא דְּהַמְּנָן אַבְרָהָם לְאַלְהָא וְאַתְּ חַשְׁבָּתָה**
merces ei imputatur non autem qui operatur ei ad iustitiam ei
לה לזריקו: 4 **לִמְנָן דָּפְלָה דַּין לְאַתְּחַשְׁבָּתָה לְהָאָנוֹה**
verd ei ei quod debetur id tamen sed quod sit per gratiam tamen
5 **אַדְכְּטִיבָּו אַלְאָ אַיְמָן דְּמַתְּחַחְבָּתָה לְהָ:** 5 **לְהָ דַּין**
peccatores qui iustificat in eum tantum credit sed operatur qui non
6 **דְּלָא פָּלָח אַלְאָ הַיְמָן בְּמַן דְּמוֹרָק לְחַתְּיָא**
ad iustitiam fides eius ei imputatur
7 **מְתַחְשָׁבָא לְהַיְמָנוֹתָא לְבָאָנוֹ:**

1 Quid ergo dicemus in-
uenisse Abraham patrem no-
strum secundum carnem?

2 Si enim Abraham ex ope-
ribus iustificatus est: ha-
bet gloriam, sed non apud
Deum.

3 Quid enim dicit Scriptu-
ra? Credidit Abraham Deo:
& reputatum est illi ad iusti-
tiam.

4 Ei autem qui operatur,
merces non imputatur se-
cundum gratiam, sed secun-
dum debitum.

5 Ei vero qui non operatur,
crederi autem in eum qui
iustificat impium, reputatur
fides eius ad iustitiam secun-
dum propositum gratiae Dei.

27 **וְאַתָּה קָרְבָּנָה אֶלְךָ תְּמִימָה אֶלְךָ תְּמִימָה אֶלְךָ תְּמִימָה** 28 **לְזִקְנָמָה**
29 **וְאַתָּה מִתְּמִימָה מִתְּמִימָה גָּדוֹלָה גָּדוֹלָה גָּדוֹלָה** 30 **וְאַתָּה מִתְּמִימָה מִתְּמִימָה מִתְּמִימָה**
31 **וְאַתָּה מִתְּמִימָה מִתְּמִימָה מִתְּמִימָה**

1 **תְּמִימָה אֶלְךָ תְּמִימָה תְּמִימָה בְּרִמְמָה יְמִימָה** 2 **וְאַתָּה אֶלְךָ תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה**
3 **וְאַתָּה אֶלְךָ תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה** 4 **וְאַתָּה אֶלְךָ תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה**
5 **וְאַתָּה אֶלְךָ תְּמִימָה תְּמִימָה תְּמִימָה**

Tt

6 Sicut & David dicit beatitudinem hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus:

7 Beati quorum remissae sunt iniuriae, & quorum tecta sunt peccata.

8 Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum.

9 Beatitudo ergo haec in circuncisione tantum manet, an etiam in praepublio? Dicimus enim quia reputata est Abraham fides ad iustitiam.

10 Quomodo ergo reputata est in circuncisione, an in praepublio? Non in circuncisione, sed in praepublio.

11 Et signum accepit circuncisionis, signaculum iustitiae fidei quae est in praepublio: ut sit pater omnium credentium per praepublio, ut reputetur & illis ad iustitiam:

12 Et sit pater circuncisionis, non ipsis tantum qui sunt ex circuncisione, sed & ipsis qui sectantur vestigia fidei qui est in praepublio patris nostri Abraham.

13 Non enim per Legem promissio Abrahams, aut semini eius, ut haeres esset mundi: sed per iustitiam fidei.

illius hominis beatitudine illius de dixit David etiam:
וְאֵלֹהִים וּמְרַאֲתָךְ תְּבִרְאֶנְאָתָּה
dicit cum operibus absque iustitiam ei impunitus
חַבְלָה לְהַזְיקָתָךְ וְלֹא עֲבָרָה כִּד אָמָר:

& recta sunt iniuriae iporum remittitur quibus quibus
בְּנֵיתְךָ לְאֵלֹהִים דְּאַשְׁתְּבָקָה לְהַזְקָה עַל הַזָּהָר
Deus ei imputatur cui non vir & beatus illi
וְעַמְּרוּ בְּנֵי נְכָרָה דְּלֹא נְחַשּׁוּ לְהַאֲלָה
de an ipsa circuncisione de beatitudo ignis ista
הַנְּאָחָלָה טֻבָּה עַל נְוֹרָתָךְ הוּא עַל
fides eius Abraham quod imputata est enim dicitur
in circuncisione ei imputata est ergo quoniam
אַנְתָּנוּ בְּנֵיתְךָ לְאַבְרָהָם הַמְּנוּתָה
in praepublio sed in circuncisione fuit nos
הַזָּהָר בְּנֵיתְךָ אַלְאָכָל עַל רְוֹלָתָךְ
iustitia & sigillum circuncisionem accepit ipsam enim ipsius
עַל וּלְוֹתָה אַלְאָכָל יְהוָה לְאַיִלְׂן דְּמָתָן
Abraham patris noster patrum
שְׁאַדְּכוֹן אַכְרָה:

dici omnis

וכליים

אַלְאָכָל שְׁקָלָה לְנוֹרָתָךְ וְהַתְּמָאָדָה
corum omnium Pater ut esset quis in praepublio
שְׁהַדְּבוּרָה אֲלֹהִים דְּנֹחָזָה אַבָּא לְכַלְלָה אַלְיָה
ad iustitiam ipsis etiam ut imputetur praepublio
טְמַנּוּ וּלְוֹתָה אַתְּהַשֵּׁב אַפְּ לְהַזָּהָר לְכַאֲנוֹת
fidei vestigijs qui perfecte insisterunt etiam sed
אַלְאָכָל יְהוָה לְשָׁלְטָן לְעַקְבָּתָא דְּהִיכְנָתָא
Abraham patris noster patrum
אַלְאָכָל עַל מְתָא אַלְאָכָל בְּכַאֲנוֹת אַדְּהִיכְנָתָה:

6 וְאֵלֹהִים וּמְרַאֲתָךְ תְּבִרְאֶנְאָתָּה
7 מְנַצְּחָה וְאֵלֹהִים וּמְרַאֲתָךְ תְּבִרְאֶנְאָתָּה
8 מְנַצְּחָה וְאֵלֹהִים וּמְרַאֲתָךְ תְּבִרְאֶנְאָתָּה
9 וְמְנַצְּחָה וְאֵלֹהִים וּמְרַאֲתָךְ תְּבִרְאֶנְאָתָּה
10 וְמְנַצְּחָה וְאֵלֹהִים וּמְרַאֲתָךְ תְּבִרְאֶנְאָתָּה
11 וְמְנַצְּחָה וְאֵלֹהִים וּמְרַאֲתָךְ תְּבִרְאֶנְאָתָּה
12 וְמְנַצְּחָה וְאֵלֹהִים וּמְרַאֲתָךְ תְּבִרְאֶנְאָתָּה
13 וְמְנַצְּחָה וְאֵלֹהִים וּמְרַאֲתָךְ תְּבִרְאֶנְאָתָּה

uit vanā hæredes sunt Legē quæ ex iij enim si
14 אלו ניר חלין רמן נמוסא הו יותא סריא חות
operatoris enim Lex promissio fuit & inanis fides
הימנותה ונטבטל הו אומולכנא: 15 נמוסא ניר מערנה
Legis transgressio non eriam Lex enim non est cum ira est
הו דרונוא בר דלית ניר נמוסא אף לא עכְר נמוסא:
vt sit iustificabitur quis per gratiam per fidem hoc propter
16 מטה הנא בחימנותה כטיכובוצא נורדק רוחא
et Legē qui ex illi non semini toti eius promissio vera
שרור מולכנא לכלה ורעה לאלא ניא רמן נמוסא הו
Abrahā ipius fide qui ex ei etiam sed tantum
בלחוֹר אלָא אֶפֶּל אֵינָא רַמְּן הַמִּנּוֹתָא הוּ וְאַכְּרָה
Patrem quia posui te scriptū est sicut omniū nostrū pater qui est
17 אֵין נִסְמָחֵךְ כַּדָּלֶן: 18 אַכְּנָא רַכְּתִּיבְּ דְּסְמָךְ אֲכָא
וראיהוּי אַבְּצַעְדָּלָן: 19 אַכְּנָא רַכְּתִּיבְּ דְּסְמָךְ אֲכָא
qui iustificat in quem credidisti Deo coram Gentium multitudinis
לְסָגָא דָעִמָּקָא קְרָם אֶלְאָה וְרֹהֵמָתָה כְּה וְרֹמָה
& sine fine tanquam sunt quæ non ea & vocat mortuos
20 מְיוֹאָזָרָא לְאַלְיְזָרְלָא אִתְיָהּוּן אַזְנִיתָהּוּן: וְרֹלָא
sic Gentium multitudinis Pace ut esset credidit in spem ipse
ברא לְסִבְרָא הַיּוֹם דָנָהָא אַבָּא לְסָגָא עַמְּטָא אָז
in fide sua infirmus fuit nec semet tuum erit quod ita scriptū est
רכָתִיבְ דְּחִכָּנָא נְהֹוא זָרָעָךְ: 21 וְלֹא אֶתְרְכָה בְּחַיּוֹתָה
& vulsum amorphum cœlum filii quia erat emortuum corpū cōsideraret cum
כָּר מִתְקָכָא בְּפָנֶרֶה מִתְאָדָה אַבָּרָא שְׁנִין וּבְרָבָעָה
agenzia haesitavit non Dei & de promissione Sarz emortuum
22 מִתְאָדָה אֵיךְ: 23 וּבְנוּלְכָנָא דָלָה אֶל אַחֲפָלָן אָז
gloriam & dedit in fide roboret ei sed fide destitutus
posset Deus ei promisit quod quicquid & confirmat fuit Deo
ad iustitiam ei imputatum est hoc propter perficere
nec ad iustitiam ei imputatum est hoc propter perficere
לִמְנוֹר: 24 מְטָלָה הנא אהשְׁבָתָה לה לְכָנוֹן: 25 וְלֹא
quod imputata sit hoc scriptū est solum propter eum fuit
ad iustitiam fides eius
הַמִּנּוֹתָה לְכָנוֹן:
14 εἰ τοῦ δὲ ὃν τὸν χαριτοθεῖται καὶ οὐδὲν πάσιν, αὐτὸς κατέργασται ἡ ἀποκατέστασις· Ιερός τούς όργανούς
καὶ προφέτην τούς τὸν θεον στολισμένους, οὐδὲν τούς λεπτούς οὐδὲν πάσιν.
15 μῆτρά ποιῶν πάντων, πατέρα πάντων, οὐδὲν πάντων πατρούς οὐδὲν πάντων πατερούς.
16 μῆτρά ποιῶν πάντων, πατέρα πάντων, οὐδὲν πάντων πατρούς οὐδὲν πάντων πατερούς.
17 καὶ δεσμός μεγαλεῖται οὐ πατέρα πολλούς έπειτα οὐ κατέστων πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς,
τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς.
18 οὐ πατέρα πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς,
τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς.
19 καὶ μηδέπειτε τὴν πατέρα, οὐδὲν πάντων πατέρα πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς, τοῦ πατέρου πολλούς.
20 εἰς δὲ τοὺς ἐπειδήτες τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθην τὸν αἵματος, αὐτὸς δὲ εἰδὼν τὸν αἵματον τοῦ Σαρρά.
21 καὶ πληροφορήθης ὅτι ὁ Ἀράβης τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθην τὸν αἵματον τοῦ Σαρρά.
22 οὐδὲ δὲ γενίθιμον οὐδὲ εἰς Αἰγαίον πέμψεις.

24 Sed & propter nos, quibus reputabatur credentibus in eum, qui suscitauit Iesum Christum Dominum nostrum a mortuis:
25 Qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter iustificationem nostram.

C. A. P. V.

- 1 I V S T I F I C A T I ergo ex fide, pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum:
- 2 Per quem & habemus accessum per fidem in gratiam istam in qua stamus, & gloriamur in spe gloriarum filiorum Dei.
- 3 Non solum autem, sed & gloriamur in tribulationibus, scientes quod tribulatio patientiam operatur:
- 4 Patientia autem probationem, probato vero spem.
- 5 Spes autem non confundit: quia caritas Dei diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum sanctum qui datus est nobis.
- 6 Ve quid enim Christus, cum adhuc infirmi essemus, secundum tempus pro impiis mortuus est?
- 7 Vix enim pro iusto quis moritur: nam pro bono forsitan quis audeat mori.
- 8 Commendat autem charitatem suam Deus in nobis: quoniam si cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est.

ij. ut imputetur est futurum nobis q. a. etiā ppter nos etiam ut
אלן מטלתנו דוא לן עתרה הו דנחשות אלין
mortuorum domo a Christum Iesum Dominum nostrum q. excusat in ei pro
מגנבראקס למון יושע משיחא מנ' בית מיתה:
ונזעטנו רוחנו מטל תהין וכם מטל דנורוקו:
caput
קפלאו ה

Candidate secunda lectio

קרינא דתורי רהורא

apud pax nobis sit per fidem igitur iustificati sumus quia
טל אודוקן הכלול בהימנותנו נהוא לן שליכא לות
in fide accessimus per quem Christū Iesum per Domini uis
לאנערן ישוע משיחא: דבאה אתקרכן בהימנותא
in spe & gloriamur stamus in qua hanc ad gemit
תנאה הווא דבאה קיטמן ומשבחרון בכרבון כשברא
etiam sed tantum ita nec Dei gloria
גנותה ואלהו: ולא הכרנא בלחוור אלא אג
patientiam quod oppresso quia cognoscim⁹ gloriatur in opressione
אלען משבחרון דידען דאוליגנא מסיכרנותא
spem & experientia experientiam & patientia in nobis pri
דמן: ופסיברנוּא בוקיא וכוקיא סברא:
diffusa est Dei dilectio quoniam pefacit non ved he
נשא דין לא כברת מטל דתוכה דאלרא משפע
verd si nobis qui datus est Sanctitatis per Spiritum in orbis
לעתן ברוח ואקורדיא דאתיהבת לנו: אן דין
mortuus est impijs pro hoc in tempore infirmitates atq; propria
אלען כל כירחותן בונאי הנא חלף רשייע אמרת:
forstā enim bonis pro moritur impijs pro homo enim vi
למתן ניר אנש החלף רשוּא כתה תלפ' טבאנדר טך
erga nos dilectionē sua Deus ostendit hic mori beo nis
שהאלטמת: הרכא מהוא אלרא חוכמה רלוטן
mortuus est pro nobis Christus essemus peccatores etiam
נעהתיא איתין הוין משיחא חלפי מירן:

24 οὐδὲ ἐξεῖ διὰ ἡμέας, τὸν μιάλικον γένεσιν, τὸν πτωτὸν σπέρμα τὸν τόντον Ιησοῦν τὸν αὐτὸν εἰς τὸν θάνατον
25 τὸν παρεπεμψόντος τὸν καυχούμενον τὸν ἀγένητον οὐδὲ ἐπικεκραμένον, οὐδὲ αυτοὺς μεταβολὴν ἔχει τὸν θάνατον.

Κεφ. έ.

1 Δικαιοσύνης εἰών τὸν πίστεως, εἰσιν δὲ εἰς χριστὸν ἀφεῖς τὸν θάνατον τὸν ακεφαλαῖον Χριστὸν. 2
καὶ τὸν πενθουμαργαριτόν τὸν καρδιῶν τὸν πίστεος εἰς τὸν χάρεσμα τοῦτον οὐδὲ ἐπικεκραμένον, οὐδὲ αυτοὺς μεταβολὴν ἔχει τὸν θάνατον. 3 οὐ μόνον δέ, διὸ καὶ καυχούμενος οὐ τοὺς θάνατον, οὐδὲ τὸν θάνατον τομούσιον εἶπεν τούτου
τούτῳ. 4 οὐ δέ τοι μόνον διότι διὸ σομετοῦ ἀποπέπισται. 5 οὐ δέ ἐπειδὴ εἰς καταπολεμοῦσαν τὸν θάνατον
οὐκέχυται τὸν τόπον καρδιῶν νεκρόν τὸν πενθουμαργαριτόν τὸν αποπέπισται. 6 οὐ δέ Χριστός, οὐδὲ τὸν θάνατον
τὸν πενθουμαργαριτόν τὸν καρδιῶν αποπέπισται. 7 μόνος δέ τοι δικαίων εἰς τὸν θάνατον τοῦτον τὸν θάνατον
καὶ τὸν πενθουμαργαριτόν. 8 σωμάτιον δέ τοι εἴσαντο αἰράντο εἰς ἡμᾶς οἱ θεοί, οὐ δέ αἰματα τοῦτον τὸν θάνατον
Χριστὸν τὸν πενθουμαργαριτόν αἴραντε.

liberabimur & per eū p sanguine ipsius nunc iustificabimur magis igitur quanto' 9 כמְאַהֲרֹן תִּירָאֵת נִידְךָ כְּדָמֶת וּבָה נִפְצְּאָה nobiscum reconciliatus est inimicorum patrui esset cum enim si ira ab

מן רוגא: 10 אָנָּי בְּרִאַתְּךָ בְּעֵלָדְךָ אֶתְרֵעַ עַמְּךָ viemus per reconciliationem exigitus quoniam filii sui per mortem Deus

אלְהָא בְּמִתְאָ דְּבָרָה כְּמַאֲהָרָן הַכִּיל בְּתְּרוּתָה נַחַא in Deo gloriabimus etiam sed tantum ita nec per vitas ipsius

בְּחוּרִי: 11 וְלֹא חַנָּא בְּלַחֲדָר אֶלְאַף נִשְׁתַּחַר כָּלָה reconciliacionem accepimus nunc per quem Christi Iesu Domini per manus

בַּיד מְהֻן יְשֻׁעָה מִשְׁרָאָדָרָה הוּא קָבֵל תְּרוּתָה:

iciovinus praecedentis hebdomadis sabbathi diei

יום שבתאי דשבתא קומתא דצטמא

& per manus in mundu peccatum intravit hominis filij unus p manu sicut 12 אִיכְנָא רַבִּיר חֶדֶר בְּרִנְשָׂא עַלְתָּה חַטְיאָה לְעַלְמָא וּבְדָי in eo mors transit hominis filios in omnes & ita mors peccati

חַטְיאָה מְתוֹא וְהַיכְנָא בְּכָלְחָן בְּנֵי אֲנָשָׂא עַבְרָ מְתוֹא בָּהִו

כְּבָלָהָן חָטוֹ: 13 עַד מָא נִיר לְנִמְסָא חַטְיאָה כְּרָב quia peccatum erat reputatum non in mundo fuerit

& vsque Adam ab mors regnauit sed Lex erat non רַלְתָּה הוּא נִמְסָא: 14 אַלְאַמְלָק מְתוֹא מְנוֹרָמָא transgressoris in similitudine peccauerant qui non eos in etiam ad Molon

לְמוֹשָׁא אֶל עַל אַילְיָן דְּלָאָשָׁו בְּרַמְתָּא דָעָר sed q erat futurus eius similitudo qui est ipius Ade Legis

נְמוֹסָרָדָרָם הוּא דְּאִתּוֹהָ דְּמוֹתָא דָרְחוֹ דָעַת: 15 אַלְאַ propterea enim si donum ita erratum sicut fuit non

לֹא הָא אַיְלָשָׁרָתָא חַנָּא מוֹהָבָתָא אָנָּי מְטָל gratia magis igitur quanto mortui sunt multi unus erratum

שׁוּרָעָתָה דְּחֶדֶר סְנִיאָה מִתּוֹ כְּמַא הַכִּיל יִתְּרָאֵת טִבְתָּה Christum Iesum filium unum propter & donum eius Dei

דְּאַלְדָּא וְמוֹהָבָתָה בְּטָל חֶדֶר בְּרִנְשָׂא יְשֻׁעָה מִשְׁרָא redundantib. in multis

בְּסְנִיאָה תְּתִירָה

9 Multò igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius salui erim⁹ ab ira per ipsum

10 Si enim cum inimici essem⁹, reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius, multò magis reconciliati, salui erimus in vita ipsius,

11 Non solū autem, sed & gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus.

12 Propter cā sicut per vnum hominem peccatum in hunc mundum intravit, & per peccatum mors: & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt.

13 Vsque ad Legem enim peccati erat in mundo: peccatum autem non imputatur cum lex non esset.

14 Sed regnauit mors ab Adam vsque ad Moysem, etiam in eos qui non peccauerunt in similitudinem prævaricationis Adæ, qui est forma futuri.

15 Sed non sicut delictum, ita & donum. Si enim unius delicto multi mortui sunt: multò magis gratia Dei & donū in gratia unius hominis Iesu Christi in plures abundauit.

9 τολμασεν ματων μικρων δειπνους την επι πλημμυραν απογειωνειν δια πλημμυραν επι πλημμυραν. 10 ει πλημμυραν επι πλημμυραν την Σειρηνην την πεδινην παταναζην επι πλημμυραν επι πλημμυραν. 11 ει πλημμυραν επι πλημμυραν την Σειρηνην την πεδινην παταναζην επι πλημμυραν επι πλημμυραν. 12 ει πλημμυραν επι πλημμυραν την Σειρηνην την πεδινην παταναζην επι πλημμυραν επι πλημμυραν. 13 ει πλημμυραν επι πλημμυραν την Σειρηνην την πεδινην παταναζην επι πλημμυραν επι πλημμυραν. 14 ει πλημμυραν επι πλημμυραν την Σειρηνην την πεδινην παταναζην επι πλημμυραν επι πλημμυραν. 15 ει πλημμυραν επι πλημμυραν την Σειρηνην την πεδινην παταναζην επι πλημμυραν επι πλημμυραν.

Tt. iiij

16 Et non sicut per vnu pecatum, ita & donum, nam iudicium quidem ex vno, in condemnationem: gratia autem ex multis delictis, in iustificationem.

17 Si enim vnius delicto
mors regnauit per vnum: multo magis abundantiam gratiae & donationis & iustitiae accipientes, in vita regnabit per unum Iesum Christum.

18. Igitur sicut per vnius delictum in omnes homines in condemnationem: sic & per vnius iustitiam, in omnes homines in iustificationem vitae.

19 Sicut enim per inobedientiam vnius hominis, peccatores constituti sunt multi: ita & per vnius obedientiae, iusti constituentur multi.

20 Lex autem subintravit ut abundaret delictum. Vbi autem abundauit delictum, superabundauit & gratia.

21 Ut sicut regnauit peccatum
in morte: ita & gratia regnet
per iustitiam in vitam eternam,
per Iesum Christum
Dominum nostrum.

C A P. VI.

i Quid ergo dicemus?
Manebimus in peccato ut
gratia abundet?

וְשָׁרֵן דְּשַׁכְתָּא דַּדְּצִוָּהָר וְדְמַעֲבוֹדָהָא
vt gratia in peccato in ipso manebim⁹ dicemus igitur qd
בְּאֶלְכָל נָמֵר נָקוֹא כִּי בְּחַטִּיתָא דְּטִיבָּותָא

Κεφ. 5.

הַסְמִינֵרֶדְמִתָּה לְחַטָּאת אֲכִנָּא נָחָזָה כְּתָבָן
2. ^{in Christo} ^{in Iesu q. baptizati sumus quod ijs estis scientes non an-}
3. ^{eo dñe} <sup>או לא יְרֻעַן אַנְתָּה רְאֵלִי דָמְפָר בִּשְׁעוֹ מִשְׁיחָא
בְּמוֹתָה הַוְּעָדָן</sup> <sup>per baptismum cum enim sepulti sumus baptizati sumus in mortem ipsius
mortuorum domo à Christus Iesus resurrexit ut sicut ad mortem
ambulemus nouas per vitas nos etiam ita Patris sui in gloriam
בְּתַשְׁבָּחוּתָה דְּאַבּוֹה הַכָּנָא אֵלִי חַנּוּ בְּחַיָּא הַדָּתָה הָלָלָה:</sup>
4. ^{ita} <sup>אָנוּ נָרָדָה אַתְּגַבְּנָן עַמָּה כְּרָמָתָא דְּמָתָה הַכָּנָא
אָנוּ קִימְתָה נָהָא:</sup> <sup>וְיַעֲנֵן נָרָדָה נְשָׁן עַתְקָא
אָרֵיךְ עַמָּה תְּגַבְּנָל גְּרָדָתָה דְּרָתָבָה לְאַנְשָׁמָשׁ
peccato à ipse liberatus est enim qui mortuus est is peccato
לְחַטָּאת:⁷ אַנְתָּא דָמִיתָה נָרָדָה לְהַמָּתָה
Christo cum quod cum ipso credimus Christo cum morruis sumus igitur si
8. <sup>אָנוּ חַבְילְמִתָּן עַמָּה שִׁיחָא נָחָזָה
mortuorum domo à surrexit quod Christus enim scimus viuemus
נָחָזָה:⁹ יַעֲנֵן נָרָדָה דָמִיתָה קָם מִן בִּתְמָתָה
eiam qui mortuus est in eo dominatur non & mors moritur non & rursus
10. <sup>וְתוּבָלָא מָתָה וּמוֹתָא לְאַמְשָׁלָתָה
ita Deo ipse viuit & g. viuit tempore uno mortuus est ipse peccato
לְחַטָּאת הַוְּמִירָתָה כְּרוֹא זְבוֹרִיחַיָּה לְאֱלֹהָה:¹¹ הַכָּנָא
peccato sis. quod mortui vos ipsos existimate vos etiam
ne Christum Iesum p. Dominum nrum Deo sis & viuentes
אָנוּ אַנְתָּה חַשׁוּבָן נְשָׁבָן דָמִיתָה אַנְתָּה לְחַטָּאת
ochiedatis ut mortali in corpore vestro peccatum regnet igitur
הַכָּל תְּמָלֵךְ חַטָּאת בְּגַנְבָּן מִתָּא אֵיךְ דָתְשָׁמָעָן
coepit senti ei
לְרִגְנִינְתָה:¹²</sup></sup></sup>

2. Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc viuemus in illo;
3. An ignoratis fratres, quia quinque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus?
4. Conlepti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit à mortuis per gloriam Patris, ita & nos in nouitate vita ambulemus.
5. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius, simul & resurrectionis erimus.
6. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruktur corpus peccati, ut ultra non seruamus peccato.
7. Qui enim mortuus est, iustificatus est à peccato,
8. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam viuemus cum illo.
9. Scientes quod Christus resurgens ex mortuis, iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur.
10. Quod enim mortuus est, peccato mortuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo.
11. Ita & vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato: viuentes autem Deo in Christo Iesu Domino nostro.
12. Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiis eius.

2. μηδέποτε. οὐτε εἰς τὸ πέντε χρόνον τὴν αὐλαὶν, πάντας ἐπὶ τὸ ζεύςεμβον εἰς αὐλήν; 3. ὁ ἀγροτὴ τὸ οὔσιον κατέθηκε
εἰς Χελώνην, εἰς τὸ δέντρον αὐτὸν καπιτομέψας. 4. σωτηρίῳ τοῦτον εἶπεν οὐδὲν αὐτῷ εἰδένει τὸ βασιλίου ματέρας εἰς τὸ
Σατανᾶν, ἵνα μέσαν ἡραρχίας Χελώνης ἐν τερψίνῃ δέξεται τὸ πατέρα, ὅπως τὸν αὐτὸν ματέραν τὸν ζεύς τοιούτην
επέμψῃ. 5. εἰ δέρπονται πεντεπάτης τὸν οὐρανὸν τῷ σωτηρίῳ ματέραν τὸ δευτέρον αὐτὸν, οὐδὲ καὶ τὸν αιτασίσιον οὐ σύμετε.
6. τὸν γενέτερον, ὃν ὁ πατερὸς οὐδὲν αἴθεστε σωτηρίῳ ματέραν, οὐ καταπρεπεῖ τὸ σῶμα τῆς αἱμούσας, τὸ μα-
κρὺ πουλὺν τὸν ματέραν τὴν αἱμούσαν. 7. ὁ πατερὸς διδύκηται λόγον τῆς αἱμούσας. 8. εἰ δὲ αἰτα-
ρόμην τὸν Χελώνην, πτερύσιόν τον καὶ τὸν ζεύςεμβον αὐτὸν. 9. εἰδόπει τὸν Χελώνην ἐγέρτεν οὐκ τερψίνην, ἀλλὰ τὸν πάτερα
τούς, διάταξαν αὐτὸν ἐπικυνέα. 10. ὁ πάτερ τούς την αἱμούσαν αἰτιάσαν φάτακόν τον ζεύς, ἥτις τον Σεπτήνα
11. ὃ ποτὲ ὑπεῖς λογίζεται ἐστοπεῖται μόνον τῷ τῷ αἱμούσαν ζεύτας δι τον Σεπτήνα τὸν κυνέα
αὐτὸν. 12. εἰς εὖ βασιλεύεται οὐ αἱμούσα εἰς τὸ Σεπτήνα μέσον Κρητανόν, εἰς τὸ οὐακεύσι τον ζεύτα τον οὐακεύσιν αὐτὸν.

13 Sed neque exhibeatis n. ē-
bra vestra arma iniuritatis
peccato : sed exhibete vos
Deo , tanquam ex mortuis
videntes : & membra vestra
arma iustitiae Deo.

14 Peccatum enim vobis
non dominabitur non enim
sub lege estis, sed sub gratia.

15 Quid ergo? peccabimus,
quoniam non sumus sub Le-
ge, sed sub gratia? Abst.

16 An nesciatis quoniam cui
exhiberis vos seruos ad obe-
diendum, serui estis eius cui
obeditis , siue peccati ad
mortem, siue obediitionis ad
iustitiam?

17 Gratia autem Deo, quod
fuitis servi peccati, obediitatis
autem ex corde in eam for-
mam doctrinæ in qua tradidi-
tis.

18 Liberati autem à pecca-
to, servi facti estis iustitiae.

19 Humanum dico, propter
infirmitatem carnis vestre, si-
cūt enim exhibuitis membra
vestra seruire immunditiae &
iniuritatis ad iniuritatem: ita nunc exhibete membra ve-
stra seruire iustitiae, in san-
ctificationem.

20 Cum enim servi essetis
peccati, liberi fuitis iustitiae.

21 Quem ergo fructum ha-
buitis tunc in illis, in quibus
nunc erubescitis? nam finis il-
lorum, mors est.

13 μηδὲ παρεισέντε τὸ μῆνιν ὃ πάσα φύσις τῷ αἰώνιοις, μήδὲ προσέποντα σωμαῖς τῷ θεατικῷ
ζόρταις, καὶ τούτῳ μὴ μηδὲ τῷ πατέρᾳ δικαιουόμενοι τῷ θεῷ. 14 ἀμύδοντα πότε νέλλιν' αὐτοῖς οὐ προστίθεται
μηδὲ πατέρας τὸν χρέον. 15 Οὐ αὖτις ἀμύδοντας τὸν εἴσοδον τῶν νόμων, μήδὲ τοῦτο γένος μηδὲ
16 ἐν τῷ δευτέρῳ πῶμα παρεισέντε ἑστοτές δεύτεροι εἰς ὑπακούεις, μήδε λοιπὸν τοῦτο γένος μηδὲ
τὸν πατέρος εἰς δικαιουόμενοι; 17 Χρέον δὲ τῷ θεῷ, ὃ τὸ πότε νέλλιν' αὐτοῖς, ὑπακούειν διὰ τοῦτο
τὸ πατέρος διὰ τοῦτο δικαιουόμενοι. 18 Οὐδὲ πρωθεῖτε διὸ πάτερ τὸν αὐτοῖς, ἐδυνατόντες δικαιουόμενοι
19 αὐτοῖς πρωθεῖτε διὸ πάτερ τὸν αὐτοῖς, μήδε τοῦ πατέρας τὸν αὐτοῖς δικαιουόμενοι.
20 Οὐ πάτερ διὰ λοιποῦ τὸν αὐτοῖς πρωθεῖτε διὸ πάτερ τὸν αὐτοῖς δικαιουόμενοι. 21 Οὐταντα δικαιουόμενοι
πατέροις εἰσιν, πατέρες δικαιουόμενοι.

AD ROM. VI.

ad peccatum iniuritatis arma membra vestra accidit obstat non debet
לֹא תִּכְנַז הַדְמֵיכָן זֶה אֲדֻלָּת לְהַתְּחִת
reunxitis mortuis qui ex homines tamquam Deo vos ipsis pateris
וְשָׁנְבַח לְאֱלֹהָא אֶיךָ אֲנָשָׂא דָמָן מִתְּאַחִתָּה
& peccatum Dei iustitiae sunt arma & neutrum
דְּבָרָן זֶה אֲנוֹן לְבָאָנוֹתָה דָלָה אָה : 14 וְחַתִּית
sed Legi sub vos estis enim non super vos dominabitis
בְּסָתָרְתָּא עַל כָּן לְאַנְרִי אַתְּכָן חַחַת נִמְכָּא אַל
sub sumus quia non-peccabimus ergo quid Gracia 15
תְּבָטְבָּא מְנָא הַכְּלִי נְהַטָּא דְלָא הַוִּין
estis scientes non propitiis sis Gracia sub sed Lp
אֲלָא תְּחִתָּה טְבָותָא חָס : 16 לְאַדְעַן אַנְתָּן
ad seruitatem ei ve obediatis vos ipsis etis accomodat quod
קְוֹנְשְׁבַּי אַנְתָּן נְפָשָׁבָן דְתְּשָׁמְתָא לְהַלְּעַבְדָּה
sue ei sitis ut obediates ipsius etrei etis
יְהָ אָתָּה עַבְרָא דְתְּשָׁמְתָא אַנְתָּה לְהַזְּנָה
autem gratia Iustitiae auris ad obediitiam sue ad prae-
עַדְעַן וְאַנְשָׁמָע אַדְנָא דְכָאָנוֹתָא : 17 טִבוּ דֵין
corde ex & obediatis peccati suistis quod steti De
לְהַעֲרָעָה דְהַזְּנָה דְתְּשָׁמְתָא וְאַשְׁמָתָה מִן לְבָא
liberati sitis & cum eu traditi etis doctrine
תְּהַדְּרָלְפָנָא דְשָׁתְּלָתָה
filios inter sicut iustitiae subiectis vos per
& sanctimonie iustitiae ad seruitem membra vestra parte nata
וְשָׁטְבָּנוּ הַדְמֵיכָן לְעַבְדָּתָא רְטָנוֹתָא וְדָרְעָלָא חַבָּנָא
iustitiae eratis liberi peccati enim eratis scribi
עַנְוָא הַוִּוָּתָנִיר דְתְּחִתָּה אַמְּחָרָה רְהִוָּתָא לְבָאָנוֹתָא
eu hisodie ex eo tune vobis erat frustas legi
וְנָא אָדִישׁ אֵיתָה הוּא לְבָוֹן הַיּוֹן אַנְאָ דִּוְמָנָא
mors est enim nouissimum et in coelis eratis
הַנְּתָנוּ בָּהָרְתָּה נִרְיָה אַתְּהָ מִוְתָּא

Deo servi & eis peccato à qui liberi eis & nunc
וְשָׁא דָתָרְתָּנוּ כִּי חַמְתָּא וְחוֹתָנוּ עֲבָרָא לְאֱלֹהָא
qui in eternū vita quorum filii sancti fructus vobis sunt
את לבון פרא קדישא דחרתתון הייא דלעלס:

Dei & donum est mors peccati verb merces
תְּאֻנוּרָתָא דֵין רַחֲתִיתָא מִתְּאָחָרְתָּה דְּאֱלֹהָא
Christū Iesum per Dominū nūm q̄ in eternū vita

חַיָּא דְלַעַלְסָבְּפָרְנָשָׁעַ מִשְׁהָא:

7 caput
קְפָלָאוֹן
Pastoris tertii dici

יום תלה רחשי

sum loquens enim Legem ad scientes fratres mei eis scientes non an
אוֹלְאִידְעַנְן אֶנְתָּנוּ אֶלְיוֹנִי נְמוֹכָא גַּרְמַלְאָן
mulier ut viuit quandiu virum super est dominans quod Lex
דְּנַמּוֹכָא שְׁלִיטְתָּו עַל נְבוֹרָא כְּמַשְׂאָדָה:² אֶיךָ אַנְתָּה
mortuus fuerit verbi si per legem viuit quandiu marito suo est qua vincit
דְּאַסְרוֹא חַי בְּכָעָלָה בְּכָא דָחַי בְּנְמִסָּא אֶן דֵין טִית
viuit cum verbo si mariti sui lege à liberata est maritus eius
בְּעַלְתָּה אַתְּחָרְתָּה מִן נְמוֹכָא דְּבָעַלְתָּה:³ אֶן דִּין דְּרָחָי
verbo si adultera fuit alteri viro coniungatur maritus eius
בְּعַלְתָּה תְּקִפִּי לְנְבוֹרָא אַחֲרֵי הוֹתָה לְהַנְּרָתָה אֶן דֵין
adultera est & non leg à liberata est maritus eius moriat
מִתְּרָתָה בְּעַלְתָּה אַתְּחָרְתָּה מִן נְמוֹכָא וְלֹא אַתְּחָרְתָּה
vos eratis fratres mei & nunc alteri viro fuerit si
אֶן תְּהָוָא לְנְבוֹרָא אַחֲרָנוּ:⁴ וְהַשְּׁאָא אֶחָי אוֹלְאִנְתָּנוּ
ei alteri ut sis Christi in corpore Legi mortui eis
מִתְּהָוָת לְנְמוֹכָא בְּפָנָה דְּמִשְׁיחָא דְּרָתָהוּן לְאַחֲרֵין אַיָּה
cum Deo fructus ut edatis mortuorum domo à qui surrexit
דְּקָסְמָן בֵּית מִתְּאָדָתְלָן פְּרָא לְאֱלֹהָא:⁵ כְּ

effaces que per legem peccatorum perturbationes enim essemus in carne
בְּבָסְרָא הַוִּין נִיר כְּאַבְּאָדָרְתָּה אַדְּגָנָסָא מִתְּחַפְּטָן

הוּבְּהַדְּמִין דְּפָרָא נִתְּלָל לְמוֹתָה:

22 των δι γενεραθησας οποτε της αμυδρας, σουλαβαστης δε πειραιη, επειγαντες την αγρανην, πειραιης, ζωνιν αγρανης. 23 Επειραιη της αμυδρας, θαταστης της αχαρισματης θεον, ζωνιν αγρανης, ζωνιν αγρανης.

Κεφ. ζ.

1. Η ἀγροτης παρελθειντος τηρησεν την ουματην λαζανην πειραιης την αμυδρας του φορον γραφοντας.
2. επειραιης γεων τηρησεν αιρησιν διδειται νομον ειναι δε λοροσιν ο δικης, καπηρησιν απο την νομον οι αδησις.
3. απο την ζωνης την αμυδρας, μοιχαντις γραμματην, ειναι ζωνης μοιχην επρωτη δε λοροσιν ο δικης,
γραμματην απο την ουματην την αιρησιν απο την ζωνην μοιχην επρωτη. 4. ουτη, απελαυσι μειν, και
μεινεις ουτης της παρελθειντος τηρησεν αμυδρας την ζωνην μοιχην επρωτη την ουματην επρωτη.
την καπηρησιν απο την ουματην αιρησιν την ζωνην μοιχην επρωτη την ουματην επρωτη.
5. οτηρηση η ουματης την αιρησιν την ζωνην μοιχην επρωτη την ουματην επρωτη.

Vu

21 Νῦν υέροι liberati à peccato, serni autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem velo vitam aeternam.

22 Stipendia enim peccati, mors. Gratia autem Dei, vita aeterna in Christo Iesu Domino nostro.

CAP. VII.

1. An ignoratis fratres (scitibus enim Legem loquitur) quia Lex in homine dominatur quanto tempore viuit?

2. Nam quae sub viro est mulier, viente viro alligata est legi, si autem mortua fuerit vir eius, soluta est à lege viro.

3. Igitur viente viro, vocabitur adultera si fuerit cum alio viro, si autem mortua fuerit vir eius, liberata est à lege viro; ut non sit adultera si fuerit cum alio viro.

4. Itaque fratres mei, & vos mortificati eis Legi per corpus Christi, ut sis alterius qui ex mortuis resurexit, ut fructificetis Deo.

5. Cum enim essemus in carne, passiones peccatorum, quae per Legem erant, operabantur in nobis multis, ut fructificarent morti.

de ego testor ego facio ego volo quod non id & si
וְאֵין מִרְמָה דְלַא צְבָא אֲנָא עָבֵד אֲנָא סְהָד אֲנָא עַל
 sum perpetratis ego non autem nunc sit quod pulchra Legi
נֶמְסָא דְשִׁפְרָר הַו: ¹⁷ **חַשְׁאָדֵן לְאַהֲרֹן אֲנָא שָׂהָד אֲנָא עַל**
 enim illud ego novi in me quod habitat peccatum sed hoc
חַדְאָא לְאַהֲרֹן דְעַמְרָא בְּי: ¹⁸ **וְעַד אֲנָהוּ נָר**
 enim ut velim bonam in carne mea autem hoc est in me habitat quod non
רְלַאָא עַמְרָא בְּיַהְנוּ דֵן בְּכָרְרִי טְבָתָה דְאַצְבָּנָר
 non ego possum non autem ut illud agam mihi facile est bonum
בְּטְבָתָה פְּשִׁיקְלִידְאַסְעִירָה דֵן לְאַמְשָׁחָנָא: ¹⁹ **לְאָ**
 sed ego facio ut faciem ego quod volo bonum enim suit
חַוָּא נָר לְטְבָתָה דְעַמְרָא עָבֵד אֲנָא דְעַבְדָּר לְהַחְוּ עָבֵד אֲנָא:
 ego facio illud ipsum ut faciam ego volo quod non malum
בְּיַהְנוּ דְלַא צְבָא אֲנָא עָבֵד אֲנָא לְאַהֲרֹן אֲנָא
 ego non ego facio volo quod non id & si
וְאֵין מִרְמָה דְלַא צְבָא אֲנָא עָבֵד אֲנָא לְאַהֲרֹן אֲנָא
 sum inueniens in me quod habitat peccatum sed sum faciens
עָבֵד אֲנָא אַלְא חַתְּתָה דְעַמְרָא בְּי: ²¹ **מִשְׁחָה אֲנָא**
 ut faciat quae vult illi menti mei quae consentient Legem ergo
הַכְּלִיל לְנֶמְסָא דְשִׁלְמָה לְרֻעְנֵי הַוְּדָעָה וְדַבְּרָה הַעֲבָרָה
 enim ego delector mihi est propinquum quod malum quoniam bonum
טְבָתָה מַטְלָל רְבִשְׁתָה קְרִיבָה הַלִּוְן: ²² **חַדְאָנָנִי**
 autem ego video qui est intus hominis in filio Dei in lege
בְּנֶמְסָא דְאַלְהָא בְּכָרְנָשָׁא דְלַנוּן: ²³ **חַוָּא אֲנָא דֵן**
 mentis mei Legem aduersus quae pugnat in membris meis altam Legem
נֶמְסָא אַחֲרֵנוּ בְּהַרְמִי דְמַקְרֵב לְוַקְבֵּל נֶמְסָא דְרַעַנִּי
 miser in membris meis quae est peccati legi me & captiuat
וְשָׁבָא לְיַהְנוּ נֶמְסָא דְחַתְּתָה רְאִיתָה בְּהַדְמִין: ²⁴ **דְוָא**
 moris illo corpore a liberabit me quis hominis filius ego
אֲנָא בְּרָנָשָׁא מִנוּ נְפִיצָה מִן פְּנֵרָא הַנָּא דְמַתָּהָא:
 Christi Iesu Dni nři per manus Deo ego gratias ago
מַוְרָא אֲנָא לְאַלְהָא בְּכָרְמָן יְשֻׁמְשִׁיחָא:
 Resurrectionis magni in sabbathos viuis vigilia

¹⁶ Si autem quod nolo, illud facio: consentio Legi, quoniam bona est.

¹⁷ Nunc autem iam non ego operor illud, sed quod habitat in me peccatum.

¹⁸ Scio enim quia non habitat in me, hoc est, in carne mea, bonum. Nam velle adiaceat mihi: perficere autem bonum, non inuenio.

¹⁹ Non enim quod volo bonum, hoc facio: sed quod nolo malum hoc ago.

²⁰ Si autem quod nolo, illud facio: iam non ego operor illud, sed quod habitur in me peccatum.

²¹ Inuenio, igitur Legem volunti mihi facere bonum, quoniam mihi malum adiaceat.

²² Condelector enim Legi Dei secundum interiorem hominem:

²³ Video autem aliam legem in membris meis repugnarem Legi mentis mei, & captiuat me in lege peccati, quae est in membris meis.

²⁴ Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius?

²⁵ Gratia Dei per Iesum Christum Dominum nostrum. Igitur ego ipse mente seruo Legi Dei: carne autem legi peccati.

¹⁶ εἰ δέ οὐ δικαιοσύνη πεποίησται τοῦ ἀνθρώπου καλός. ¹⁷ ταῦτα δέ οὐ οὐ πάντα παραγάγομεν αὐτόν. ¹⁸ οἵδε γάρ οὐ οὐ σικης οὐ εὔση, παντεῖται οὐ τὴ σφρίνη μεν, οὐ γαστήρ. πάροδος διαλέγεται, οὐδὲ καταρρέει οὐδὲ τὸ καλόν, οὐδὲ τὸ εύση. ¹⁹ οὐ γάρ οὐκαντίσθεται, οὐδὲ τὸ καλόν, οὐδὲ τὸ εύση. ²⁰ εἰ δέ οὐ δικαιοσύνη πεποίησται, οὐ πάντα παραγάγομεν αὐτόν, οὐδὲ τὸ σικης οὐδὲ τὸ εὔση. ²¹ οὐλέποντας οὐ παντεῖται τὸ καλόν, οὐδὲ τὸ κακόν παραγνεῖται. ²² συνθέσας γάρ τὸ γένος τὸ θεοῦ οὐ πάντα παραγνεῖται. ²³ βλέπω δέ περιστοματα τὰ τοιάδε μεν, οὐ παραγνεῖται τὸ γένος τὸ θεοῦ μεν, οὐδὲ τὸ μέρος μου. ²⁴ τολμάπαντος οὐδὲ οὐδὲ παντεῖται, οὐδὲ τὸ γένος τὸ θεοῦ μεν, οὐδὲ τὸ μέρος μου. ²⁵ Ιησοῦς Χριστὸς τὸ καλόν οὐδὲ οὐδὲ παντεῖται, οὐδὲ τὸ μέρος μου. οὐδὲ τὸ μέρος μου.

Vu ij

Dei Legi ego seruo in mente mea ego igitur
CAP. VIII.
הָא כָּל אָנָא בְּרִעַנִי עֲבָדָא אָנָא דְּנוֹמָסָא דְּאַלְהָה
peccati Legis seruos sum reuictus
תְּזִין אֶת עֲבָדָא דְּנוֹמָסָא דְּרַחְתִּיאָה:
8 caput

קפלאון ח

in Iesu in carne ambulant qui non ijs condemnatio nos eligeat
נְלֵל תְּחִבּוֹתָא לְאַיִלְיָן דְּלָא מְהֻלְבִּין בְּכָרְבָּרְשִׁׁיעָה
Christo qui in Iesu vitarum Spiritus enim Lee

3 Nam quod impossibile erat Legi, in quo infirmabatur per carnem, Deus Filium suum mitiens in similitudine carnis peccati, & de peccato damnauit peccatum in carne,

4 Ut iustificatio Legis impletetur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum Spiritum.

5 Qui enim secundum carnem sunt, qua carnis sunt, sicuti qui vero secundum Spiritum sunt, qua sunt Spiritus sentiunt.

6 Nam prudentia carnis, mors est: prudentia autem Spiritus, vita & pax.

7 Quoniam sapientia carnis, inimica est Deo: Legi enim Dei non est subiecta, nec enim potest.

8 Qui autem in carne sunt, Deo placere non possunt.

9 Vos autem in carne non estis, sed in spiritu: si tamen Spiritus Dei habitat in vobis. Siquis autem Spiritum Christi non habet, hic non est eius.

1 סְבִרְנָא אֶת רַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים 2 וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים
2 וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים
3 וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים
4 וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים
5 וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים
6 וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים
7 וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים
8 וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים
9 וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים
סְבִרְנָא אֶת רַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים וְעַמְּדָה בְּרַעַנְתִּים

Spiritus peccatum propter mortuum corpus in vobis Christus verò si
וְאַנְךָ רֹאשׁ מֶשֶׁיחָא בְּכָן פְּנֵרָא מִתְהַטְּלָה תְּחִתָּא רָוָחָה
qui excusat illius Spiritus & si iustitiam propter eum vivens verò
רֹאשׁ מֶשֶׁיחָא הַיְלָדָה כָּאָנוּתָהּ: וְאַנְךָ רֹוחַ דָּרוֹם דָּקָם
qui excusat illius Spiritus & si iustitiam propter eum vivens verò
לְמִן יְשֻׁעָא מֶשֶׁיחָא מִן בֵּית מִתְהָא עֲמָרָא בְּכָן מוֹן
is est in vobis habitat mortuorum domo à Christu Iesu Domini nrum
corpora vrā etiā mortuorum domo à Christu Iesu Domini nrum q excauit ipsi
ראקִים לְמִן יְשֻׁעָמֶשֶׁיחָא מִן בֵּית מִתְהָא אֶל פְּנֵרָבָן
in vobis qui habitat Spiritum ipse propter vivificabit mortua
mittat nchaz matel rochur dumraa b'c'ban
icunij sexta hebdomadis tercia dici

דַּיְמָה גְּדוּשָׁתָה דַּרְצָוֹתָא

6 ambulemus ut in carne carni non debito sum⁹ fratres mei nunc
הַשְׁאָחִי הַיְבָנָן לְאַלְבְּסָרָדְבָּכָר נְהָלָךְ: אַנְךָ
in Spiritu & si ad mortuorum ellis futuri vos vixeritis in carne enim
נַיְר בְּבָכָר חָנִין עַתְּרוּיָא אַנְתָּוּ רֹוֹלְבָּמְתָּו אַנְבָּרוֹת
eum ij vos viuetis fueritis mortificantes corporis coagulationes
הַוּפָכִי פְּנֵרָא סְמִתָּי אַנְתָּוּ אַנְתָּוּ: אַלְרָיְנוּ
Dei filii hi ducuntur Dei qui in Spiritu
דברח'א רָאָלָה מִתְדָּבָרִין הַלְּן בְּנָא אָנוּן דָּאָלָה:
sed ad timorem m'fsum servitutis spiritum accepisti enim non
15 לְאַגְּרָנָרְבָּתָה רֹוחַ רַעֲבָרָתָה תּוֹב לְרַחְלָתָא אלָא
pater noster Abba clamamus per quem filiorum positionis spiritum accepisti
נסְבָתָהָן רֹוחַ רַסְמָתְבָנָא דְּרָכָה קְרָנוּ אָבָא אָבָן:
Dei filii quod sumus spiritui nostro testatur spiritus & ipse
16 וְהַרְחָא מְפָהָרָה לְרֹאָתָהָן כְּנָא דָאָלָה:
Iesu hereditatis filii Dei heredes hereditatis etiam filii & si
17 וְאַנְךָ בְּנָא אָלָה וְרֹתָה יְרָתָה דִּישׁוּ
existimo glorificabimur cum eo etiam eum eo patiamur quod si Christi
משְׁחָרָא דָאָנָנָשׁ עַמָּה אָפָעָה נְשָׂתָבָה: כְּתָרְעָא
gloriet huius temporis passiones pares sunt quod nō emim ego
אָנָא נִיר דָלָא שְׁוִין תְּשֻׁוָּה רַזְבָּנָה הָנָא לְתָשְׁבוֹתָה
creatura enim omnis in nobis ut reueletur qua futura est illi
אוֹא רַעֲתִיאָתָה תְּהִנְלָא בָּן: כְּלַחְנִיר בְּרוֹתָה
Dei filiorum in reuelationem & proficit expectat

10 Si autem Christus in vobis est, corpus quidem mortuum est propter peccatum, spiritus verò vivit propter iustificationem.

11 Quod si Spiritus ei⁹ qui suscitauit Iesum à mortuis, habitat in vobis, qui suscitauit Iesum Christum à mortuis, vivificabit & mortalia corpora vestra, propter inhabitatem spiritum eius in vobis.

12 Ergo, fratres, debitores sumus: non carni, ut secundum carnem viuamus.

13 Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem Spiritu, facta carnis mortificationis, viuetis.

14 Quicumque enim Spiritu Dei aguntur, ij sunt filii Dei.

15 Non enim accepisti spiritum servitutis iterum in timore: sed accepisti spiritum adoptionis filiorum Dei, in quo clamamus, Abba, (Pater.)

16 Iste enim Spiritus testimoniū reddit spiritui nostro quod sumus filii Dei.

17 Si autem filii, & heredes, heredes quidem Dei, coheredes autem Christi: si tamē compatimur, ut & glorificemur.

18 Existimo enim, quod non sunt condigne passiones huius temporis, ad futuram gloriam qua reuelabitur in nobis.

19 Nam expectatio creaturarum, reuelationem filiorum Dei expectat.

10 εἰ δὲ Χριστὸς δὲ οὐ μή, τὸ μὴ σῶμα τεκνοῦσθαι δὲ τὸ πόδια λωρεῖσθαι. II εἰ δὲ
ηπόδια τὰ δὲ οὐλέσαντες Ιερουσαλήμ τεκνοῦσθαι, διεῖν ἐν ὑδάτι, δὲ ἡγίρεις τὸ Χριστὸν οὐ πέμψει,
ζωοποίησθαι δέ τὸ οὐλόν ποτε δύναται πέμψαντος οὐ μέτι. 11 πέρησα εἰδέσθαι, οὐδὲ γενέσθαι εἰδέσθαι τὸ
ερεύνηται οὐδὲρα ζῆσθαι. 12 εἰ δέ οὐδὲ πέρησθαι, μέλλει πλούσιοντερον εἰ δὲ πέμψαντο περιέλειται τὸ ζεμα-
πειταστόπετροντερον. 13 οὐτοὶ δὲ πέμψαντες αἴρεται, θεοὶ εἰσιν οὐδὲ πέρησθαι. 14 εἰ δέ πέμψαντο πέμ-
ψαντα δυνατέα περιεῖσθαι, οὐδὲ πέμψαντα ζεμαπέτερον, δὲ οὐπεριεῖσθαι. 15 εἰ δέ πέμψα-
ψαντα συμμαρτυρεῖται πέμψαντα θεούς, δὲ οὐπεριεῖσθαι. 16 εἰ δέ πέμψα-
ψαντα συμμαρτυρεῖται πέμψαντα θεούς, δὲ οὐπεριεῖσθαι. 17 εἰ δέ πέμψα, καὶ καταρρέουσα μέρη
θεοῦ, συμμαρτυρεῖται πέμψαντα θεούς, δὲ οὐπεριεῖσθαι. 18 λογίζεται πέρησθαι δὲ οὐδὲ πέμψαντα
πέμψαντα τὸ οὐλόν πέμψαντα ζεμαπέτερον πέμψαντα λογίζεται οὐδὲ πέμψαντα ζεμαπέτερον.
19 οὐδὲ πέμψαντα ζεμαπέτερον πέμψαντα λογίζεται οὐδὲ πέμψαντα ζεμαπέτερον.

Vu iiij

- 20 Vanitati enim creatura subiecta est, non volens, sed propter eum, qui subiecit eam in se:
- 21 Quia & ipsa creatura liberabitur a servitute corruptionis, in libertatem gloriarum filiorum Dei.
- 22 Scimus enim quod omnis creatura geminit, & partitur usque adhuc.
- 23 Non solum autem illa, sed & nos ipsi primis Spiritus habentes, & ipsi intra nos geminus, adoptionem filiorum Dei expectantes, redemptionem corporis nostri.
- 24 Spe enim salui facti sumus. Spes autem quae videatur, non est spes: nam quod videt quis, quid sperat?
- 25 Si autem quod non videamus speramus, per patientiam expectamus.
- 26 Similiter autem & Spiritus adiuuat infirmis nostris, nam quid oremus sicut oportet, nescimus: sed ipse Spiritus postulat pro nobis gemitis inenarrabilibus.
- 27 Qui autem scrutatur corda, scit quid desiderat Spiritus: quia secundum Deum postulat pro sanctis.
- 28 Scimus autem quoniam diligentibus Deum, omnia cooperantur in bonum, ijs qui secundum propositionem vocati sunt sancti.

pro voluntate sua non vanitati subiecta est, nam tamen
נִתְחַנֵּן נִיר אֲשֶׁר עָבֹדֶת לְסִירֻקּוֹתָא לְאַלְמָנָה
creature ipsa quod etiam spe in qui subiecit eam cum propria
אַבְשָׁלְמָנָדְשָׁבָדָה: ²¹ עַל סְכָרָא דָרָא הַבִּרְתָּא
gloriarum in libertatem corruptionis seruitute et astuta
דָּרוּרְמָנָעָתְדָבָרָא דְּחַבָּלָא בְּחַרְוָא תְּשִׁבְחוֹתָא
suspirant creature quod omnes enim scimus ^{Dicitur}
תְּאַרְלָהָא: ²² רַעַיְנָן נִיר דְּכָלָהִין בְּרִיתָא מַתְחָנָה
sed illae solidam & non in diem hunc risque & panis
כְּנָנוּ עַבְנָא לִוְמָנָה: ²³ וְלֹא בְּלָחוֹר הַנִּינִי אֶלְאָ
in nobis ipsi suspiramus Spiritus primitus in quibus fuit deus
תְּהֻנוֹתָבָן רִישָׁתָא דָרוֹחָא מַתְחָנָהָן בְּנִפְשָׁנָה
quoniam corporum nostrorum in redemptione filiorum in positione & gressu
מִנְלִיבָּתְבָנָא לְפָרָקָנָא דְּפָנָרָן: ²⁴ מִטְלָ
spes est non qua conspicitur verò spes vivimus illa
מִגְנָא הָוְאָ כְּבָרָא דָיְנָה חֹזֶא לְאַלְהָא כְּבָרָא
id verò si illud expectamus cur illud aspergimus
עַזְחָוֹן הָהָ מְכָבֵן לְהָ: ²⁵ אֶן דָּיְנָה מְרָמָ
ita expectamus per patientiam speramus conspicere quia
אַמְתָּהָא מְסָכְרָנָה בְּמִסְבְּרָנָה אַמְתָּהָן: ²⁶ הַכְּבָנָה
precemur enim quid infirmis nostris opiculatur ^{Spiritus ipsius}
הַחְוֹרָא מְעַדְרָא לְכִירָהָוָן מְנָא נִיר נְצָלָא אַיִד
pro nobis precatur Spiritus ille sed scimus non epon
אַלְהָא לְאַדְעָנָן אֶלְאָ הַרְחָא מְאַלְיָא חַלְפָּי
nouit is corda verò qui scrutatur dicuntur que nos scimus
תְּהֻדרָּה אַמְתָּמָלָלָן: ²⁷ רְשָׁאַדְיָן לְבוֹתָה הָוִידָע
precatur Dei ipsius voluntate qui iuxta spiritus intentio ut a
אַחֲרָה עָדָרָה אַדְרָא צְבִינָה הָוְאַלְהָא מְאַלְיָא
Saddis
אַלְיָא קְדָשָׁא:

Martyrum lectio

קרוניא דסיהרא

auxiliatur re in omni Deum qui diligunt quod dicitur enim
עַזְנָנוּ נְדָאַלְיָן דְּמָרְכָּן לְאַלְהָא בְּכָל מִזְמָעָר
vocati ut essent positi quos ante ijs ad deos
זְוַיְלָנָתָא לְאַלְיָוְדָקָמָס סְמָדָהָן קְרִיאָה:

- 20 ^{תְּהַלְּמָדָה} מְעַתָּבָתָה ^{וְ} אַלְמָנָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה ^{וְ} גְּמָנָה. 21 ^{וְ} אַלְמָנָה
מְלָאָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה ^{וְ} אַלְמָנָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה.
22 ^{וְ} אַלְמָדָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה ^{וְ} אַלְמָדָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה. 23 ^{וְ} אַלְמָדָה
מְלָאָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה ^{וְ} אַלְמָדָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה.
24 ^{וְ} תְּהַלְּמָדָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה. אַלְמָדָה ^{וְ} בְּלָאָמָדָה ^{וְ} קְרָאָה ^{וְ} שְׁמָמָה
טִבָּה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה. 25 ^{וְ} אַלְמָדָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה ^{וְ} אַלְמָדָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה. 26 ^{וְ} אַלְמָדָה
שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה ^{וְ} אַלְמָדָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה. 27 ^{וְ} אַלְמָדָה
שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה ^{וְ} אַלְמָדָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה. 28 ^{וְ} אַלְמָדָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה ^{וְ} אַלְמָדָה ^{וְ} שְׁמָמָה ^{וְ} קְרָאָה.

imaginis in similitudine eos & obsignauit eos nouit initio & ab
29 **וְמִן לְקוֹדֶם דָּעָנוּן וְרַשְׁתָּהָנָן כְּרֻמְתָּא דְּצָוָתָא**
 eos multorum fratrum primogenitus sit ut filij sui
30 בְּרַחַת דָּדוֹ נָהָא כּוֹרְאָת דָּאָחָת סְנִיאָא: **לְאֵילָן**
 iustificauit eos quos vocauit & eos vocauit eos obsignauit quos prius autem
31 רַזְקָרָם רַשְׁסָלָה לְהֹוּן קָרְאָת דָּקָרָה לְהֹוּן זָקָרָה
 hoc ad dicimus igitur quid glorificauit eos quos iustificauit & sens
לְאֵילָן יְזִירָק לְהֹוּ שְׁבָחָה: **מִן הַכְּבִלָּה נָמֵר עַל הַלְּהָן**
 non Fili suo super & si qui contra nos quis est pro nobis Deus si
32 אַלְרָא חַלְפִּין מִנוּ דְּלַקְּוּבָּלוּן: **וְאַנְּ עַל בְּרַהֲלָא**
 cum eo rem omnem non quomodo tradidit eum nobis omnibus pro sed pepercit
33 חַס אַלְאָחָלָה כְּלָן אַשְׁלָמָה אַיכְנָא לְאַכְלָמָה עַמָּה
 Deus Dei electos contra se opponet quis nobis largietur
נָתַל לוּ: **מִנוּ נְקֻבָּל עַל נְבִיא דָאָהָא אַלְאָה**
 ad & est & resurrexit mortuus est Christus eodemdemmodo quis iustificat
34 מִנוּ מִחְיבָּמְשִׁיחָה מִתָּה וּקְמָה וְאַתָּהוּ עַל
 dilectione a me separabit quis pro nobis & postulat Dei dexteram
יְמִינָה אַרְאָה אַבְּשָׂעָץ חַלְפִּין: **מִנוּ נְפִרְשֵׁנִיםָן חַבָּה**
 aut famae aut persecutio aut angustia aut oppresio Christi
35 רַבְשִׁיחָה אַלְעִינָה אַוְדָרְבָּהָא אוּ דְּרוֹפָּא אוּ כְּפָנָא אוּ
 scriptum est sicut gladius aut periculum aut nuditas
רַעֲטְלִוְתָּא אוּ קִינְדּוּנוּס אוּ סְפָא: **אַךְ רַכְבָּה**
 ad matationem oves quasi & reputati sumus morimur die omni quia preter te
 perfusus qui dilexit nos eis manu vincimus omnibus in his verum
36 אַלְאָ בְּהַלְּיָן כְּלָהָן זְבִינָן בַּרְמָן דָּאָחָבָן: **מִפְסָה**
 principatus neque angelorum neque vita neque mors quod non enim sum
37 אַנְּגָרָרְדָּא מְתוֹתָא וְלָאָחָא וְלָאְמָאָכָא וְלָאְשָׁלְטָנָא
 altitudine neque qua futura neque qua instant neque Virtutes neque
 me separare poterit alia creatura nos & etiam profunditas neque
38 וְלָאָ שְׁוּמָקָא וְאַפְּלָא בְּרִיתָה אַחֲרָתָה תְּשִׁבְחָה תְּפִרְשָׁה
 Christo Iesu qui in Domino nro Dei dilectione a
39 מִנְּחָוָה דָּאָהָא דְּבָמְרָה יְשֻׁוּבָּמְשָׁחָה:

caput
קְפָלָאוֹן ט

29 ὅτι δε τοποθετεῖσθαι συμμαρρούσι τὸ εἰκόνες τῷ οὐρανῷ αὐτῷ, τὸ δὲ τὸν πατέρα τοῦτον τοποθετεῖσθαι τοῦτον τοῦտον τοῦתον τοῦתον τοῦתον τοῦתοן τοῦתוֹן τוֹתְּבָהָא

CAP. IX.

1 VERITATEM dico in Christo Iesu, non melior, testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto,
 2 Quoniam tristitia mihi magna est, & continuus dolor cordi meo.
 3 Optabam enim ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem,
 4 Qui sunt Israelita, quorum adoptio est filiorum, & gloria, & testamentum, & legislatio, & obsequium, & promissa:
 5 Quorum patres, & ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in secula. Amen.
 6 Non autem quod excederit verbum Dei. Non enim omnes qui ex circumcisione sunt Israel, sed sunt Israelites;
 7 Neque qui semen sunt Abrahā, omnes filii: sed in Isaac vocabitur tibi semen:

8 Id est, non qui filii carnis, sed filii Dei: sed qui filii sunt promissionis, remanent in semine.
 9 Promissionis enim verbum hoc est, Secundum hoc tempus veniam, & erit Sarx filius.
 10 Non solum autem illa, sed & Rebecca ex uno concubitu habens Isaac patris nostri.

& mens mea sum mentiens neque per Christum sum dicens Vos
 שׁתא אמר אנא במשיחא ולא טרנלא אנא וורייני
 magna misericordia est quod agitudo Sanctitas per spiritum deinde
 לעל כורחא דקורשא: דבריתאahi לירכתה
 vi ego enim orans cessat non corde meo qui ex hoc
 נארון לב לא שלא: מצלאהוית ניראנא
 g in carne & patruelius meis fratribus meis pro Christo à effusione
 יחרואה אהוא מישראל חלפ' אחוי אחני רכבר
 filiorum positio est quorum Israel filii qui sunt
 אברחות ומונתן אהוח' משיחא בכבר דאתורה
 amen seculū in seculū & benedictiones laudes cui sunt nisi qui sapient
 זכריה Annuntiatione
 ואעל לדלה השבח ובורכו עלם עלמי אמי:

דנוכור זוכר

enim neque Dei sermo excusus protius eius est
 אהוניר בפל נחלת מלחת דאלרא לא רודא ניד
 ex quia non & etiam Israel sunt Israel qui sunt
 יוזטראיל אותיהן יסרייל: 7 ואל לא מטל רמן
 quondam in Isaac dicitur est quoniam filii omnes Abram sunt in
 קאנראברום כלוזן בני נטראת אמר רבאיסחק
 carnis filii non autem hoc est sense nisi non
 שאל רועא: 8 הנה רין לא הוא בניה דבסרא
 reputatur promissionis filii sed Dei filii ut
 קאנ נניא דאלרא אל לבני רטולכנא מתחשבין
 quia in tempore hic sermo est enim promissionis
 יאנ וטולכנא נר איתה מלחת הרא רבובנאי
 tantum hoc neque Sarx filius & erit venia
 אהא נהא ברא לסרא: 10 ולארהא בלחו
 illi fuerit Isaac patre nostro uno cum eum Rebecca eius
 או רבקה ברה כרעם חר אבן יצחק איתה הו אלה
 codicis
 קאנזא

1 Αγιόθεατον λέγω εἰς Χειρῶν, δὲ φύσιδεματα, συμμαρτυρήσοντες ματαὶ τὸ ὅσπειδον στολῆς ματαὶ πάντα
 2 ὃ παύπη ματαὶ μάχαλη, καὶ αὐλίσκεταις ὁδεῖσιν τὴν καρδία ματαὶ 3 πάντοις ματαὶ αὐτοῖς τὰς
 4 πάντας τὸ Χειρῶν τρέψοντες αὐλίσκεταις ματαὶ τὸν συγγένεαν ματαὶ ἡγερόντες. 4 σινάτες εισιτεῖσαν τὸν
 σιαταὶ οὐδὲ ξενισταὶ αἱ μάχαλης, καὶ οὐ γουμοδεῖσα, κατέβη κατεῖσα, καὶ αἱ ἐπαγγεῖλες 5 πάντας τὰς
 6 οὐδὲ Χειρῶν, ἡγερόντες εἰς τὸν πάντας Στόματος τὸν τρόπον τοῦτον εἰς τοὺς αἰσηναταὶ αἰρεῖσιν. 6 πάντας τὰς
 7 καὶ οὐδὲ τὸν πάντας οὐδὲ πάντας οἱ αἱ μάχαλης, πάντας τοῦτον
 8 πάντας τὰς τέκνα τῆς πόλεως, τέκνα τὰ πέντε τὸν πόλεων πάντας τὰς τέκνα τῆς πόλεως πάντας τὰς
 9 πάντας τὰς τέκνα τῆς πόλεως
 10 πάντας τὰς τέκνα τῆς πόλεως πάντας τὰς τέκνα τῆς πόλεως πάντας τὰς τέκνα τῆς πόλεως πάντας τὰς τέκνα τῆς πόλεως.

malum aut bonum fecissent nec filii geniti essent non donec
ער לא נתילון בניה ולא נסערן טברא או בישתא
per opera non permaneret ut ipsa Dei electio eius cognita fuit antea
קדמת אתידעת נבייתה דאלחדה רה' תקושא לא בעבדא
אלא ביר מון דקריא: ז' אהמך ניר דקשיא נהוא
& Esau dilexit quia Jacob scriptum est sicut minori seruos
עבדאללווערא: י' אָרֶךְ דְּכַתִּיב דְּלִיעָקוֹב רְחַמְתָּו וְלִעְשָׂו
Deum apud est iniquitas nunquid dicemus igitur quid odi
miseris fuero quem super miserebor dixit Mosi etiam ecce propitiatus
qui velut eius per manum ergo non fuero cui gratiosus in eum & gratiosus ero
אנָן וְאָרוּן לְאֵינָן דְּרָחָן אֲנוֹ: לְאַחֲלִיל בְּאַרְתֵּן דְּגַבְּרָה
uit miserentis Dei per manum sed qui currat ei per manu negue
ולא באירטן דרחת אל באירט אללה מרחמנא: ז' אמר
in te ostendam excitaui te quia ad hoc ipsum Pharaoni in Scriptura enim
נִיר בְּבַתְּכָא לְפִרְעָוֹן וְלָה לְהָרָא אֲקִימָהּ רְחַחָא בְּךָ
que vult eu super itaque viuiera in terra nomine meum & idicetur potestis mea
הַיִלְלָה וְדָנְחָבָרָה שְׁמִי בְּאֶרְעָא כְּלָה: י' טְרִין עַל מִן דְּבָרָא
de dices & iam inducas quem vult eum & super miserebitur ipse
חו מְרָחָם וְעַל מִן דְּצָבָא מְקַשָּׁא: י' וכבר האמר דעל
tu voluntatem eius contra qui ster enim quis est coqueritur quo
מְנָא רְשָׁיָה מְנוֹן וְרַקְבָּל צְבָנָה: ז' אמר
es dans Deo qui responsum hominis fili ô es quis igitur
הַכְּלָל כֵּן אַתָּה אוּ כֵּר נְשָׁא דְּפָתָחָנָה לְאַרְהָא יְחִיב אֹתָה
ita propter quid qui ipsum effinxit ei segmentum dicet nonne
דְּלְמָא אָמָרָה נְבִילָתָא לְמִן דְּבָלָה דְּלְמָנָה הַבָּנָה
ex te eadem lutum suum in sigillus habet potestate non an me effinxisti
נכְּלָתָנִי: י' אוּ לְאָלָה שְׁלִיט פְּחָרָה עַל טִינָה דְּמָנָה מִן
ad ignominia & vnum ad honore vnum vasa faciat massa

בְּכִילָה אָנָדָר מְאָחָר לְאִקְרָא וְהַדְּלָעָר:
peregrinorum iedio

קרינא ר' אַכְסָנִיא

ii. Cum enim non dum nat
fuerint, aut aliquid boni e-
gissent aut mali, ut secundum
electionem propositum Dei
maneret:

12. Non ex operibus, sed ex
vocente dictum est ei, Quia
maior feruier minori.
13. Sicut scriptum est, Jacob
dilexi, Esau autem odio habui.

14. Quid ergo dicemus? nu-
quid iniquitas apud Deum?
Abst.

15. Moysi enim dicit, Mis-
erebor cui miseris sum: &
misericordiam praestabo cui
misereris.

16. Igitur non volentis, ne-
que currentis, sed miserentis
est Dei.

17. Dicit enim Scriptura
Pharaoni, Quia in hoc i-
psum excitaui te, ut ostendam
in te virtutem meam: & ut a-
nuntietur nomen meum in
vniuersa terra.

18. Ergo cuius vult misere-
tur: & quem vult induratur.

19. Dices itaque mihi, Quid
adhuc queritur? voluntati
enim eiusquis relit?

20. O homo, tu quis es qui
respondeas Deo? Nunquid
dicit segmentum ei qui se fin-
xit, Quid me fecisti sic?

21. An non habet potestate
sigillus luti, ex eadem massa
facete aliud quidem vas in ho-
norem, aliud verò in con-
tumeliam?

ii. מְלָא קְדָשָׁתְּךָ יְהוָה, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
12. וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
13. וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
14. וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
15. וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
16. וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
17. וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
18. וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
19. וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
20. וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ
21. וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ, וְאַתָּה תְּמַלֵּא קְדָשָׁתְּךָ

22 Quid si Deus volens ostendere iram, & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia, vasa ira aptata in interitum.

23 Ut ostenderet diuitias gloriae suæ in vasa misericordie, que preparauit in gloriâ:

24 Quos & vocauit nos, non solum ex Iudeis, sed etiam ex Géribus, sicut in Osee dicit:

25 Vocabo non plebem meam, plebem meam: & non dilectam, dilectam: & non misericordiam consecutam, misericordiam consecutam.

26 Et erit, in loco vbi dicatum est eis, Non plebes mea vos: ibi vocabūtur filii Dei viui.

27 Isaias autem clamat pro Israel, Si fuerit numerus filiorum Israel tanquam arena maris, reliquia salu sunt.

28 Verbum enim consummans, & abbreviās in æquitate: quia verbum breuiatū faciet Dominus super terrā.

29 Et sicut prædictit Isaias, Nisi Dominus sabaoth reliquisset nobis semen, sicut Sodoma facti essemus, & sicut Gomorrah similes fuissimus.

30 Quid ergo dicemus? Quid Gentes quæ non seculabantur iustitiam, apprehenderunt iustitiam, iustitiam autem quæ ex fide est;

potentia sua & notæ faceret irâ suâ ut ostenderet Deus. voluit ut vasa aduersus iram suis longanimitatis in multitudine
אָזְנָתָא רֹוחַת רֹנוֹא עַל מְאָנָה דְּרֹנוֹא
מְנֻנָּא מְנֻרָתָה רֹוחַת רֹנוֹא עַל מְאָנָה דְּרֹנוֹא
שְׁרֵךְ לְאָבָדָנָא: 23 אֲשֶׁר עַרְחָמָה יְלִמְאָנָה דְּרֹחָמָה
vocati nos qui sumus ad gloriam Deo sunt quæque
שְׁנַיְוָה לְאָהָל תְּשִׁבּוֹתָה: 24 דָּאִתְיַחַן קְרִיא
sicut Gentibus ex etiam sed Iudeis ex tandem sicut
הַאֲבָלָהוּ טַיְחוֹרְאָלָא אָזְנָתָה אַיְכָנָא
populū meū fuerūt qui non eos quis vocabo dicit in Osee
אֲבֹשְׁעָשָׂעָרְאָקְרָא אַיְלָן דְּלָא הוּ עַמְּמָא
enim erit misericordiæ cōsecutæ misericordiæ cōsecuta erit
וְלֹלוֹא אַתְּרַחְמָתָ אַתְּרַחְמָתָ: 26 נְהֹא נִיר
filij vocabuntur illi populū meū non erant vocati vbi illi
הַנְּאָהָרְתָּקְרָעָה הַוּ לְצָעִים עַמְּתָפְנָתְקְרָעָה בְּנָא
quia si Israel filijs de prædicat verò Isaias
לְאָזְחָא: 27 אֲשֶׁר עַדְיָן אָכְרָעָל בְּנֵי יִסְרָאֵל דָּאָן
reliquæ quæ in mari arena sicut Israel filiorum numeri in
נְנִיאָה וּבְנֵי יִסְרָאֵל אַיְלָן דְּלָא שְׁרָכָנָא
super Domina & faciet eum & præcidit sermonem viuet nō
שְׁחָנָה: 28 כְּלָתָנוֹרָס וּפְסָקָן וּנְעַבְדִּיחָ מְרָא עַל
quia nisi Isaias ipse dixit quod prius id & sicut
אָזְנָתָה מְדָרְקָמָס אָמָר הַאֲשָׁעָרָא אַלְרָא
fuissimus Sodoma ut superfluum nobis reliquisset exercitus domi
אַנְגָּוֹת אַתְּרַלְאָזְנָא אַיְלָן סְרוֹם הַוּ הַוּ
fuissimus similes & Genes
שְׁוֹאָתְרָמִין הַוּ: 29
& apostoli & de Prophetis in templum Domini nři de iustitia
מְעַלְהָה רָטוֹן לְהַכְּלָא וּרְנוֹבָנָא וּרְשָׁלִחָא
post erant currentes quæ non quod Geates dicemus, ipsius quid
מְאָהָבָל נְאָמָר דָּלָא רַחְטִין הַוּ בְּתָר
fide quæ ex eam autem iustitiam iustitiam affecte fuit
אַנְאָדָרְכָוְכָאָנוֹתָא כָּנוֹתָא דִּין אִידָּאָדָמָן הַמִּנְתָּא

22 εἰ δὲ οὐκαντὶ ἡδεῖοντι τηνὶ ὄργην, καὶ γνωσίου πὲ μνωτὸν αὐτοῦ, λαβέσθαι εἰ μὲν πανταὶ^{τούτοις} ὄργης καπηρουσιάν εἰς ἀπόλειαν.²³ 23 καὶ οὐαὶ γνωσία πὲ πλοῦ τὸν τῆς δέξιας εἰ νοῦν τοῦ
απεστημένων εἰς δόξαν.²⁴ 24 εἰ δὲ ἐκάλεσθαι μάκα, οὐ μόνον τὸν Ιερείαν ἢντα καὶ τὸν ιερέα,²⁵ 25
καὶ οὐ τὸν Στοὺν λεγέντα, Καλύπτω τὸν οὐ λαζὸν μαν, λαζὸν μυστῶν τὸν οὐ καταπλημμύρων πατέμεν.²⁶ 26 εἰ
εἰ τὸν πόπα οὐ ἔρρεντα σύντοις, οὐ λαζὸν μανθανεῖ, οὐ καταπλημμύρων τὸν Ζεὺς ζόμεν.²⁷ 27 Ημερικα
τοῦ τὸν Ιερείαν, Εαὶ δὲ ἀερμάς τὸν ψάντα εἰσεχειλεῖς οὐ σύμμετετοντας τὸν πατέμενα μανθανεῖ,²⁸
28 τόρον πόρον συστηλάσσεται συστητείμων τὸν πατέμενον πάλοντα συστηλαμμένον ποιῶν μενετεῖ τὸν πόρον
καθόλος παρεργάτης Ηρακλεῖς, Εἰ μὲν πάλος στηλασθεῖ κατέπλιτο πόρον εστίμεν, οὐδὲ Σόδονα μὲν πόρον
εἰς Γόμφοντα μὲν πάλοντα θηρεύει. 30 οὐ μόνον μόριον τὸ μανθανεῖται πατέμενον πόρον εστίμεν.

Legem iustitiae Legem post erat qui currens verò Israel
31 יִסְרָאֵל דַיְנָרָהּ הוּא בָּתֶּר נְמוֹסָא דְּכָנוֹתָא לְנְמוֹסָא
 Legem iustitiae Legem post erat qui currens verò Israel
 ex non quia quid propter assecutus est non iustitiae
 רְכָנוֹתָא לֹא אָדָרְךָ **32** מִטְלָמָן אֲמָתְלָדָלָהָא כָּן
 in lapidem enim impegerunt Legis operibus ex sed fide
 הַמִּנוֹתָא אֶלָּא מִן עֲבוֹרוֹהִ נְמוֹסָא אַתְּקָלְוּ נִיר כְּכָפָא
 lapidem in Sion ego pono quia ecce scripsit et sicut offendiculi
 דְּתֻוקְלָתָא **33** אָדָרְכְּתָהָא סָמָם אֲנָא בְּעַחַיָּנִים כְּכָפָא
 pudecerit non credit qui in eum & is offensionis & lapidem offendiculi
 דְּתֻוקְלָתָא וּבְכָפָא רְמַכְשָׁולָוּמָן דְּבָה נִהְיָה לְאַנְחָתָה
34 קְפָלָאוּ

1 pro ipsis Deum quæ ad & prelato mea cordis mei volūtas Fratres mei
2 אֲחֵי צְבִינָא דְּלָבִי וּבְעָתִי דְּלוֹתָהָא חַלְפִּיחָה
 est Dei quod Zelus de eis enim sum restans ut viuāt
3 דְּנַחַזְוּ: מִסְהָרָה אָנָא נִיר עַלְיהָן רְטַנְנָסָא דְּאַלְהָא אַתָּה
 non Dei verò iustitiam cum scientia non sed in ipsis
4 בְּהָנָן אלָא לֹא בְּדִידָתָה: **5** כְּאַנוֹתָא דַיְנָרָהָא לֹא
 hoc & propter constituant suā ipsorum ut iustitiam quasierit sed nouerunt
6 רְעֵשָׂא אַלָּא בְּעַד דְּכָנוֹתָה דְּנַפְשָׁוֹן נְקָמוֹן וּמִטְלָהָן
 Legis enim scopus fuerunt subiecti non Dei iustitiae
7 לְכָנוֹתָה וְאַלְהָא לֹא אָשָׁתָבְדוּ: **8** כְּכָה גָּרָדָנְמוֹסָא
 מִשְׁהָאָהוּ לְכָנוֹתָה לְכָל רְמִימָהָן בָּהָה!

Pentecosten infra

דְּמִצְעָת פְּנִיטְקוֹסְטִי

qui fecerit quod is quæ ex Legi iustitiam descripsit ita enim Moses
9 כּוֹשָׁא נִיר הַכְּנָא כְּתָב בְּאַנוֹתָא דְּבְנָמָסָא רְטַנְנָסָא דְּרָנָבְרָד
 dicit ita per fidem verò iustitiam in eis viuet haec
10 הַלְיָיָה נְחָא בְּחוֹן: **11** כְּאַנוֹתָא דַיְנָרָהָא כְּהַיָּה אָמָרוֹ
 Christum & deduxit ad celos ascendit quisnam in corde tuo dicas ut ne
 domo ex Christum & eduxit inferorum in abyssum descendit & quis
12 וּבְנָנוּ נְחָת לְתָהָוָה דְּשִׁוְיל וְאַסְקָה לְמִשְׁיהָא מִן בֵּית
 mortuum

: מִתְּרָא

13 Ieçekhālāh mīšāwqōwōmōw mīshqūsawāw, eis rōmōs mīshqūsawāw in q̄dās.
 ḥālāh mīšāwqōwōmōw. ḥālāh mīšāwqōwōmōw. ḥālāh mīšāwqōwōmōw. **14** 33. 32. 31. 30. 29. 28.
 27. 26. 25. 24. 23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.

Kef. 1.

1 Amedōto, mīrē b'šōkha tōs ēmīs waqr̄dās, q̄dās h̄ālāh mīshqūsawāw in q̄dās.
2 mīshqūsawāw tōs w̄tīs, q̄dās h̄ālāh mīshqūsawāw, q̄dās h̄ālāh mīshqūsawāw.
3 ḥālāh mīshqūsawāw tōs h̄ālāh mīshqūsawāw, q̄dās h̄ālāh mīshqūsawāw.
4 ḥālāh mīshqūsawāw tōs h̄ālāh mīshqūsawāw, q̄dās h̄ālāh mīshqūsawāw.
5 ḥālāh mīshqūsawāw tōs h̄ālāh mīshqūsawāw, q̄dās h̄ālāh mīshqūsawāw.
6 ḥālāh mīshqūsawāw tōs h̄ālāh mīshqūsawāw, q̄dās h̄ālāh mīshqūsawāw.
7 ḥālāh mīshqūsawāw tōs h̄ālāh mīshqūsawāw, q̄dās h̄ālāh mīshqūsawāw.

Xx ij

35 Israel verò seständo Legem iustitiae, in Legem iustitiae non peruenit.

36 Quare? Quia non ex si-de, sed quasi ex operibus: offendierunt enim in lapidem offensionis, sicut scriptū est,

37 Ecce pono in Sion lapidē offensionis, & Petram scandali: & omnis qui credit in eum, non confundetur.

C A P. X.

1 F R A T R E S , voluntas quidem cordis mei, & obser-vatio ad Deum sit pro illis in salutem.

2 Testimonium enim per-hibeo illis, quod simulatio-nem quidem Dei habet, sed non secundam scientiam.

3 Ignorantes enim iustitia-Dei, & suam querentes sta-tuere: iustitia Dei non sunt subiecti.

4 Finis enim legis Christus, ad iustitiam omni credenti.

5 Moses enim scripsit, Quoniam iustitiam quæ ex Lege est qui fecerit homo, viuet in ea.

6 Quæ autem ex fide est ius-titia, sic dicit, Ne dixeris in corde tuo, Quis ascendet in celum? id est, Christum de-ducere.

7 Aut quis descendet in abyssum? hoc est, Christum à mortuis reuocare.

8 Sed quid dicit Scriptura? Prop̄ est verbū in ore tuo, & in corde tuo, hoc est verbum fidei quod pr̄dicamus.

9 Quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum, & in corde tuo credideris, quod Deus illum suscitauit a mortuis, saluus eris.

10 Corde enim credit ad iustitiam, ore autē confessio sit ad salutem.

11 Dicit enim Scriptura, Omnis qui credit in illum, non confundetur.

12 Non enim est distinctio Iudei & Gr̄eci: nam idem Dominus omnium, diues in omnes qui invocant illum.

13 Omnis enim quicunque invocauerit nomen Domini, saluus erit.

14 Quomodo ergo invocabunt in quem non crediderunt? Aut quomodo credet ei, quem non audierunt? Quomodo autem audient sine pr̄dicante?

15 Quomodo vero pr̄dicabunt nisi mittant? sicut scriptum est, Quām speciosi pedes euangelizantes pacem, euangelizantes in bona.

16 Sed nos omnes obediunt Euangeliu. Isaías enim dicit, Domine quis credit audiui nostro?

17 Ergo fides ex auditu: auditus autē per verbū Christi.

18 Sed dico, Nunquid non audierunt? Et quidē in omnem terrā exiit sonus eorum, & in fines orbis terra verba eorum.

& in corde tuo in ore tuo verbum tibi est propinquū sit quia מִנְאָמַר קָרֵב הוּא לְפָתָחָנוּ לְפָמָר וּלְבָדָק confitearis & si quem pr̄dicamus fidei sermo אֲשֶׁר מִלְתָא דִּיחָמֹנָה דְּמִכְרֹזִין: וְאַתָּה תֹּדַע a excitauit eū qd De in corde tuo & credideris Iesum Dominū atq; in resuscitauit in eum quod credit enim cor viues mortuorum tuū מִתְּחַדְּרָה אֲתָא: לְבָא נִיר דְּמָחִין בְּהַמִּדְרָךְ quod omnis Scriptura enim dicit: visit cum quod confiteis in hoc non distinguunt non & in hoc pudefit non in eum qui sunt חַמְבָּחָלָא נָבָתָה: בְּהַדְּרָלָא פְּרָשָׁלָא לְיִהְוֹדָא in omnem qui diues est omnium Dominus enim est natus Aramei ut non distinguit non & in hoc pudefit non in eum qui sunt אַלְאַמְּרָה הַר הַוְּנִיר רְבָרָה דְּכַלְהָן דְּעַתְיר בְּכָל viuit Domini nomen qui invocauerit enim omnis

שְׂרָה: בְּלֹ וְנִיר דְּכַרְאָה שְׁמוֹה אֲלֹא אַמְּרָה:

בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן לְאַיָּגָן דְּלִיסָּה הַיכְנוּ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּלֹ וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה נְשֻׁמְעָן אֲלֹא אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה נְשֻׁמְעָן:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

שְׂרָה: בְּנֵי הַכִּילָן נְקֻרוּן אֲלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה וְלֹא שְׁמֹעוּהִ אוֹ אַיְכָּה:

19 Moses primus Israel cognovit non nunquid ego dico sed
אלֹא אָמַר אֱנֹרְדָלָמָלָא יְהוּדִיֶּסֶלֶל קָרְדָמָא מָשָׁא
que non & per Géte populi gñō p populū ad emulatiōē pūocabo vos dixit ita
הַבָּנָא אָמַר אֲתָנָכוּ בְּעֵסֶת וּלְאָעַס בְּעֵמָא רְלָא
quis visus sum & dicit audet autem Isaías vos ad irā cōmonebo acqiescit
מִתְפִּים אַרְנוּכָן: 20 אֲשֻׁעָרָי אָמַר אָמַר וְאָמַר דָּתָחוֹת
non qui de me ab ijs & inventus sum quæstionē me qui non ab ijs
לְאַלְיוֹן דָּלָא בְּעָוָנוּ וְאַשְׁתָּכָחָת לְאַלְיוֹן דָּלָלָא
rotā die manus meas quis expandi dixit verō Israeli interrogabant
שָׁלוֹן: 21 לְאַסְרֵלִין אָמַר דְּשָׁטָרְתָא אִירְיֵוּ יְמָא כָּלה
acqiescit & non qui est cōtentos populum ad
לְוָת עַמְּדָתָחָרָא וְלְאַמְּתָחָפָס:

n caput

קְפָלָאוֹן יָא

Passionis tertiz lectio

ego etiam parce populum suum Dens depulit nunquid ego sed
1 אלֹא אָנָא דָלָמָדָה קָהָלָא לְעַמָּה חָסָא אָנָא
propheta ex Abraham semine ex sum Israel ex enim
נִיד טְמֵנִי יָא מַן זָרָעָה רָאַבָּהָמָן מִן שְׁבָא
initio quia ab eum populum suum Deus repulit non beniamini
רְבָנִים: 2 לְאָרָחָלָא לְעַמָּה אַינָא רְמָקָרִים
quid Elie in Scriptura vos scitis non an ei fuit cognitus
וַיְיַעַתְּחָא לְהָאָוֹלָא דָעַרְעָא נְאַתְּנָה בְּכָתָבָא דְאַלְיאַמָּא
Domine mi & ai Israël aduersus ad Deum est clamans cū dicat
אמֶר כָּר קְבָל הָוָא לְאַלְהָא עַל יִסְרָאֵל וְאָמַר: 3 טְרַ
solus ipse & ego euerterunt & altaria tua occiderunt prophetas tuos
לְנִבְיָךְ קְטָלוּ וְלַמְּרֻבְּחֵךְ סָחָפוּ וְאָנָא הוּ בְּלָחָרוּ
quia ecce per revelationē ei & dictum est atam meā & querunt reliquias sum
אַשְׁתָּרָתְוּבָעָן לְנֵפֶשְׁי: 4 וְאַתָּאָמַר לְהַבְּנִינָא רְהָא
genua sua qui in eorum virorum millia septem milii ipsi reliqui
שְׁבָקָת לְנֵפֶשְׁי שְׁבָעָא אַלְפִין נְבָרִין אַלְיָין דָעַל כּוּרְכָהָוּ
hoe in tempore etiam ita Basl adorauerunt neque p̄culuerunt
לְאַבְרָהָם וְלְאַבְנָדוּ לְבָעָלָא: 5 הַכְּנָאָזְיָה בְּבּוֹנָאָתָה
grisea per electionem reliquum est ipsum residuum

שְׁרָכָנָא הָוָא אַשְׁתָּרָתְבָאָתָא:

19 מִיְּגַדְתָּה וְעַדְתָּה תְּרַגְמֵן מָשָׁאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה
תְּרַגְמֵן מְלָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה. 20 הַמְּלָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה
אֶתְכָּלְמָדָה תְּרַגְמֵן מְלָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה. 21 וְעַדְתָּה
תְּרַגְמֵן מְלָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה. 22 וְעַדְתָּה
תְּרַגְמֵן מְלָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה. 23 וְעַדְתָּה
תְּרַגְמֵן מְלָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה. 24 וְעַדְתָּה
תְּרַגְמֵן מְלָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה. 25 וְעַדְתָּה
תְּרַגְמֵן מְלָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה.

קְרַב. id.

1 אַלְיאָסָא, מִן אַלְמָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה, מִן יְמֵוֹתָה כָּלְמָדָה, מִן אַלְמָאָתָה
אַלְמָאָתָה, מִן יְמֵוֹתָה כָּלְמָדָה. 2 מִן אַלְמָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה, מִן אַלְמָאָתָה
יְמֵוֹתָה, מִן יְמֵוֹתָה אֶתְכָּלְמָדָה, מִן יְמֵוֹתָה כָּלְמָדָה. 3 קְוַיְלָה, בְּעֵסֶת
אַלְמָאָתָה, מִן יְמֵוֹתָה אֶתְכָּלְמָדָה, מִן יְמֵוֹתָה כָּלְמָדָה. 4 אַלְיאָסָא, מִן
אַלְמָאָתָה, מִן יְמֵוֹתָה אֶתְכָּלְמָדָה, מִן יְמֵוֹתָה כָּלְמָדָה. 5 וְעַדְתָּה
תְּרַגְמֵן מְלָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה. 6 וְעַדְתָּה
תְּרַגְמֵן מְלָאָתָה אֶתְכָּלְמָדָה.

Xx iii

19 Sed dico, Numquid Israel non cognovit? Primus Moses dicit, Ego ad simulationem vos adducam in non gentes in gentem insipietem, in iram vos mittam.

20 Isaías autem audet & dicit, Inveniens sum a non quærentibus me: palam apparui ijs, qui me non interrogabant.

21 Ad Israel autem dicit, Totā die expandi manus meas ad populum non credentem, sed contradicentem.

C A P . XI.

1 Dico ergo, Numquid Deus repulit populum suum? Absit. Nam & ego Israëlite sum, ex semine Abraham, de tribu Beniamin.

2 Non repulit Deus plebem suam quam præscivit. An ne scitis in Elia quid dicit Scriptura: quemadmodum interpretat Deum aduersus Israel?

3 Domine Prophetas tuos occiderunt, altaria tua suffocerunt: & ego reliquias sum solus, & querunt animam meam.

4 Sed quid dicit illi diuinū responsū? Reliqui mihi septem millia virorum, qui non curuauerunt genua ante Baal.

5 Sic ergo & in hoc tempore, reliquæ secundum electionem gratiae Dei salutis factæ sunt.

6 Si autem gratia, iam non ex operibus, alioquin gratia iam non est gratia.
7 Quid ergo? quod quererat Israhel, hoc non est consecutus: electio autem consecuta est, ceteri vero exceptati sunt, sicut scriptum est,

8 Dedit illis Deus spiritum compunctionis: oculos, ut non videant: & aures, ut non audiant: vsque in hodiernum diem.

9 Et David dicit, Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in captionem, & in scandalum, & in retributio-

nen illis.
10 Obscurant oculi eorum, ne videant: & dorsum eorum semper incurva.

11 Dico ergo, Nunquid sic offendunt ut caderent? Absit. Sed illorum delicto, salus est Gentibus, ut illos emul-

entur.
12 Quod si delictum illorum diuitiae sunt mundi, & diminutio eorum diuitiae Gentium, quanto magis plenitudo eo-

rum?
13 Vobis enim dico Gentibus, quandiu quidem ego sum Gentium apostolus, ministerium meum honorificabo,
14 Si quo modo ad emulandum prouocem carnem meam, & salvos faciam aliquos ex illis.

est non & si operibus, ex fuit non per gratiam
ןְּנִיחָנוּתָא לֹא הָוָה מִן עֲבָדָא וְאַנְלֵא אֶתְהִיה
opus non & si gratia ex fuit nos per operes sed i

תְּאַרְזִים בְּעַבְרוֹא לֹא הוּא מִן טִבּוֹתָא וְאַנְלֵא עֲבָדָא
Israel erat quod querens ipsum ergo quid opus ei

אַיִלְמָא רְבָעָה הַיְלָדָה הַיְלָדָה
excusati sunt vero reliqui eorum ianuenit autem electio ianue-

רְשָׁבָחָה שְׁרַבְחוֹן דָּין אֶתְהִיר
spiritum Deus eis quia dedit scriptum est sicut in codice

אַיִלְמָא רְבָעָה דִּיחָב לְהַזְּהָא רְהֹרָה
audiant ut atrae & aures in eis discernant ut non & oculos impingu-

וְעַתְּאַוְעַנְא דְּלֹא נְכַחַרְנָה בְּהַזְּנָה
mena eorum fiat ait rufum & David huic dici in dia

אַיִלְמָא רְבָעָה אַיִלְמָא רְבָעָה
tenebrescere in offendiculum & retributio eorum in laqueum cum
דְּלֹהָן לְפָהָן וּפְרָעָהָן לְתַוקְלָהָן: 10 נְחַטְּבָן
dico curum si tempore in omni extergi eorum videbit ut non
הַזְּהָוָה אַנְחָהָוָה כְּלֹזְבָּן נְהָוָה אַכְפִּיל: 11 אַמְּרָה
per lapsum eorum sed parce ruerent ut impegerent non quid amorem
לְיִוְרָבָא אַתְּקָלָו אַךְ דְּנְפָלוֹן חָס אַל אַבְּתָקְלָהָה
lapsus eorum & si ad prouocandum eos ad simulationem Genui vestis facili-

וְעַזְּהָוָה אַל עַמְּכָא לְתַנְהָוָה: 12 וְאַנְלֵא תַּוקְלָהָה
quanto magis Gentibus opulatia & comedentia eorum mundo opulentia
הַזְּהָא לְעַלְמָא וְיִבְוָהָוָה עַתְּרָא לְעַמְּכָא כְּמַיִּם
corum plenaria
עַשְׂמָרָה:

Hosanna in sabbatho vates

דָּרוֹבְשָׁבָא דְּאֶשְׁעָנָא

Gentium apostolus qui sum ego Gentibus ego dico redi

נְזָרְעָן אָנָא לְעַמְּכָא אָנָא רְאֵתִי שְׁלִיחָא דְּעַמְּכָא
carnis mei filios ad simulationem prouocare si forte sum honorificari nimirum

הַשְׁתָּוּ שְׁבָחָה אָנָא: 14 דְּלָמָס אַתְּ לְבָנִי בְּסָרִי
ex ipsis homines Aramae
אַגְּשִׁין מְנֻחָה:

6 εἰ δὲ χρεῖαν, ἐπειδὴ Σωτὴρ ἔπειτα καὶ γάλακτος ἐπειδὴ πίνεται χάρετος... τοῦ διὸ δέ τινες μόνοι εἰσιν
ἐπειδὴ τοῦτο. 7 Οὐαὶ δέ τοι Κατερίνη, λεγούσῃ εἰπεῖν τοιχοῖς τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον
οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον. 8 οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον
οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον. 9 οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον
οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον. 10 οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον
οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον. 11 οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον
οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον. 12 οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον
οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον. 13 οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον
οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον. 14 οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον
οὐαὶ δέ τοι τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον τοῖς δέ τοιχοῖς στοιχεῖον.

quanto magis fuit mundo reconciliatio illorum: reuelatio enim si
15 אָנוּ נִיר מִסְתַּלְמוֹתֵהן תְּרוּעוֹתָא לְעַלְמָא הַוְתְּכָמָא
 vero si mortuorum domo quæ vita sed eorum cœlestis igitur
 etiam est sancta radix & si massa etiam factum principium
 etiam est sancta radix & si massa etiam factum principium
רִשְׁתַּחַת קְרִישָׁא אֶל נִכְלָתָהוּ וְאֶל עֲקָרָא קְרִישָׁוּ אֶל
 sylvestris es qui o lira & tu amputatum est ramis ex & si rami
סֻכָּא: ¹⁷ ואֶן סֻכָּא אֶתְבָּשָׂתָה וְאֶנְתְּרוּתָה אֶתְנָתָרָה
 etiam est sancta radix & pinguedinis radicis particeps & suisti in ipsorum locum insitus es
אַתְּנִיעַת בְּרוּכְתָּהִין וְהַוְתְּ שׁוֹתָפָא לְעַקְרָה וְלְשָׁמְנָה
 glorieris vero si ramos aduersus glorieris ne iphus olez
רוּתָהִין: ¹⁸ לֹא תַּשְׁתַּחַר עַל סֻכָּא אֶן רַיְנָתָה
 radix ipsa sed radicem ipsam portans tu es non tu
אַתְּפָשָׂחָה וְאֶתְנָתָרָה שְׁקִילָה לְעַקְרָא אֶל אֶלְעָקָרָא
 ut ego amputatis sunt quia rami dices & iam te portat
שְׁקִילָה: ¹⁹ וּכְבָר תָּאָמֵר דְּסֻכָּא אֶתְבָּשָׂתָה דְּרָאָנָא
 crediderunt non quia illi pulere infererent in ipsorum locum
כְּרוּכְתָּהִין אֶתְטָעַם: ²⁰ שְׁפִיר הַלְּיָן מַטְלָל דְּלָא חַמְנוּ
 in mente tua extollaris ne scisti per fidem vero tu amputati sunt
אֶתְפָּשָׂחָה וְאֶתְנָתָרָה כְּהַבְּנוֹתָא בְּעַרְעִיךְ
 non natura sua qui ex ramis in enim Deus si time sed
אֶל אַרְחָל: ²¹ אֶן אֱלֹהָא נָרָד עַל סֻכָּא דְּמַנְחָה לְאֶלְעָנָה
 tu etiam non & si in benignitate ipsa manseris si benignitatem
וְקִשְׁיוֹתָהִין דְּאַלְהָהָא עַל אַלְיָן דְּנָפְלוּ קְשִׁוֹתָהָא עַל דְּרַיְנָה
 in seueritatem qui ceciderunt eos in Dei seueritatem
בְּסִמְתָּהָא אֶן תְּקֹא בְּהַכְּסִימָהָא וְאֶל אֶלְאָא אֶתְ
 fidei in defecu permanenserat non si & illi amputaberis
תְּהִפְשָׁתָה: ²² וְהַנּוּ אֶל אֶלְעָנָה בְּחַסְרִותְהַיְמָוֹתָה
 infestas ut rursus Deus enim potest inferentur ipsi etiam
אֶל הַנּוּ נְתַעַפְמָן מִשְׁכָּב נִיר אֱלֹהָה דְּתָובָה נְתַעַפְמָן
 eos
אֶנְןָ:

15 Si enim amissio eorum,
 reconciliatio est mundi: quæ
 assumptio, nisi vita ex mor-
 tuis.

16 Quod si deliberatio san-
 cta est, & massa: & si radix
 sancta, & rami.

17 Quod si aliqui ex ramis
 fracti sunt, tu autem cum
 oleaster es, inferius es in
 illis, & focus radicis & pin-
 guedinis oliuæ factus es.

18 Noli gloriari aduersus ra-
 mos. Quod si gloriari, non
 tu radice portas, sed radix te.

19 Dicis ergo, Fracti sunt
 rami, ut ego inferar.

20 Bene: propter incredu-
 litatem fracti sunt, tu autem
 fidelitas: noli altum sapere,
 sed time.

21 Si enim Deus naturalibus
 ramis non pepercit, ne forte
 nec tibi parcat.

22 Vide ergo bonitatem &
 seueritatem Dei: in eos qui-
 dem qui ceciderunt, seueri-
 tam: in te autem bonitatem
 Dei, si permanferis in boni-
 tate: alioquin & tu excidēs.

23 Sed & illi si non perma-
 nescerint in incredulitate, infes-
 tur. Potes enim Deus ite-
 rum inferere illos.

15 εἰ δέ πάλιν αὐτοῖς κατεπείγεται καὶ οὐκέτι τὸ σώμα τοῦ προσώπου τοῦ Λαζαροῦ;
 αἵρεται τὸ τύπωμα τοῦ εἰς τὸν θάνατον καὶ οἱ κλάδοι. 16 εἰ δέ λογε τῷ πατέρῳ τοῦ Λαζαροῦ τὸν εἰς τὸν θάνατον ἀπεκλεψαντα, οὐδὲ μή εἰσει-
 λαμεῖσθαι τὸν θάνατον τοῦ πατέρου τοῦ Λαζαροῦ; 17 εἰ δέ λογε τῷ πατέρῳ τοῦ Λαζαροῦ τὸν εἰς τὸν θάνατον τοῦ πατέρου τοῦ Λαζαροῦ; 18 μὴ κατα-
 καυχεῖσθαι τὸν Λαζαρόν, εἰ δέ κατακαυχᾶσθαι, οὐ τὸν θάνατον τοῦ Λαζαροῦ, αὐτὸν οὐταντοῦ
 εἰ καταδεῖσθαι εἰς τὸν θάνατον τοῦ πατέρου τοῦ Λαζαροῦ, οὐ δέ τη πτώσης τοῦ θάνατον τοῦ Λαζαροῦ,
 μηδὲ τοῦ πατέρου τοῦ Λαζαροῦ. 19 εἰ δέ τη πτώσης τοῦ θάνατον τοῦ Λαζαροῦ μηδὲ τοῦ πατέρου τοῦ Λαζαροῦ,
 μηδὲ τοῦ πατέρου τοῦ πατέρου τοῦ Λαζαροῦ. 20 καλεῖται πάτερ τῶν οὐκεπικόντων, οὐ δέ τη πτώσης τοῦ θάνατον τοῦ Λαζαροῦ.
 21 εἰ δέ τη πτώσης τοῦ θάνατον τοῦ Λαζαροῦ τὸν φέπατο, μηπατέσθαι τὸν θάνατον τοῦ Λαζαροῦ.
 μηδὲ τοῦ πατέρου τοῦ Λαζαροῦ. 22 μὴ οὐτιστεῖσθαι τὸν θάνατον τοῦ Λαζαροῦ.
 μηδὲ τοῦ πατέρου τοῦ πατέρου τοῦ Λαζαροῦ. 23 εἰ δέ τη πτώσης τοῦ θάνατον τοῦ Λαζαροῦ μηδὲ τοῦ πατέρου τοῦ Λαζαροῦ,
 μηδὲ τοῦ πατέρου τοῦ πατέρου τοῦ Λαζαροῦ.

24 Nam si tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturam insertus es in bonā oliuam: quanto magis iū qui secundum natum inseretur suę oliuę?

25 Nolo enim vos ignorare, fratres, mysterium hoc, (vt non sitis vobis ipsi sapientes,) quia cœcitas ex parte contingit in Israel, donec plenitudo Gentium intraret:

26 Et sic omnis Israel saluus fieret, sicut scriptum est, Veniet ex Sion, qui eripiat, & auerat impietatem à Iacob,

27 Et hoc illius à me testamentum, cūm abstulerō peccata eorum.

28 Secundum Euangelium quidem, inimici ppter vos: secundum electionem autem charissimi propter Pates.

29 Sine penitentia enim sunt dona & vocatio Dei.

30 Sicut enim aliquando & vos nō credidistis Deo, nūc autē misericordiam cœscuti estis propter incredulitatem illorum.

31 Ita & isti nunc non crediderunt in vestram misericordiam, vt & ipsi misericordia consequantur.

32 Conclūsit enim Deus omnia in incredulitatem, vt omnium misereatur.

33 O altitudo diuinitutis, sapientie, & scientie Dei: quā incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles vias eius.

24 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 25 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 26 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 27 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 28 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 29 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 30 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 31 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 32 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 33 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ;

24 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 25 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 26 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 27 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 28 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 29 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 30 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 31 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 32 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ; 33 וְאַתָּה שְׁאֵל מִי יְבָרֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ;

34 Q

confisi dominus ei fuit quis aut Domini mentem nouit enim quis
כִּנְוָגֵר יַעֲדוּנָה רְמֹרַא אֶת נָנוּחָה אֶל הַבָּל מְלָכָן
 34 omne quia ab eo recipiat & ita ei debet ante quis aut
או טנו קְרָם יַהְבֵ לְהַזְבָּנָה
 35 & benedictiones laudes cui sunt per manum eius & omne ex eo
סַנְהָר וְכָל בָּה וְכָל בָּאַיְרָה וְלֹהֵךְ תְּשֻׁבָּחָנְןָ וּבְרָכָן
 amen seculorum in seculum
לְעַלְתָּם עַלְטִין אַמְּנִין :

12 caput

קְפָלָא

יְבָ

iejunium praecedens hebdomadis in sabbatho secundus

רְהִיזֵּן בְּשִׁבְתָּא דְּשִׁבְתָּא קְרֹמִיתָא דְּצַוְּמָא
 ut fratres Dei per miserationes fratres mei a vobis igitur peto
בַּעֲנָה הַכָּל מַנְכְּנוּ אָחִיכְרָמָתוֹ דַּאלְהָרָא וְתַקְמִין
 Deo & acceptam & sanctam vitam hostiam corpora vestra
פְּנַרְכוֹן דְּבְּחָהָרָחָה הִיתָּא וּכְרוּשָׂתָא וּמְכַבְּלהָא לְאַלְהָרָא
בַּתְּשִׁמְשָׁתָא מְלִילָתָא : 2 **וְלֹא תַּדְרֹמֵן לְעַלְמָא הָנָא לְאַלְמָא**
אַשְׁתְּחֹלְפֹו בְּחָרְתָּא אַדְעָנִיכְוָן וְהַוְּתַן פְּרְשָׁנָן אֲנָא הוּ
צְבִנָה דַּאלְהָרָא טְבָא וּמְכַבְּלהָא גּוּמְרָא : 3 **אמְרָא נָא**
 cogitantes sis sic ne vobis omnibus mihi que data est per gratiam verò
רִצְנִים בְּיֽוֹתָה אֲדַתְּחַבְתָּה לַיְלָכְלָנוּ דָלָא תָהָוּן תְּתַהָעָן
לְבָרְךָ מָא דָוָלָא רָתָה תַּרְעָן אֶלְאָהָוָן סְתָרְעָן בְּנַכְפָּתָא
in mensura fideim Deus ei partitus est sicut homo omnis
& dominibus nobis sunt multa membra corpore in uno ēnū quendam fidū
אוֹכְנָא נַיר דְּבָחָד פְּנְרָא הַרְמָא סָנְיָא אַיִלְלָא לְוּכְלָחָן
nos etiam ita ipsi est functio vna est non membris
רַסְנָא לְאַהֲרָן חְרָנָא תַּרְבָּחָן : הַכְּנָא אַף חָנָן
membra verò ex nobis unus unus in Christo corpus sumus qui multi
vnius unius sumus :
חָנָן דְּחַדְרָא :

34 **Q**uis enim cognovit sensum Domini? Aut quis consiliarius eius fuit?

35 **A**ut quis prior dedit illi, & retribuit ei?

36 **Q**uoniam ex ipso, & per ipsum, & ipso sunt omnia. Ipsi honor & gloria in secula seculorum. Amen.

C A P. XII.

I O S E C R O Itaque vos, fratres, per misericordiam Dei, ut exhibatis corpora vestra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum.

1. **E**t nolite conformari huic seculo: sed reformamini in nouitate Christi vestri, ut probetis qua sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta.
2. **D**ico enim per gratiam quae data est mihi, omnibus qui sunt inter vos. Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem, & unicuique sicut Deus diuinitus mensuram fidei.
3. **S**iicut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent:
4. **S**iut enim in vno corpore multa membra habeantur, singuli autem alterius membra:
5. **I**ta multi vnum corpus sumus in Christo, singuli autem alterius membra:

Kef. 16.

1. **P**recipue amittimus, sed letabimur, neq' non in superfluum habemus, ut sicut nos omnes in Christo eum habemus, ita etiam in eis non habemus nisi Christum. 2. **Q**uid enim superfluum est quod sicut nos in Christo habemus, ita etiam in eis non habemus nisi Christum, neq' non debet, neq' non debet, neq' non debet. 3. **N**on enim superfluum est habere nos sicut nos, neq' non habemus nisi Christum, neq' non habemus nisi Christum, neq' non habemus nisi Christum, neq' non habemus nisi Christum. 4. **C**adaeum nos in Christo non est superfluum, neq' non habemus nisi Christum, neq' non habemus nisi Christum, neq' non habemus nisi Christum, neq' non habemus nisi Christum.

YY

6 Habētes autē donationes, secūdum gratiā quæ data est nobis, differentes, sive prophetiam secundum rationē fidei.

7 Siue ministerium in ministrando: sive qui docet in doctrina;

8 Qui exhortatur, in exhortando: qui tribuit, in simplicitate: qui præst, in sollicitudine: qui misereretur, in hilaritate.

9 Dilectio sine simulatione. Odientes malum, adhaerentes bono.

10 Charitatem fraternalis inuicem diligentes: Honore inuicem præuenientes.

11 Sollicitudine non pigri: Spiritu seruientes: Domino seruientes.

12 Spe gaudentes. In tribulatione patientes. Orationi instantes.

13 Necessitatibus sanctoru communicantes: Hospitalitatem sefataes.

14 Benedicte persequentiibus vos: benedicte, & nolite maledicere.

15 Gaudere cum gaudientibus, flere cum lamentibus.

16 Idipsum inuidē sentientes: Non alta sapientēs, sed humilibus conscientiēs. Nolite esse prudentes apud vosmetipos.

17 Nulli malum pro malo reddentes: Prudentes bona non tantum coram Deo, sed etiam corā omnibus hominibus.

gratiam secundum varia dona nobis sunt
אל אַת לְמֹהֲכָתָא מִשְׁלָפְתָא אֶךְ טִיכּוֹתָא
fiduciā suā mensuram secundum cuius prophētia est nobis quæ dā
אתה רתשית שתה את דְּבָרֵי תְּהִימָה וְאֵת דְּמָלְפָנָה
זְבוּלָנָה: 8 וְאֵת דְּמָכְנָה הַוְּכֹאָה וְרִיבָה
& qui miseretur cum sedulitate in capite & qui sat cum lenitatem
בְּשִׁתְוָא וּקְאָס בְּרִישָׁא כְּחַפְטוֹתָא וּדְמָרָחָ
sitis sed dilectio vestra fraudulenta sit & non
בְּשִׁיחָותָא: 9 וְלֹא נָחָז נְכִיל חֻכְבָּן אֶלְאַהֲוָתָן
anantes sitis bonis & adherentes mala oīs hā
לְמִנְבָּשָׂא וּמִתְנָקְפִּין לְטַבְתָּא: 10 הַוִּיתָן רְחָמִין
vnus honore afficiētes præueniētes sitis vnus & diligētes fratriū vnu
לְמִנְבָּשָׂא וּמִחְבָּחָר לְהַדְּרוֹתָן מִקְדָּמִין מִקְרָיִין חָדָר
in spiritu seruientes estote pigri & non diligētes estote
דְּיוֹ הַוִּיתָן רְחָמִין וּלְאֶחָבָנִין הַוִּיתָן רְתַחְין בְּרוֹתָה
estote in spe vestra gaudientes estote domino vel tro seruientes est
חַזְוְנָהוּן מְרָכָן: 11 הַוִּיתָן רְחָמִין בְּכַבְּרוֹן הַוִּיתָן
estote in oratione perseverantes estote misericordias vestras suscī
שְׁנִירָאָן גְּנִיבָן הַוִּיתָן אֶמְנִין בְּצָלָחָן: 12 הַוִּיתָן
peregrinos diligētes estote Sanctorum indigentias participa
שְׁנִירָאָן לְנוּקוֹן אֶדְרָשָׁא הַוִּיתָן רְחָמִין אֶבְסָנִין:
נְטַלְוּ רְפָכָן בְּרָכוֹן וּלְאַתְּלָוָן: 13 חָדוּעָם
de esitis quod sentientes & id sentibus comitescit
חוּווּ וְנוּעָם דְּבָכָן: 14 וּמְדָם דְּמְתָרָעָן אַנְתָּהָן עַל
adherentes sed clara mente sentiaties neque fratres vni de eis relati
שְׁנִירָאָן עַל אֲחִיכָן וְלֹא תַהֲרֹעַן רְעִינָא רְמָא אֶלְאַקְפָּו
neque anima vestre in cogitatione sapientias estote neque qui salutis huius
אַלְרָנָכָן וְלֹא הַוִּיתָן חָלָף בְּשִׁיחָא אֶלְאַנְתָּבָטְלָלְכָן: 15 וְלֹא
vobis cura sit sed malo pro malum homini regnare
מִשְׁרָעָא לְאַמְשָׁעָבָן בְּרָעָנָיָן נְפָשָׁכָן:
שְׁנִירָאָן כְּבָרָקָם בְּנֵי נְשָׁא בְּלָהָן:

6 ἀγαπητε μὲν καλούμενοι τῷ τῷ καλέσθε τὸν μόδιον τὸν μὲν τρεψάσθε, εἴ τοι παρεπιπέ
πίστεως. 7 ἐπὶ δικαιοίας, οὐ τῇ ἀγαπηίᾳ εἴ τοι διδάσκαλοι, οὐ τῷ διδάσκαλῳ. 8 ἐπὶ φρεστή^{τη}
τῇ παρακλησίᾳ μεταδιδοὺς, οὐ ἀπόλυτη τῇ συνέχειᾳ, οὐ αποδεῖσθαι τῇ ἀπόστολῳ. 9 ἐπὶ ποιη
κατατάξεις μετατρέψασθε τῷ πατρὶ, κολλώμενοι τῷ αραβίῳ. 10 τῇ φιλαθερείᾳ εἰς δημόσιον οὐ ποιη
πορέλους παραπομπήσθει. 11 τῷ αποδέκτῃ ὑπὸ ὄντας, τῷ πατέρι μετὰ ζεύτης, τῷ κορέῳ δουλεύοντες. 12 τῷ
πάτερι γερόντῳ, τῷ θεῷ καὶ τῷ πατέρι πατέρει, τῷ πατέρι πατέρει πατέρος πατέρος. 13 τῷ αγαπητῷ αὐτοῦ πατέρει
τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος τοῦ πατέρος. 14 οὐ λογοῦτο τούτοις δικαιοντες. 15 οὐ καρπόντες
χάριν μὲν γεννητούτων, καὶ κλαύσιν μὲν κλαυσόπτων. 16 τῷ εὐτῷ εἰς δημόσιον φροντίζει μὲν τῷ εὐτῷ
φροντίζει, μηδὲ τοῖς τελετοῖς συναπαγέμνησι, μηδὲ τοῖς φρόνιμοι πατέραις τοῖς. 17 μετεισεγμένοις
καὶ πατέραισι τοῖς πατέραισι καλά φέντε πατέρας τῷ δράσται.

18 **פְּצֵם** hominis filio omni cnam **וּבָדַק** quod ex secundū fieri potest & si
וְאֶנְשָׁמָךְ משבחתיך אֶיךָ מִתְּחִזְקָה **עַמְּכָל** בר נְשָׁלָכָא
 date sed dilecti mei vos ipsos vlescentes sis & ne facie
וְאֶתְּהֹתָהּ 19 ולְאֶתְּהֹתָהּ חֲבִיעַן נְפָשָׁתְךָ חֲבִיבֵיכָא
 ubero : tibi ipsi iudicium facias ne iudicando enim est scriptum irz locum
 iniunctus tuus esurierit & si Deus dicit iudicium ruu faciam ego
וְאֶתְּהֹתָהּ 20 אֶעֱשֶׂה דָּין אֶל־אֱלֹהָהוּ ואֶן כִּי בְּעֵל דְּבָרָךְ
 promis ei feceris haec & si da ei potum susterit & si cida eum
וְאֶתְּהֹתָהּ 21 אֶעֱשֶׂה אֶשְׁקֵיהַ וְאֶתְּהֹתָהּ לְהַנִּיחַ
 אֶל־כָּל־רַיִון וְאֶתְּהֹתָהּ 22 תְּהִבְכָּה עַל קָרְפָּתָה : לא תְּהִבְכָּה בִּשְׁתָא אֶל־
 דָּנוֹרָה תְּקַרְבָּר עַל קָרְפָּתָה : לא תְּהִבְכָּה בִּשְׁתָא בְּטַבְרָתָא :
 in bono malum vincere
 caput

רְבָנִים בְּמַבּוֹרָךְ Ecclesia quo deligitur in tempore

בְּכָל נֶפֶשׁ לְשׂוֹלְטָנוֹ תִּשְׁעַרְבֵּרְתִּי תְּנוּ
dominantibus potestatibus anima omnis
enim non est subiectarius 1
potestates & ex Deo à se que non potestas
שלטנו דלא הוא מני אלה והוא ליל שלטנו
igite qui insurgit is constitutus sunt Deo à que sunt
דאיתיהו מן אלהו פקידיון : 2 מִזְרָאָם הַכְלִי
& ij insurgit Dei mandatum aduersus potestem aduersus
לוקבל שלטנו לocket פוקרנא ראללה אם והלן
sunt non enim iudices accipient iudicium aduersus ea qui insurgit
דקימין לocketהון דינא נרבנן : 3 דינא נר לא הו
igitur tu vis malum sed bonum facientibus terrori
דוחלה תעבד טבא אלא לבייש צבא אתה הכליל
& laus bonum fac potestate à formides ut non
דלא חרחל מן שלטנו עבד טבתא ותשובה
ab ea tibi erit
תהוא לך מה

18 Si fieri potest, quod ex
vobis est, cum omnibus ho-
minibus pacem habentes.

19 Non vosmet ipsos defendetis, charissimi, sed date locum ite. scriptum est enim, Mihi vindicta, & ego retribuam, dicit Dominus.

20 Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum : si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbones ignis congeres super caput eius.

21 Noli vinci à malo : sed
vince in bono malum.

CAP. XII.

i. O mnis anima potestatis sublimioribus subditas est. Non est enim potestas nisi à Deo, quæ autem sunt, à Deo ordinata sunt.

2. Itaque cui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt.

3 Nam principes non sunt
timori boni operis, sed mali.
Vis autem non timere potesta-
tem? Bonum fac: & habebis
laudem ex illa.

18 ἐς θεατήν, τὸ δὲ μέσον, μέση πινακίδα σύρπων καὶ σύρπων εἰρηνικῶν ὄντες. 19 μὴ τειχίσκειν καὶ αὐλαῖς, ἀγαπητοῖς, σῆμα δένοντα πάντα τὸ οὐρανόν γέρασθαι τῷ ρόῳ. Εἰσοι δὲ εἰς θεατήν, ἔργον δὲ ταπεινώστα, λέγει καὶ φέρεται· 20 εἰς τοῦ πινακίδος ἐχρήσθη τοι μὲν τὸν ἔξω μέσον, τὸ πάντες αὐτὸν τὸ τέον τῷ πινακίδος πιεσθεῖσας πορφύραν. Κρεμάσσεται δὲ τὸ κεφαλίνιον αὐτοῦ. 21 μὴ τειχίσκειν τὸν πάντας τὸν κακοῦ, σημαῖαν οὐδὲ τὸν σύρπων κακοῦ.

Yy ii

4 Dei enim minister est tibi
in bonum. Si autem malum
ficeris, time. non enim sine
causa gladium portat. Dei e-
nimir minister est: vindicta in
iram ei qui malum agit.

5 Ideoque necessitatibus sub-
diti estote, non solum propter
iram, sed etiam propter con-
scientiam.

6 Ideo enim & tributa pre-
statis, ministri enim Dei sunt,
in hoc ipsum seruientes.

7 Reddite ergo omnibus
debita, cui tributum, tributi:
cui vestigal, vestigal: cui ti-
morem, timorem: cui hono-
rem, honorem.

8 Nemini quicquam debeat-
is. nisi ut inuidem diligatis.
qui enim diligit proximum,
Legem impieuit.

9 Nam, Non adulterabis,
Non occides, Non furaberis,
Non falsum testimonium di-
ces, Non concupisces, & si
quod est aliud mandatum, in
hoc verbo instauratur. Dilige-
tes proximum tuum sicut te-
ipsum.

10 Dilectio proximi, malum
non operatur. Plenitudo et-
go Legis, est dilectio.

11 Et hoc, scientes tempus,
qua hora est iam nos delomno
furgete. Nunc enim propior
est nostra salus, quam cum
credimus.

4 Τιοῦτον δὲ μέρεσθαί τοι ἀγαπάθων. ἐπειδὴ δὲ τὸ κακὸν ποιῶν, θεοῖς δὲ τὸ δόξαντα μάτημα
μέρεσθαί τοι, ἐκδίκος εἶ εἰς ὄργανον τῷ τὸ κακὸν περιεποτίσαι. 5 διὸ αὐτοῖς ταπεινώθειν, καὶ μηδέ τι
γένεσθαι τούτῳ μήπερ τὸν σωτῆραν. 6 μέρετον δέ τοι τὸ τόρον πελεπτικόν περιεργούσθω τὸ δόξαντα μάτημα
πεποιησθαι πρώτων περιστημάτων. 7 ἀπόδειπνον οὖσα πάσι τοῖς ὄφειλας τῷ τὸν φόρον τῷ δόξαντα μάτημα
εἰσειν, τῷ φόρῳ τῷ τὸν θεοὺς, τῷ θεοὺς. 8 μηδεὶς μηδὲν ἔτελεπτι, εἴ μά τοι σαμαρεῖα διδούσα
πῶν πεποιησθαι ποτε πεποιησθαι. 9 τὸ δέ, Οὐ μισχεύσεις, τὸ φοβερόν, τὸ μέλισσαν πεποιησθαι
μέστε, καθὼς εἴ τις ἔπειτα ἀπολέλη, οὐ δύτο τοι λόγος, αἱ ακαραλασματαὶ τοι, Αἱ ακαραλασματαὶ τοι πεποιησθαι
τοι, οὐδὲ οὐδὲ μάταιος εἴ τις ἔπειτα ἀπολέλη, πλήρωμα οὐδὲ τοι μάταιος εἴ τις ἔπειτα ἀπολέλη, οὐδὲ τοι πεποιησθαι.

malum & si ad bonum tibi sed Dei enim est mali
לְבַשְׂתָא הַוְנִיר דָּלָה אֶל לְלַטְבָּתָא וְאַנְ בְּשָׁתָא
gladio accinctus est frustra enim non time in
צְאַת וְחַל לְאֵל הַוְנִיר סְרִיקָתָא אֲסִיר לְסְפָרָד
qui faciat illis ira & vindicta Dei enim illi
לְבַשְׂתָא הַוְנִיר דָּלָה וְדְנַשְׁתָעַבְרָלְאֵל כְּטַלְרָנוֹתָא
argentum etiam hoc propter conscientiam nostram propter etiam sed
לְבַשְׂתָא כְּבָשָׁלְהָרָא אֵלְהָרָא כְּבָשָׁלְהָרָא
qui super huc Dei enim sunt ministri vos latrantes
ei quod debetur pro ut homini omni igitur rependite confiteamini
זְרוּקְמָן? פְּרוּוּחָכְלִיל לְכָלְגָנְשָׁא אֵיךְ רַמְתָּחָבְלִיל
vestigal vestigal & cui capitulum argenteum capitulum argenteum
& homini honorem honorem & cui timorem timorem
כְּתָנְפָרְשָׁא כְּבָשָׁלְהָרָא וְלְמָן דְּמַכְסָא מְכָסָא
בְּשָׁתָא חַוְמָן אַלְלָה דָּלָה אַיְקָרָא אַיְקָרָא
occidet non quod dixit enim illud etiam impluit leges faciles
תְּהַנְּמָנָא מְלָיוֹן אָפָה נִיר דָּאַמְרָה לְאֵל תְּקַטְּלָה
præceptum est & si cōcupisces neque futaberis neque macerabis
אַתְּה וְאַתְּנָבָךְ וְלְאֵל הַרְנָא אַתְּ יְוָהָרָא
sic ut proximum tuum ut diligas continetur sermone in hac
וְאַתְּ בְּהָרָא כְּלָהָא מְשָׁתְּלָם דְּתָרְחָמָן לְקִרְבָּךְ אֵיךְ
quoniam operatur non malum erga proximum dilectio
לְחַוְמָא לְקִרְבָּהָי בְּשָׁתָא לְאֵל כָּעַר בְּנָלָה
legis est adiungit. וְאַתְּ מְלָיוֹן הַרְנוּמָסָא:
דְּפָרָא וְחַדְרָבָשָׁבָא דְּמַעְלִיְומָנָא
icisij introitus in sabbatho vniuersitate
vt excitemur deinceps est & hora est quia tempus sciorto hoc est
אַהֲרֹעַ וְזָבָחָה וְשָׁעַתָּה הַיְמִינָה דְּנַתְּתִיר
credidim? cum quam magis vite nostrae nobis appetimus enim nesciimus
שְׁמַנְהָא הַוְנִיר אַתְּקָרְבָּוֹן חַיְינָן יְתִירְבָּן דְּכָרְבָּן:

opera à nobis ergo pellamus ap̄ propinquauit & dies p̄erierit deinceps nox
לְלִיא מְכַל עֲבָרָו אִמְתָּא קָרְבָּנוֹי הַכִּיל מִן עַכְדָּא
 in die & tanquam lucis arma & induamus tenebrae.
רְחֻשָׁכָא גְּלַבְשׁ זִוָּה דְּנוֹהָרָא: ¹³ ואיך דבריאם
 בְּאֶכְמָטָא נְהַלְךָ לֹא בְּטוֹרָא וְלֹא בְּרוּוֹתָא וְלֹא
 בְּמַרְמָטָא טְנָא וְלֹא בְּחַסְטָא וְבְּרוּגָנָא: ¹⁴ אל
 לְבוּשָׂהוּ לְמִן יְשֻׁעָה מִשְׁחָה וְלֹא תְּעַפֵּן דְּבָרְכָנוּ
 14 caput ad concepisse etias

קְפָלָאוּ יְדָרְנִינָתָא:

suis nec manum ei date in fide qui infirmus verd ei
לְאַינְגָּדְרִין דְּכִירָה בְּהִימָּנוֹתָא הַכּוֹלָה אִידָּא וְלֹא תְּחוֹזָה
 re ut ex omni qui credit enim est in cogitationibus vestris diffidet
מְתַפְּלָנִין בְּמַחְשְׁבָתָכוּן: ² אית נִיר דְּמָחִימָן דְּכָל טְמָם
 cum qui comedit autem is comedit ipse olaus & qui infirmus comedam
נְאַכְלָוּ וְכִירָה יִדְקָא הוֹאָכָל: ³ דְּרוּיָן רָאֵל לוֹחָט
 qui comedit cum comedit qui non & despiciat ne comedit qui non
 לְאַאֲכָל לֹא נְשֻׁוֹתָן וְזֹוּן דְּלָא אֲכָל לְהֻמָּן דְּכָל
 es qui iudicant et quis tu cum assumptis enim Deus iudiceat ne
לְאַנְדוֹן אַלְהָא נִיר קְרָבָה: ⁴ אַנְתָּה מִן אַנְתָּה דְּרוּיָן
 esdit & si stat domino suo stat quod si tuus qui non seruum
לְעַבְרָא דְּלָאָז דִּילָרָז אַקָּם לְמִרְחָא וְאַנְפָל
 dominii sui in manus enim pp̄e adest stat verd ipse standi cadi domino suo
לְמִרְחָה נְפָל מְקָם חָרוּן קָסָם כְּטָא נִיר בְּאִידִי מְרוֹה
 omnes qui iudicant & et die pra diem qui iudicat est ut statuat eum
רְנִיקְמִוְהָיָה: ⁵ אַיְתָרָא יְוָמָן יְוָמָא וְאַיְתָרָא יְוָמָן
 qui cogitat is confirmetur anima sua in scientia verd homo omnis dies
יְוָתָא בְּלָנֶשׁ דְּיוּן בְּמַרְעָא דְּנַפְשָׁה נְשָׁתָרָה: ⁶ מְנַדְּתָרָעָא
 domino suo dici cogitat qui non & omnis cogitat domino suo dici
דִּימָא לְמִרְחָה מְתַרְעָא וְכָל דְּלָא מְתַרְעָא רְיוָמָא לְמִרְחָה
 & qui non gratias agit & Deo comedit domino suo & qui comedit cogitat non
לְאַמְתָּרָעָא וְרָאָכָל לְמִרְחָה וְלֹא לְהָרָא מְרוֹדָא וְלֹא
 Deo & gratias agit comedit non domino suo comedit

אֲכָל לְמִרְחָה לֹא אֲכָל וְמְרוֹדָא לְאַלְהָא:

12. **אֲכָל לְמִרְחָה וְלֹא אֲכָל וְמְרוֹדָא לְאַלְהָא.** **אֲכָל לְמִרְחָה וְלֹא אֲכָל וְמְרוֹדָא לְאַלְהָא.** **אֲכָל לְמִרְחָה וְלֹא אֲכָל וְמְרוֹדָא לְאַלְהָא.**
 13. **אֲכָל לְמִרְחָה וְלֹא אֲכָל וְמְרוֹדָא לְאַלְהָא.** **אֲכָל לְמִרְחָה וְלֹא אֲכָל וְמְרוֹדָא לְאַלְהָא.** **אֲכָל לְמִרְחָה וְלֹא אֲכָל וְמְרוֹדָא לְאַלְהָא.**
 14. **אֲכָל לְמִרְחָה וְלֹא אֲכָל וְמְרוֹדָא לְאַלְהָא.** **אֲכָל לְמִרְחָה וְלֹא אֲכָל וְמְרוֹדָא לְאַלְהָא.**

Kap. 10.

1. Τοι δε μεταπέμψατε τη σάρκα, φευγόλαμβας είναι, μήτε είτε σφραγίδες πάνω λεπτούσια. 2. οὐδὲ μόρια πτερύγια φαγεῖτε πάντα δε από την κάρκασσα είδη. 3. οὐδὲ μίσχον, πάντα εἰδώλια πάντα καὶ δε μαύρα θύματα, εἰδότα μηδεπέποντα διότις πάρα πολλά απότολατα. 4. οὐδὲ εἴδη κρίνων διάφορον οὐείδιον; τοῦτο μέντοι καρέσιον τούτου δε μεταπέμψατε τη σάρκα από τη σάρκα είναι από τη σάρκα. 5. οὐδὲ μόνη πτερύγες πάντα μηδέπερτας εἴσαι τη μέσην τούτων πτερύγων, οὐδὲ μόνη πτερύγες πάντα μηδέπερτας εἴσαι τη μέσην τούτων πτερύγων. 6. οὐδὲ φροτάν την μέσην πτερύγων, κατειωθείση τη σάρκα είσαι τη μέσην πτερύγων. κατειωθείση τη μέσην πτερύγων τη σάρκα είσαι τη μέσην πτερύγων.

Yy iii

12 Nox p̄cessit, dies autē appropinquauit. Abijciamus ergo opera tenebratum, & induamur arma lucis.

13 Sicut in die, honeste ambulemus: non in comeditionibus & ebrietatis, non in cubilibus & impudicitijs, non in contentione & emulacione;

14 Sed induamini Domini Iesum Christum, & carnis curā ne feceritis in desiderijs.

C A P . X I V .

1 INFIRMVM autem in fide assumente: nō in disceptationibus cogitationum.

2 Alius enim credit se manducare omnia: qui autem infirmus est, olaus manducet.

3 Is qui manducat, non manducantem non spernat: & qui non manducat, manducantem non iudicet. Deus enim illum assumpsit.

4 Tu quis es, qui iudicas alienū seruum? Domino suo stat aut cadit. stabit autem: potens est enim Deus statuere illum.

5 Nam aliis iudicat diem inter diem: aliis autem iudicat omnem diem. Vnusquisque in suo seruus abundet.

6 Qui sapit diem, Domino sapit. Et qui manducat, Dominu manducat: gratias enim agit Deo. Et qui non manducat, Domino non manducat, & gratias agit Deo.

7 Nemo enim nostrum sibi
vivit, & nemo sibi moritur.
8 Siue enim viuimus, Do-
mino viuimus: siue mori-
runtur, Domino morimur.
Siue ergo viuimus, siue mori-
runtur, Domini sumus.

9 In hoc enim Christus
mortuus est, & resurrexit: ut
& viuorum & mortuorum
domineret.

10 Tu autem quid iudicas
fratrem tuum? aut tu, quare
spemis fratrem tuum? Omnes
enim stabimus ante tribunal
Cht.sti.

11 Scriptum est enim, Viuo
ego, dicit Dominus, quoniam
mihi alectetur omne genu: &
omnis lingua confitebitur
Deo.

12 Itaque vnuquisque no-
strum pro se rationem reddet
Deo.

13 Non ergo amplius iniuste
iudicemus, sed hoc iudicate
magis, ne ponatis offendicu-
lum fratri vel scandalum.

14 Scio, & confido in Do-
mino Iesu quia nihil cōmu-
ne per ipsum, nisi ei qui ex-
stimat quid commune esse,
illi commune est.

15 Si enim propter cibum
frater tuus contristatur, iam
non secundum charitatem am-
bulas. Noli cibo tuo illum
perdere, pro quo Christus
mortuus est.

16 Non ergo blasphemetur
bonum vestrum.

17 Non est enim regnum Dei
esca & potus: sed iustitia, &
pax, & gaudium in Spiritu
sancto.

qui sibi ipsi homo & non est viuat qui sibi ipsi ex no: is homo tunc

לה נז אוש בנן דלנפשה חי ולית אונש רלנפשה
morimur siue viuimus ipsi Domino nostro viuimus siue quotian
הו: טכל ראן ראן למן הוראנן ואן כייתין
sumus Domini nostri moriamur siue igitur viuamus siue moriamur ipso
צ'ו מיתין ואן חין היכיל ואן כייתין דרכן חנן:

sic ut ipse resurrexit & revixit morruis est Cthilius etiam hoc puer
fratre tuum es iudicans cur verd tu & viuientius mores Domini

אלופת ולחין: 10 אנת דרי בנה אנת לאחיך
faturi sumus enim oes nos fratre tuu es despiciens quare tu es

את למא שט אנת לאחיך כל ניר עתידין
ego quia viuo scriptu est sicut Chilii tribunal ante viuimus

אמס קומנום רמשיחא: 11 ארך רבתכ רוח אנא
lingua omnis confitebitur & omni gena omne incurvantur ga mili Domini

שניאר דיל הוכב כל ברוך ולו נודה כל לשון:
Deo reddet anima sua pro rationem ex nobis homo omnis

דנבר גאש מן פתגנא חילפ נפשה הוב לאלאדו:
potius iudicemus sed vnum vnuis iudicemus desipue

אכבל נזון חר לחך אלא הרא דונו יתיר לאלאדו
& persuasus enim ego noui ponas non fratri tuo et officiale

קווול לאחור לאחס: 14 ירע אנא ניר ומפס
sed noui et scipio ex prophaniū quod quicquā Iesum per Domini

שנורא ישוע דמדוס ומסיב מן לותה ליה לאלא
impurum est tantummodo ipsi ei quod impurū sit aliquo de qui cogit
אותא על מדסוטמא להו הובלחו טכנא:

es non fratre tuum es contristans cibum propter sed i
אור נעל מאכולחה מעיק אנת לאחיך לארא
propter quem cum cibo tuo perdas ne es ambulans in

צאנמלהק אנת לא תובר בטאכולך להו מטלחה
enim Regnum bonū nostrū blasphemetur & ne Chilii null

המשח: 16 מלכorth ניר: 17 מלכorth ניר
& pax iustitia sed & potus cibus et non
עלאלאה מabalא ומשתיא אלא באנותא ושלכנא

Sanctitas per Spiritum & im-

ודאנווחא רקוושא:

7 אָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן אֶת־עֲמָלָךְ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן.
שְׁנָתָנוּ כָּל־מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן. 8 וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן.
שְׁנָתָנוּ כָּל־מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן. 9 וְלֹא־
יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן. 10 וְלֹא־יָמַלְךָ
רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן. 11 וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה
רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן. 12 וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן.
וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן. 13 וְלֹא־
יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן. 14 וְלֹא־
יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן. 15 וְלֹא־
יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן. 16 וְלֹא־
יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן. 17 וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה
רֹבֵּה מִלְּאָמֵן, וְלֹא־יָמַלְךָ רֹבֵּה מִלְּאָמֵן.

& coram Deo placet Christo ministrat enim qui per hoc is
בְּנֵי נְשָׂאכָה^א: ¹⁹ הַשְּׁאַבָּתָר שְׁלָמָא נְרָחָת וּבָתָר בְּנִינָה^א
& dificatione & post eum pacem post nunc prolatatur hominis filii
Dei opera destruamus cibum propter neque viuis viuis

רֹהֶד רֹהֶד²⁰: ²⁰ וְלֹא פְּטַל מְאֻכְּלָתָה נְשָׂרָה עֲכֹרָא רָאָלָה
qui cum offendiculo hominis filio est malum sed mundu enim aliquid omne
כל מְרָסָנוּ רְדָא חֹו אַלְאַבְּיַשׁ הַוְּלָרְנָשָׂא רְכָתְּקָוְלָה^א
vinum bibamus neque carnem comedamus ut non est bonum comedit
אָכְלָן²¹: ²¹ שְׁפִיר הַוְּרָלָא נְאַכְּלָל בְּכָרָא לְאַנְשָׁהָא חַמָּא
in quo est tu frater noster in quo offendatur quicquam neque

וְלֹא טְרַם דְּמַתְּקָל בְּהַאֲחֹו²²: ²² אַנְתָּא דָּתָתְךָ
is beatus est Deo coram eam retine apud temetipsum fides
הַיְמָנוֹתָא בְּנֶפֶשׁ אַחֲרוֹתָה קְרָם אֱלֹהָא טְבוּוּי לְמַן
qui dubitat enim is quod discernit in eo seipsum cōdemnat qui nō
דְּלַיְזָן דְּנֶפֶשׁ בְּמְרָסָדְךָ²³: ²³ אַיְזָן גּוֹרְדָּתְפָלָן
eum aliquid omne in fide quod non ppter te cōdemnat & comedit
וְאַכְלָל אַתְּחִיבָה לְהַמְּטָל וְלֹא כְּהִמְנוֹתָא כָּל מְרָסָנוּ
est peccatum fide ex est quod non
דְּלַיְזָן הַאֲטָן הַמְּנוֹתָא חַתְּתָהָא הוּא^ו

15 caput

קְפָלָא יְהָ

iconium precedens hebdomadis tertiz diei
דַּיְמָתְלָה אַזְרָשְׁבָתָא קְרָמָתָא דְּצַמָּא
seramus imbecillum ut infirmitatem fortes nos ergo debemus
רַיְבָנָן הַכְּלָל חַנְחַלְתָּה וְכָרְחָנָן דְּמַחְלוֹלָא נְשָׂקָלָן
placets proximo suo ex nobis homo sed placemus nobis metipis neque
ולֹא לְנֶפֶשׁ נְשָׂרָן²: ² אַלְאַנְשָׁן מִן לְקָרְבָּן נְשָׂרָן
fuit non Christus etiam quoniam ad adificationem tanquam in bonū
בְּתַבְּחָא אַךְ לְבָנִינָה³: ³ מְטָל דְּאַךְ מְשִׁיחָא לְאַרְאָה
exprobatum tibi opprobrium scriptum est sicut sed placens sibi ipsi
לְנֶפֶשׁ שָׂרָן אַלְאַא אַיךְ דְּכַתְּבָה דְּחַסְדָּא וּמְחַסְדָּן
super me cecidit
נְפָלָעַלְיָה

18. ἐπειδὴ τὸ περὶ δευτέρων τῷ Χειρῶν μὲν αἴρεσθαι τῷ θεῷ καὶ σύνεισθαι τῷ θεῷ προσώπῳ,
εἰποντες διεκομένη τὰ τοὺς εἰς ἀληθότες.¹ 20. μὴ ἔτενετ βράγοντες κατέπλουε τὸ Νέαρν τὸ Σιον.
παπορφύρας κατέπλουε, διηρέει τῷ αἰθρίῳ τῷ θεῷ προσεύμενος ἐπινοιστ.² 21. κατέλοι τὸ μῆνας αγανάκτεια,
μαντεῖον οὐτε, μανδέον φόροις οὐτε θεοῖς οὐτε θεοῖς οὐτε θεοῖς οὐτε θεοῖς οὐτε θεοῖς οὐτε θεοῖς.³
παντού ἐγένετο τὸ θεόν, παντάς οὐ μὴ πρίντιπας εἰσπνεύει φόροις οὐτε θεοῖς.⁴ 22. σὺ ποιει ἐργάτης Κατά⁵
κατακριτα, σὺ εἰς τὸν πίστας τὸν δὲ εἰς τὸν πίστας, αἰδοφάνα θέσιν.
Κατ. 16.

1. Οὐείλημι μὲν ἡμεῖς δι μωανι, Τὸν διειρήματα τῷ πόλισματον βασάνι, οὐδὲ μὴ εἰσποιει φρίσκειν.

2. ἔργας οὐδὲν τῷ πολιτον ἀριστέατο εἰς τὸν αἰγαλόν τοῦτος τοιενδημενος 3. καὶ τὸ ὄ Χειρῶν τὸν εἰσαγεῖται
τρίπον, οὐδὲν, οὐδὲν τοιενδημενος, Οἰ διειρήματα τῷ πόλισματον σὲ, κατέπλουε τὸ θεόν.

וְלֹא תִּרְאֶה כָּבֵד נַפְשָׁךְ וְלֹא תִּמְלֹא כָּבֵד נַפְשָׁךְ
לְכַלְלָה וְלֹא תִּמְלֹא כָּבֵד נַפְשָׁךְ
וְלֹא תִּרְאֶה כָּבֵד נַפְשָׁךְ וְלֹא תִּמְלֹא כָּבֵד נַפְשָׁךְ

5 Deus autem patientie & solatij, det vobis id ipsum sapere in alterutrum secundum Iesum Christum:

6 Ut vnanimes, vno ore ho-
norificetis Deum & Patrem
Domini nostri Iesu Chrtisti.

7 Propter quod suscipe
inuicem , sicut & Christus
suscipit vos in honorē Dei.

8 Dico enim Christum Iesum ministrum fuisse circuncisionis propter veritatem Dei, ad confirmandas promissiones Patrium.

9 Gentes autem super mi-
fricandis locis. Divers

Iericordia honorare Deum,
sicut scriptum est, Propterea
confitebor tibi in Gentibus,
Domine. & nomini tuo can-

10 Et iterum dicit, Letami-
ni Gentes cum plebe eius.

11 Et iterum, Laudate omnes Gentes Dominum, & magnificate cum omnes Po-

12 Etrurus Isaias ait, Etit
radix Iesse: & qui exurget
regere Gentes, in eum Gen-

13 Deus autem spei repletat
vos omni gudio & pace in
credendo : vt abundetis in
spe & virtute Spiritus sancti

4 οὐταὶ ποὺς ἀπεργάφιν, εἰς τὸν ὑμετέραν διδικούσιν παρεγάφιν, Γαῖα δῆλη τοῖς ἡπατίαις, τοῖς μὲν
κλίνοντας τῷρες ἀραφωταὶ τοῖς γῆπέδαις ἐχαρίζουσι. 5 ὁ δὲ θεός τοῖς ἡπατίαις τοῖς τοῦ οὐρανού καὶ τοῖς
φροντὶς σημαντοῖς, καὶ Χειρῶν Ιανοῖς· 6 παῖς ὁ μενταράδης οὐ εἴναι τούτοις πολλή, εἰ τοις τοῖς
εἰς ἡμέραν Ιανοῖς Χειρῶν. 7 πιὸς παρεργάφινες τοῖς οὐρανοῖς, καὶ θεῖς καὶ θεοτόκοις πολλὰ
θεοῖς. 8 λέγω δὲ Ιανοῖς Χειρῶν δέκανον μεγάλην αὐτῷ περιτελεῖς τῷρες ἀγριώτατοι Σεπτ., τοῖς μὲν
ἐπαγγελίαις οὐδὲ πατέρων. 9 Ταῦτα δὲ οὖν τῷρες μετέξαστο τῷρες, καὶ θεῖς γέραστις, Διά ποιοῦσι
συμμαχίαν τῷρες, τοῖς ποὺς οὐδὲν ποτε ζυγανθεῖσι. 10 καὶ πάλιν οὐδὲν, Εὔφραγμοι τοῖς μὲν
τοῖς πατέραις, Αἰτοῖς τοῖς κέρεσι ποτε τοῖς ἀπτοῖς, καὶ τοῖς πατέροις τοῖς πατέραις εἰς λαοῖς. 11 Οὐ ποτέ
λέγει, Εσται ωρία τοῦ Λαούτου, καὶ τοῦ οὐρανού τοῦρες οὐδὲν ποτε τοῖς πατέροις τοῖς πατέραις εἰς λαοῖς.
12 Οὐ ποτέ ποτε τοῖς πατέροις τοῖς πατέραις εἰς λαοῖς, καὶ τοῖς πατέροις τοῖς πατέραις εἰς λαοῖς.
13 οὐ διὰ τοῦ πατέροις τοῖς πατέραις εἰς λαοῖς, οὐδὲν ποτε τοῖς πατέροις τοῖς πατέραις εἰς λαοῖς.

pleni vos quod etiā fratres mei de vobis ego etiā verē sum persuasus
כִּסְפָּמָן אֱנֹא דָן אַפְּ אֲנֹא עַלְבָּוֹן אֶחָדָא אֶחָדָא אֶתְהָנָה מִלְיָן
& potentes scientia omni & impleti eius bonitate ipsa eius
audacius verē paulum erudire alios etiam eius
אֶתְהָנָה דָו טְבָתָא וּמְשְׁמַלְתָּוּן בְּכָלָה יְדֻעָתָא וּמְשְׁבָרָתָא
בְּתַחַת לְבָבוֹן אֶחָדָא יְכָנָה דָא הָדָכוֹן בְּטִיבָתָא דָא תִּחְבְּבָתָה
Christi Iesu minister ut sim Deo à mihi
לֵיל דָי טְרוֹחָתָא : **דָא הָהָא מְשְׁמַנָּא לְיְשֻׁוֹן מִשְׁיחָה**
oblatio ut fiat Dei Euāngelio & inseruam inter Gentes
בְּעַמְמָא וּפְלוּחָה לְאוֹנוֹגְלִין דָא לְהָדָה קְוּרְבָּנָה
michi est Sanctitatis per Spiritum & sanctificata accepta Gentium
דָעַמְמָא בְּקַבְּרָה וּמְקַרְשָׁה בְּרוֹחָזָה דְקוּרְשָׁא : **אַתָּה לְ**
enim non Deum apud Christo in Iesu gloria igitur
הַכְּלִיל שּׁוּבְּהָרָא בְּשֹׁועַ מִשְׁיחָה לֹהֵת אֶלְהָהָא : **לְאַנְּלָהָה**
Christus per manus meas fecerit quod non aliiquid ut dicam ego ausim
מִבְּרָתָה אָנָא דָא כָּרְטָרָם דָלָא סִירָה בְּאוֹרָה אַיְמָנָה
per virtutem & in operibus in sermone Gentium ad obedientiam
& adimpleciam ad Illyricum vique peragauerim Ierusalem ab
רְמִון אַוְרִישָׁלָם אַתְּכָךְ עַדְמָא לְאַלְוִיקָוּן וְאַמְלָא
דָא תְּקָרֵרְיָה שְׁמָה וּמִשְׁיחָה דָלָא אַבְנָה עַל שְׂתָאַתָּה
dilectorum fuitur quibus non quod iij scriptum est sicut sed alienum
וּבְרִיתָה אַיְמָנָה : **כְּדָרְתָּה פְּתָחָת אָנָא רָאָסָכְרָא לְאַכְרָבָן**
fundamenta super edificarem ne Christi nomen invocatum est
דָא תְּקָרֵרְיָה שְׁמָה וּמִשְׁיחָה דָלָא אַבְנָה עַל שְׂתָאַתָּה
vbi non ut euāngelizārē ego sollicitè curarē cūm Christi Euāngelium
וּבְרִיתָה אַיְמָנָה : **אַלְאָ אַיְמָנָה דְכִתְבָּה דָא לְיָהָן דָלָא אַתְּכָרְבָּן**
acuiscent audierant qui non & illi ipsum vidabant de eo eis
לְהַזְּנָה עַלְוָה נְהֻזָּה וְאַלְיָן דָלָא שְׁמָעוּ נְהֻטָּפָן :
ad vos ut venirem multis temporibus impeditus hoc propter
בְּטַל הָנָה אַתְּחַבְּקָתָ זְבָנִין סְנִיאָן דָא תָּאָתָא לְתוֹבָן : **22**

14 Certus sum autem, fra-
tres mei, & ego ipse de vobis,
quoniam & ipsi pleni eius di-
lectione, repleti omni scientia,
ita ut possitis alterutrum
monere.

15 Audaciūs autem scripsi
vobis, fratres, ex parte, tan-
quam in memoriam vos re-
ducens: propter gratiam que
data est mihi a Deo.

16 Ut sim minister Christi
Iesu in Gentibus, sanctificas
Euāngelū Dei, ut fiat obla-
tio Gentium accepta, & san-
tificata in Spīritu sancto.

17 Habeo igitur gloriam in
Christo Iesu ad Deum.

18 Non enim audeo aliquid
loqui eorum, quod per me non
efficit Christus in obedientia
Gentium, verbo & factis.

19 In virtute signorum &
prodigiorum, in virtute Spi-
ritus sancti: ita ut ab Ierusa-
lem per circuitum vique ad
Illyricum repleuerim Euān-
gelium Christi.

20 Sic autem prædicauī Euāngelium hoc, non vbi no-
minatus est Christus, ne su-
per alieum fundamentum
edificarem.

21 Sed, sicut scriptum est,
Quoniam quibus non est an-
nuntiarum de eo, videbunt:
& qui non audierunt de eo,
intelligent.

22 Propter quod & impe-
diebar plutimum venite ad
vos: & prohibitus sum vi-
que adhuc.

14 πάπιγκαι δέ, αἱδελφοί μου, καὶ εἰπώμενόν ἐστιν ἀρχὴ των τεσσάρων, τηλετροφύλακος
τὰς τοις γένοις, διωδέλμοις οὐδὲ σῆμασι τελετηνοῖς. 15 Τελετρόπροσος ἐξασκεῖται ἄδειλος, οὐδὲ μέρεις, οὐδὲ
πιπεριώνιος τοις γένοις, οὐδὲ τινὸς τοις μετατοινοῖς οὐδὲ τοις θεοῖς. 16 εἰς τὸ έπαύλιον τηλετροφύλακος Ιησοῦ
Χριστοῦ εἴτε τὸ θυμῷ βροτοῦ πατέλαιστον τὸ θεοῦ, οὐδὲ γένουται οὐδὲ τροφή τοῦ θεοῦ οὐδὲ τηλετροφύλακος, οὐδὲ τηλετροφύ-
λακος οὐδὲ τηλετροφύλακος. 17 ὁ γάρ εἷς καύκαστος Χριστοῦ Ιησοῦ τοῦ θεοῦ είσται. 18 οὐ τοῦ θεοῦ μόνον λαττεῖται
οὐδὲ τηλετροφύλακος Χριστοῦ δι' εἰσαγόμενον εἰσόντων οὐδὲν τοῦ θεοῦ. 19 οὐ διωδέλμοις τηλετηνοῖς περι-
τελλεται, οὐ διωδέλμοις πολύμετρος θεοῦ, οὐτε μετατοινοῖς καὶ τηλετροφύλακος μέροις τοῦ Ιησοῦ χριστοῦ πηληπρωτεύονται τὸ θεό-
γέλιον τοῦ Χριστοῦ. 20 οὐτοὶ δέ φιλοπατέρεροι δι' αγγελίας θεοῦ, οὐδὲ τουτού πατέλαιστον Χριστοῦ, οὐτανταν εἰπεῖν οὐδὲ τηλετροφύλακος. 21 οὐδὲ τηλετροφύλακος οὐδὲ τηλετηνοῖς οὐδὲ τηλετροφύλακος. 22 οὐδὲ τηλετροφύλακος τηλετροφύλακος οὐδὲ τηλετηνοῖς οὐδὲ τηλετροφύλακος.

23. Nunc vero ulterius locū non habēs in his regiōibus, cupidatatem autem habens veniēdi ad vos ex multis iam precedentibus annis:
24. Cūm in Hispaniam profisi cōspero, spero quod p̄teriens vides vos, & à vobis deducat illuc, si vobis primū ex parte fr̄uitus fuero.
25. Nūcigitur proficisciār in Ierusalem ministrare Sanctis.
26. Probauerunt enim Macedonia & Achaia collationem aliquam facere iu pauperes Sanctorum qui suūt in Ierusalem.
27. Placuit enim eis: & debitores sunt corum. Nam si spiritualium corum participes facti sunt Gentiles, debent & in carnalibus ministrare eis.
28. Hoc igitur cūm consummavero, & assignauero eis fr̄ustum hunc, per vos proficisciār in Hispaniam.
29. Scio autem quoniam veniens ad vos, in abundantia benedictionis Christi veniā.
30. Obscro ergo vos fratres per Dominum nostrum Iesum Christum, & per charitatem sancti Spiritus, ut adiūctis me in orationib⁹ vestris pro me ad Deum.
31. Ut liberer ab infidelibus qui sunt in Iudea, & obsequij mei oblatio accepta fiat in Ierusalem Sanctis.
32. Ut veniam ad vos in gaudio per voluntatem Dei, ut refrigeretur vobis.

23. מִן־נַּיְמָנָה־תְּוֵרֶת־עֲלֵיכֶם־בְּתִירְבָּשָׁא־דְּבָרָי־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 24. וְכֵן־אֶת־פְּרִילְעָמָה־אֶת־לְאַמְּרָא, אֶת־סְמָךְ־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: אֶל־פְּרִילְעָמָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 25. וְכֵן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: אֶל־פְּרִילְעָמָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 26. וְכֵן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: אֶל־פְּרִילְעָמָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 27. וְכֵן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: אֶל־פְּרִילְעָמָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 28. וְכֵן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: אֶל־פְּרִילְעָמָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 29. וְכֵן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: אֶל־פְּרִילְעָמָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 30. וְכֵן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: אֶל־פְּרִילְעָמָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 31. וְכֵן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: אֶל־פְּרִילְעָמָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
 32. וְכֵן־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל: אֶל־פְּרִילְעָמָה־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

amen vobis omnib⁹ cum sit pacis Deus
אל הר אַדְשָׁלְמָא נָהָוָעַם כִּלְבּוֹן אֲמֵן;

landarum mulierum caput

53 Deus autem pacis sit cum
omnibus vobis Amen.

C A P. xvi.

קָפְלָאוֹן יְהֹ דְּנַשְׂא קְדִשָּׂתָא
ministra que est soror nostra Phoebe autem vobis sum commendans
מְנַעַל אָנָה לְכֻן דִּין לְפָבוֹא חַתָּן רַדְתָּה מִשְׁפְּטָנוֹתָא
justum est sicut in Dño nrō ut eam excipiat quis Cenchrus Ecclesie
דָּרְדָּתָא דָקְנְבָּרוֹאָס: וְתִקְבְּלוֹנָה בְּמַרְאָן אַיִלְדוֹךְ
quia ei afflatis a vobis quam postulet voluntate & in pmi Sanctis
לְקִידְשָׁא וּבְכָל אָבוֹ דְּבָשָׁא מַנְכּוֹן תְּקוּמוֹן לְהַמְּטָל
pro pace postulate mihi etiam multis suis afflitis ipsa etiam
דָּאָפְחִי קִוּמָתָא הָוָתָה לְסֹנְיא אָפְלִי: שָׁאַלְוּ בְּשְׁלָמָא
Christo in Iesu qui mecum operantur & Aquilę Priscille
דְּפִירְסָקְלָא וּרְאָקוֹלָס פְּחַחַת דָּעַי בְּשִׁיעָו מִשְׁיחָא:
ego & non dederunt ceteros suas aia mea pro ipso qui illi
4 דָּרְגָּנוֹן הַלִּין חַרְף נַפְשִׁי זְוִיהָנוֹן וְהַבּוֹלָא הַוְאָנָה
Ecclesie omnes etiam sed illis sum gratias agens solus
גַּלְחוֹר מָרוֹא אָנָה לְהַזָּן אָפְלִי כִּבְלַחַן עַרְבָּנוֹתָא
petite quia domo eorum Ecclesie pacem & date Gentium
דָּעַמְּבָא: וְהַבּוֹ שְׁלָמָא לְעַדְתָּא כְּבִיבְתָּהָן שָׁאַלְוּ
Achiae primis qui sunt illi dilecti mei Epzneti pro pace
בְּשַׁלְמָא דָאָפְנָטוֹס חֲבִיכָא אַינְאַדְתָּו יְרִישָׁתָא דָאָכָאָיָא
laboravit quia multum eius Marie pro pace petite in Christo
בְּמִשְׁיחָא: 6 שָׁאַלְוּ בְּשְׁלָמָא אַרְדְּמָרָא לְאַיָּתָא
cognatorū meorū & Iuniz Andronicī pro pace postulate pro vobis
בְּכָבוֹן: 7 שָׁאַלְוּ בְּשְׁלָמָא דָאָרְנוֹנִיקָס וּדְיוֹנִינָס אַחֲנָי
ante me & in Christo inter Apostolos sunt & ecclēses meū captiui qui fuerū
דָּהָו שְׁבָא עַמִּי וְדִוָּעָן אָנוֹן בְּשְׁלָמְחָזָן כְּבִשָּׁהָא קְרָמָי
in Dño nrō dilecti mei Ampliz pro pace postulate fuerū
הַוו: 8 שָׁאַלְוּ בְּשְׁלָמָא אַמְּפָלָאָס חֲבִיכָי כְּבָמְרוֹן:
9 שָׁאַלְוּ בְּשְׁלָמָא דָאָרְבָּנוֹס פְּלָחָא דעתן בְּנִשְׁיחָא
dilecti mei & Shachys
וּרְאָסְטְּבָּכוֹס חֲבִיכָי:

33 Ημέρας της εργάσιμης μήνη πολλων σύμβολων. αριθμός.

XII. 47.

- 1 Σωτίευμα δὲ ὑπὸν Φοῖβου πιὸν ἀδελφὸν πέμψει, καὶ σὺν μῆτρον τῆς οὐκαιμοτάς τῆς ἐν Κείλουσσί.² 2 ἡ αὐτῶν φύσις εἰδέχεται καὶ εἰσιαὶ τὴν ἀγένειαν, καὶ τοῦτο τὸ αὐτῆς ἀδελφοῦ μάρτυρας καὶ γέροντος τοποθετεῖται ἐν πάντῃ τοιαύτῃ, καὶ αὐτὸν εἴμαστος. 3 αὐτούσιας Πελοπίδης καὶ Ακύλας τούς σωμάτωντες ἐν τῷ Χελσί Ιστεῖ. 4 πάπερι, τελεῖ τὰς φύσιτας μετὰ τοῖς αὐτοῖς τοῖς στρατιώταις βίσκει ἐγώ μοιος θλυρραῖσι, δημητρίῳ καὶ τάρσῳ αἱ ἐκκλησίαι τῆς Ερέτρας. 5 καὶ τῶν κατὰ οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίας, αἱ αὐτούσια Επαύλειαν τὸν αὐτοπτόν μαν, ὃς ἐν Διαρχῇ τῆς Αχαΐας εἰς Χελσί. 6 αὐτούσιας Μαρείου, ἢ οὐ πολλαὶ εἰκόνες εἰς οὐρανόν. 7 αὐτούσιας Αιθέρνους καὶ Ιστεῖ τούς συγχεινέτες μαν, καὶ σωματικαὶ λόγων μαν, ὃς ποτὲ εἶπε τὸν οὐρανόν, οὐ καὶ ταῦτα εἴμαστος τὸν Αιθέρνον τὸν Χελσί. 8 αὐτούσιας Λητούλας τὸν αὐτοπτόν μαν εἰς κατέστη.
- 9 αὐτούσιας Ουρσαίος τὸν σωμάτιον ἔκτισεν ὁ Χελσί, καὶ Στάζων τὸν αὐτοπτόν μαν.

Zz ij

AD ROME. XVI.

pro pace postulate in Dnō nrō electi Apellis pro pace public
אָלוֹ בְּשַׁלְמָא דְּאָפָלָא נְבִיאָ בְּמִן שָׁלוֹ בְּשַׁלְמָא
Herodionis pro pace postulate Aristobuli datus filium
שְׁבַתָּה זָאֲרָסְטוּכּוֹלָס¹⁰ שָׁלוֹ בְּשַׁלְמָא רְהַרוּדֵין
corum Narcissi domus filiorum pro pace postulate copias
שָׁלוֹ כְּשַׁלְמָא רְבִנֵּי בֵּיתָה דְּרָנְקִיסּוֹם אַילְעִין
& Tryphosz Tryphex pro pace postulate in Domino nrō quidam
חַחְמָה בְּמִרְן: ¹¹ שָׁלוֹ בְּשַׁלְמָא דְּטְרָפָנוֹ וְטְרָפָסָא
eius dilectez mez Persida pro pace postulate in Dnō nrō quidam
אָלֶךְ בְּנֵן שָׁלוֹ בְּשַׁלְמָא דְּפְרָכֵס חַכְבִּתִּי אִירָא
electi Rabi pro pace postulate in Dnō nrō laborante quidam
לְאָשָׁר נְמָרָן: ¹² שָׁלוֹ בְּשַׁלְמָא דְּרוֹפָס נְבִיא
pro pace postulate & mez eius & manu in Dnō
שְׁנִים וְאַחֲרֵי רִילָה וּרְיִילָה: ¹³ שָׁלוֹ בְּשַׁלְמָא
& Hermetis & patroba & Hermz & Phlegontis Afrazi
שְׁקָנְתָוָס וְפְלָנוֹן וְאַרְמָא וְפְטָרָבָא וְהַרְמָזָא
& Iuliz Philologi pro pace postulate qui can cū & hinc
צָאָרָמָהוֹן: ¹⁴ שָׁלוֹ בְּשַׁלְמָא דְּפִילְנוֹס וְרוּיָה
qui cum eis Sanctorum & omnia & Olympz & forum eis illis
אַסְכּוֹתָה וְרוּלָמָפָא וְכְלָהָן קְרִישָׁא דְּעַמְּרָן:
postulant Sancto in osculo unius vnius pro pace public
שָׁלוֹ בְּשַׁלְמָא חַד דְּחַד בְּנוֹשְׁתָה אַרְיָה
אֲבוֹבָס autem peto Christi Ecclesia omnes pro pacem
בְּעַנְאָרִין כְּלָהָיָה: ¹⁵ בְּעַנְאָרִין כְּנָכוֹן
faciunt & scandalala qui diffidit iij ab utrue causis fuisse
הַוּוֹהָרְן טַן אַלְיַדְפָּלְנוֹתָה וּמְכּוֹלָזָא עַבְרִין
ab eis vobis ut procul recedatis didicistis quam vos doctrinam per
צְנֻוּלָפָא רָאָתָנוֹ נְלְפָתָן דְּתְהָרָה קְרָחָן לְבִן מְנָהָן:
Christo Iesu Domino nrō scrutant non sunt quis sic eis
עַזְנִירָהָנָא אָנוֹן לְאַמְשָׁשִׁין לְמִן יְשֻׁעָה מְשִׁיחָה
seducant & per benedictiones blandos & per sermones ventris
אַלְגָּזָה וּבְמִלְאָכְסָמָתָה וּבְכָרְכָתָה מְתַעַן:
simplicem et
תְּנִזְנִיטָה

10 ἀπάντουσιν Απόλλων τὸν δίκαιομον καὶ Χειρῶν. ἀπάντουσιν τοῖς ὅτι Λευτερέλλων. 11 ἀπάντη
δίωρα τὴν συγένειν μου. ἀπάντουσιν Τοῖς ὅτι Ναρπιάνον τοῖς ὅντες εἰς κορεῖον. 12 ἀπάντη προπο
Τρυφέων τοῖς πεποιησαν εἰς κατεύθυνσι. ἀπάντουσιν Προστέλλειν τοὺς ἀρχαπτηνίους, οὓς τοῦτον εἰσε
13 ἀπάντουσιν Ρεβέτοι τὸν ἐκλεκτὸν δικαίων, καὶ τοὺς μητέρας δικαὶούς ἔνεστι. 14 ἀπάντη διοί
το, φλέγοντε, Ερμαῖ, Γαπρέζας, Ερμῆν, καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς αἱτηλοφοῖς. 15 ἀπάντη διοίσησε
καὶ Νερία τοὺς ἀδικηφέτες αὐτοῦ, καὶ Ονυματά, καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς πάτερι ἀλεῖται. 16 ἀπάντη
λοτες εἰς φιληματίας ἀποτέλεσται ύμνος αἱ συκαινόστατες Κελεύσει. 17 Φλέγοντει οὐκέτι παρείσαι
τοῦ τοῖς διχαστοῖς καὶ τοῖς στασιαλοῖς πολέμοις διστρέψει τοὺς οὐκέτι παντελόνεσιν, ἥτις τοῦτο μετείστησε
αὐτοῖς. 18 οἱ γόργονοι τῷ κατεύθυνσιν Ιησοῦ Χριστοῦ σενελόνεσιν, ἥτις τοῦτο μετείστησε
τοις γόργοις καὶ διλογίας ξαπατῶσι τοὺς καρδίας τῶν αἰχάκων.

gaudeat nota est hominis filio omni qui vestra autem obedientia vestra
19 משפטם ענוכתון דין רילכון לבְּל בְּרַשְׁתָּרִידות חֶדְא
ad bona sapientes vestis ego & cupio in volbis igitur ego
אנא הכל בכוון וצבאת אנה רתחוון היכיון לטבעה
conterat pacis autem Deus ad mala & integri
ותפמיין לביישתא: 20 אלה דין דשלמא נשהקייה!
Iesu Domini nostri gratia pedibus vestris sub Satanam brevi
בגעל לכטניא תחית רגליך טיבותה דברין יושע
Timotheus pro pace vestra postulante volitum fit Christi
משיחא תזהו עמכו: 21 שלאי בשלמכון טימטהוס
postulo cognati mei & Sosipater & Iason & Lucius qui meū operator
פלחה רעדומי ולוקויום ואיסון וסוסיפטרוס אחנינו: 22 של
in Domino nostro episcopate qui scripsi Tertius ego pro pace vestra
אנא בשלמכון אנה שרטוטים כהבהה אנדרטאות כהנו:
postular Ecclesie & totius suffector meus Gaius pro pace vestra postulat
23 של בשלמכון גאים בקבלני ודבליה ערחה שאל
frater & Quartus ciuitatis domus magister Brastus pro pace vestra
בשלמכון ארכטוטים רבכניתא רמדיננטא קוארטוטום אהא:
Deo amen vos omnes super Christi Iesu Domini nostri gratia
טיבותה דברין יושע משיחא על כלכון אמן: 24 לאלה
quod p̄dicatum est meo in euangelio ut confirmet vos qui potest ipsi autem
דין הו דמשכה דנסחרכון באונגליון דיליה דאתרכו
seculorum temporibus quod à arcani per revelationem Christo Iesu de
על יושע משיחא דראז דמן ובנאי עלה
Scripturarum per manū hoc in tempore autem reuelati est fuit obſconditū
ובס כי הוא: 26 אתגלי דין בוכבאי הנא ביך בהבה
omnibus patefactum qui in eternum Dei & per mandatum Prophetarū
רבבי ואבוקדרון דאלרא דלעלט אתרוע ללבלהן
folis sapiens qui est fidei ad obedientiam Gētibus
עוממא למשמעא דהימנותא: 27 דהיו חכמי באלהחוות
amen seculorum in seculum Christi Iesu per manum gloria
שוחבא בדור יושע משיחא לדעלם עולם אמרים אמרין:

שלמת אגרה ולוט רוחמי ואתכתברת מן קורנות

אֲשֶׁר תַּעֲמִיד בְּאָיר כֹּבֵד מִשְׁכְּנָה נָהָרִים:
19 וְלֹא עַל־לְבֵד עַתָּחַנְהָיְתָה אֲזַמְּרָה אֲלֵיכָה תְּהִלָּתָךְ,
אֲלֵרָתָךְ דָּמֵיכָה תְּהִלָּתָךְ. 20 וְלֹא תְּהִלָּתָךְ כְּשֶׁתְּבִרְכָּה
יְהִלָּתָךְ וְלֹא תְּהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ. 21 אֲזַמְּרָה
יְהִלָּתָךְ וְלֹא תְּהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ. 22 אֲזַמְּרָה
יְהִלָּתָךְ וְלֹא תְּהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ. 23 אֲזַמְּרָה
יְהִלָּתָךְ וְלֹא תְּהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ. 24 וְלֹא
תְּהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ. 25 וְלֹא
תְּהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ. 26 וְלֹא
תְּהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ. 27 וְלֹא
תְּהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ יְהִלָּתָךְ.